

Ph n 5: Tr ng Thành

Ph ng H i nói: “Chúng em u t ng r ng sau khi tr ng thành là có th c mãi mãi ng hành v i nhau và th là c g ng tr ng thành, b t ch p m i h u qu , tuy nhiên khi ã n tu i ph i nói l i t m bi t v i tu i tr , m i ch t phát hi n ra r ng, hóa ra tr ng thành ch khi n chúng em ph i xa nhau.

1

Nhi u lúc tôi s Ph ng H i s bi n m t.

Tôi c m th y cô ã r i xa B c Kinh v i m t tâm tr ng r t kiên quy t và tuy t v ng, vì t i ây, ngoài ng i thân ra, tôi ch a bao gi nhìn th y cô g i i n tho i cho b t kì cái tên nào xu t hi n trong câu chuy n, i u này khi n tôi có m t linh c m r t c ch r ng - m t ngày nào ó cô y c ng s âm th m b tôi mà i.

M c dù gi a chúng tôi c ng có m i quan h t a nh n ng t a vào nhau mà s ng, tuy nhiên trong lòng tôi v n th y có cái gì ó không yên tâm. Tôi ngh ây có l là m t c tính c a gi ng c, lúc nào c ng nh v con m i ch a a c vào mi ng.

Ch ti c r ng tôi không th gi ng nh con s t v chú linh d ng, ch p Ph ng H i b ng móng vu t c a tôi, nh ng êm t i không ch c cô c ng nh không liên l c c v i cô, tôi ch có th n m co ro trong nhà nh m t oán ph , hút thu c, suy ngh lung tung, r a th m trong b ng, nh ng r i l i d ng tai l ng nghe ng t nh ngoài hành lang.

Ph ng H i vào phòng r t nh nhàng, cô xoay tay n m c a, kh khàng t c xu ng, c g ng không túi gi y và túi nilon phát ra ti ng kêu s t so t, sau ó l i nh nhàng i ra.

“V r i ã”. Trong góc nh t i om, tôi b t ch t lên ti ng.

Tôi ã t ng h i cô t i sao l i mang tên “H i”, cô nói là do ba cô trong th i gian v nông thôn lao ng, r i xa quê h ng, lúc nào c ng ch mong s m c tr v nhà, th nên ph n ng u tiên khi sinh a con u lòng là nh n ch “H i”, m cô ch con gái t cái tên này không m m m i, th là l i cho thêm b Th o phía trên ch c cây hoa lá cho d th ng. Tôi c m th y cô ã th c s ph lòng cái tên này, rõ ràng là g i g m tình c m nh th ng quê nhà, mu n tr v nhà, nh ng l i th ng xuyên phiêu b t n i t khách quê ng i. Tuy nhiên

m t khác, cô l i có n i ni m l u luy n v i cái tên này, luôn khi n m i ng ị i xung quanh ph i nh ần, cô quay v , ho c không quay v .

“H ...”. Ph ng H i không ngh r ng tôi ang ị cô, có ph n s ng s t.

“Em v a ị ầu v y?”. Tôi ng ị d y h i cô, th l c c a tôi không t t, nh ng m i l i r t thính, ầy g ị là s b sung cho nhau c a g ị i sinh v t, luôn có m t cách giúp b n phát hi n ra ị u b t th ng c a cu c s ng, cho b n c h ị a ra ph n ng k p th i.

Trên ng ị Ph ng H i có m t mùi g ị ó r t l , không ph i là h i ng ị n ào trên ng ph , mà là mùi m t n i nào ó r t lâu.

“Em ra... ra ngoài”. Cô l p b p nói.

Tôi th dài v t t c c a cô, ch c n có chuy n g ị mu n g ị u là l i nói l p, có l là do t t x u t th i c phai l i.

“Anh còn không bi t là ra ngoài à? N u em nhà thì vi c g ị anh ph i mong ng mong ng ị nh v y?”. Tôi nói v i v b c b i: “Em c ng không c n thi t ph i g ị u anh, th c s anh không thích quan tâm n chuy n c a ng ị khác nh v y ầu, c ng không thích theo dõi chuy n riêng t c a em ầu, ch có ị u l n sau ị ầu em nên nói m t ti ng, hi n t i không ph i em s ng m t mình, dù g ị thì c ng nên t giác, l n b ng ng n này r i, không bi t th nào là giúp l n nhau à! Ngày nào anh c ng m t r ấ r i, em ng anh ph i lo l ng n a c không?”.

Ph ng H i không nói g ị, cô l ng l ng ó, rõ ràng là ng ị h i kh ng l i.

Tôi ngh có l minh h i n ng l i, nh ng th c s là tôi r t lo cho cô, cô nàng này quá ng ngh ch, th t thà, không ph i là ng ị s c s o, l i vô cùng c ch p. V t cô nàng ch ai tôi c ng không yên tâm, k c Aiba c ng không c, tôi s m t ngày nào ó cô nàng c ng b Aiba d d .

“M t r i thì em ị t m tr c ị, c t m bên nhà anh y, ti t ki m cho Aiba m t chút”. Tôi b c n kéo Ph ng H i.

Cô không ng n ng mà h t ngay tay tôi ra, sau ó l i có ph n s ng l i, c hai u t ra ng ị ngùng.

Tôi nh r t rõ, sau khi s ng chung v i nhau, cô ấ không còn t ch i s ti p xúc v i “m c ích n thu n” c a tôi n a.

Cu i cùng, b u không khí im l ng ấ b m t ng ị ngoài phá v , m t c u Hàn Qu c m t ti hí t ng d ị lên g ị c a phòng chúng tôi, g ị tên Ph ng H i b ng th ti ng Anh r t Hàn Qu c.

“Cái túi xách mà anh xách ó, v a nãy quên a cho em”. C u ta ng tr c c a, m t tay ch ng lên c a, chân khu nh khu nh v i v r t ta ây nói.

Tôi th m ngh , nhà ng ị tóc x t ít keo, u i m l i tai ã t ng mình là Jang Dong Gun, Song Seung Heon ! úng là cái d ng...!

“À! C m n anh!”. Ph ng H i l ch s áp.

“Phi n quá! L i b t c u ph i ch y lên ây!”. Tôi v i vàng ón l y túi xách tr c Ph ng H i, nét m t th hi n rõ v bi t i u thì bi n ngay, ng tr c c a nhìn c u ta nói.

“Th t i mai anh lên ón em nhé, b n mình cùng ị”. Anh chàng m t ti hí l m tôi m t cái, m m c ị r i nói v i Ph ng H i.

“Vâng, Yeong Ho, c m n anh, phi n anh quá”. Ph ng H i nói r t chân thành.

“ ị âu v y?”. Tôi ã có ph n nóng m t, gã Yeong Ho ó ã có tình ý v i Ph ng H i t lâu, cô không nh n ra nh ng tôi ã nh n ra i u y, trong th i bu i t i t m này, tôi c ng có ý ó, th nên hoàn toàn hi u c suy ngh x u xa c a c u ta. Tôi kiên quy t không th cho phép vì c trong lúc mình l ng l c ng hi n, gã m t híp ó l i ph ng tay trên tr c c.

“Làm thêm”. Yeong Ho hoàn toàn không ý n vi c Ph ng H i ang c g ng ng n h n l i mà áp v i v r t c ý: “B t u t hôm nay, t i nào b n tôi c ng ị làm thêm v i nhau”.

Tôi th c s không còn gì nói.

Không ph i vì ghen t , mà là vì c m ng, ch có tôi m i bi t t i sao cô ị làm thêm, ch c là cô c m th y không th ch u ng n i khi nhìn th y tôi v t v nh v y.

Gã Hàn Qu c ng ngh ch ó không hi u gì h t, t m bi t chúng tôi b ng i u b c a k th ng l i, tôi óng c a và nói v i v ng i ngùng: “Em không c n ph i...”.

“Này!”. Ph ng H i a cho tôi túi xách, nói v i v ng i ng n: “Anh n i!”.

Tôi m túi xách ra, m t sáng r c, bên trong là m t h p c m rang kim chi, ã N ngày r i tôi không c n món này, nói m t cách chính xác h n là sau khi n chung v i Ph ng H i, b n tôi ch a c n b a nào ra h n c , ch c hai chúng tôi c ng l i, c ng không n ng b ng m t gã Australia l c l ng.

“C a hàng b n em làm thêm n u y, có ngon không?”. Ph ng H i n m s p xu ng bàn h i.

“ ! Ngon l m! Em c ng n i!”. Tôi n ng u nghi n.

“Em n r i”. Ph ng H i nói: “ em rót cho anh c c n c”.

Lúc cô bê n c n, tôi ã ang lau mi ng, cô li n nhìn tôi v i ánh m t vô cùng s ng s t, h i: “Anh...?”.

“Hê hê, ánh m t tr n s ch không kinh ng c nh trong truy n thuy t mà!”. Tôi c i nói: “B n em làm thêm âu v y? N u xa quá thì ng ị n a, n u ngày nào em c ng v mu n th này thì anh s t ru t ch t i c!”.

“Không sao, em và Yeong Ho i làm cùng nhau mà!”

“ i cùng v i c u ta l i càng áng lo h n! Tâm a c a c u ta r t rõ ràng còn gì!”. Tôi c m h p c m, h m h c nói.

“Thôi i anh!”. Ph ng H i c i nói: “Tóm l i là ch c ch n em ã i làm thêm r i, n u anh còn ng n c n thì b n mình ành ph i ai v nhà n y v y! L n b ng ng n này r i, không hi u th nào là quan tâm, giúp l n nhau à!”.

“Hê, em b t ch c gi ng anh úng không? Cái hay không h c, l i h c c cách e d a anh tr c!”.

Tôi cau mày c i au kh .

“Không ph i lúc ó anh c ng ã e d a em nh v y sao? Thôi c th nhé, em i t m ây”. Ph ng H i v a nói v a ng d y, quay l ng vào tôi nói: “Anh coi anh kia, g y nh que c i y...”

Ph ng H i là nh v y, th nh tho ng l i khi n trái tim tôi ph i au nhói vì th ng, v d u dàng ng i ngừng c a cô, d n d n m i c m nh n c.

Tôi lén nhìn tr m cô búi tóc sau gáy, ki ng chân lên l y kh n m t, cho qu n áo vào ch u và b c vào nhà t m. Lúc ó tôi ã có c c m giác chân th c, c m th y mình ang c s ng v i cô, ch không ph i s ng v i kí c c a cô.

Chúng tôi b n r n m t h i, i n khi tôi t m r a, thu d n xong xuôi, Ph ng H i ã n m co ro trên chi c gh sofa mà chúng tôi nh t v và ng ngon lành. Ch c ch n là cô ã quá m t, n m co ro, ch n m không tho i mái nh v y, mà v n ng ngon nh em bé. Tôi nh nhàng ghé sát vào, d i ánh tr ng, khuôn m t cô lúc ng ị m t nh, xinh p, không h t ra c nh giác, hai l n tóc còn t xõa xu ng má, mi ng h i chu l i, m n màng, l p lánh.

Tôi cúi u xu ng hôn nh cô m t cái, cô không t nh gi c, hàng lông mi h i ng y, l t qua trái tim tôi. Xét cho cùng thì tôi c ng không ph i là chính nhân quân t gì, không th hào hi p mãi c, nh ng tôi c ng không mu n th a lúc ng ị ta g p khó kh n mà d n ép ng ị ta. Lúc ó tôi ã cho mình m t lí do r t chính áng, ó chính là khi Ph ng H i k h t chuy n c c a cô cho tôi,

chúng tôi u có th ng ng cao u i m t v i quá kh , sau ó cùng h ng t i t ng lai.

Lúc ó tôi c ng tràn y t tin nh tr c khi i xin vi c, tôi không th ng r ng m y n m sau tôi m i c nghe h t câu chuy n này. Bây gi ngh l i, n u tôi quy t oán h n m t chút n a, có l ã không l .

Tuy nhiên chúng tôi mãi mãi không th d oán c t ng lai, h i tr chúng tôi quá th ng th n và sau khi tr ng thành, chúng tôi l i không th ng th n n a. Th i gian là th tràn y ma l c, nó không nh c tôi sau này s x y ra chuy n gì, mà ch nhìn tôi t a ng i vào gh sofa và ng thi p i nh m t gã ng c.

Kho ng hai gi sáng tôi b ti ng l ch c ch ánh th c, tôi m màng nhìn th y Ph ng H i ang ng i cu n tròn trên gh sofa, cô ang run r y, phát ra ti ng kêu u u nh con thú nh .

Tôi li n bò d y, n ng i bên c nh cô, v vai cô h i: “Em sao v y? G p ác m ng à?”.

“Em... m th y anh y...”. Ph ng H i ng ng u lên, nét m t l rõ v tuy t v ng, nói: “Nh ng... t i sao l i là m ch ?”.

L n này, n l t tôi tuy t v ng.

2

Mt ngày trong tháng 9-1999, Ph ng H i ã t ng g p m t c n ác m ng.

Trong gi c m , cô ã quay tr v tr c c ng tr ng B, nói m t cách chính xác h n chính là quay l i cái ngày mà Lí H m t, ó có m t ám ông, máu lai láng d i t, theo ph n x , cô nh b ch y, nh ng l i c m th y có l ph i quay l i nói gì v i c u ta. Và th là cô li n l y h t can m g t ám ông ó ra, t xa cô nhìn th y ng H i B ng ang ôm trong lòng m t ng i, c u ta n a qu xu ng d i t, tr n m t nhìn cô. Ph ng H i v i vàng l c u, nói l n t không bi t, c u ng trách t , t n g p c u y, g p l n cu i cùng...

ng H i B ng không nói gì, ng i bên c nh H i B ng kh ng y, c g ng nh c u lên, trong giây lát Ph ng H i s ng s , ng i ó không ph i là Lí H , mà là Tr n T m! Ng ị Tr n T m m ìa máu t i!

Ph ng H i ch y n nh iên, cô gào thét tên Tr n T m, n m ch t l y tay c u, nh c u d y h t l n này n l n khác, kéo vào lòng mình, nh ng i ph ng l i không có ph n ng gì, m t b u không khí ch t chóc bao trùm l y h . Hành ng lôi kéo không em l i k t qu gì này t nhiên khi n cô n y sinh

c m giác vô cùng h ị vô, d ị ng nh ị c th ị gi ị ch có m ị cô ang c ị g ng h t s ị c bình sinh.

L ị nào không mu ị n cùng ị ng d ị y và ch ị y tr ị n hay sao? Cô ị ng ng ị u lên m ị t cách nghi ho ị c.

Tuy nhiên cái mà cô nhìn th ị y l ị là m ị t thi hài l ị nh công c ị a Lí H ị , bàn tay c ị u dính ị y máu, còn bàn tay mà Ph ị ng H ị ị ang n ị m r t ch t, chính là bàn tay không h ị có chút sinh khí ị ó. Cô v ị h t nó ra, nh ị ng không th ị tránh k p n a, cô ị ã nhu ị m máu c ị a Lí H ị .

Không bi t ị ng H ị B ị ng b ị t l ịc nào, m ị i ng ị d n d n bao vây thành vòng tròn, Ph ị ng H ị c ị m th ị y có hàng nghìn ngón tay ch ị vào mình, cô ra s ị c thanh minh, nhưng không ai nghe cô c ị . Gi ị a ám ng ị l ị nh l ịc này, cu ị i cùng cô ị ã nhìn th ị y Tr ị n T m, nh ị ng nét m ị t Tr ị n T m l ị rõ v ị c m ghét, c ị u b u môi, quay ị u và b ị i cùng ị ng H ị B ị ng...

“ ị ng ị!”.

L ịc t nh d ị y, Ph ị ng H ị ị ã gi ịn gi ị a n ị c m t, t ị nhiên cô l ị i có c ị m giác r ị ng gi ị c m ị này vô cùng chân th ị c, ít nh ị t là n ị i au không th ị n ị u kéo trong t ị t tim là có th ị t, khi n ị cô r ịc mình h ị t l ị n này ị n l ị n khác.

Ngày hôm sau ị h c, vì gi ị c m ị này mà ị u óc Ph ị ng H ị luôn trong tr ị ng thái u ị o ị, Ki ị u Nhiên nói chuy ị n v ị i cô, cô ị u tr ị l ị r t m ị màng. Sau khi n ị c m xong, Tr ị n T m ng ị ị bàn phía sau cô, Ph ị ng H ị v ị n c ị th n th ị , không h ị ngo ị i u l ị i.

“Hê! Ngh ị gì v ị y!”. Tr ị n T m gõ chi ị c k ị o mút vào cô và nói.

Ph ị ng H ị run lên, c ị hai ị a ị u gi ị t b n mình.

“C ị u sao v ị y?”. Tr ị n T m v ị i vàng nh ị y xu ị ng t, b ị c ị n tr ị c m t cô, cúi xu ị ng h ị i.

“Không sao”. Ph ị ng H ị ngh ị ch chi ị c bút xóa trong tay nói: “C ị u làm t ị gi ị t c ị mình! Sao l ị i xu ị t qu ị nh p th ị n nh ị v ị y!”.

“Cái gì! T ị ng ị i sau c ị u lâu l ị m r ị i! C ị u ch ị ng ch ị u ị ý n t ị gì c ị ? n k ị o không? V ị cam hay d ị u tây?”. Tr ị n T m h ị i.

“Cam”. Ph ị ng H ị ị áp.

“Cam à...”. Tr ị n T m l ị c túi, c ị i nói: “T ị quên m ị t, v ị cam ch ị còn cái t ị ang n d ị thôi, còn l ị i u là d ị u tây. T ị m ị i bóc v ị a n ị y, n ị u c ị u không ch ị th ị n t m v ị y”.

“ ”. Ph ị ng H ị th ị n th ị g t ị u.

V n là Tr n T m nh trêu cô, không ng cô không h ý, không có ph n ng gì. Nhìn v l ăng c a cô, Tr n T m li n th c m c: “Ph ị ng H ị, hôm nay c u làm sao v y, v a nãy trong gi v n t ấ phát hi n ra r ị, c u n m s p xu ng bàn n n a ti t, r t cu c là có chuy n gì v y?”.

“Tr n T m...”. Ph ị ng H ị nhìn c u ch m chú nói: “Hôm qua t n m m , t m th y c u b ị cùng v ị ị ng H ị B ng, t g ị c u mà c u không h th a... C ng không hi u t ị sao, t c có c m giác r ng s m mu n m t ngày nào ó, c u s ị cùng b nh , cu ị cùng t s không th gi c c u...”

Tr n T m li n phì c ị và xoa u Ph ị ng H ị, nói v ị v không tin: “C ngày c u ngh qu n gì v y? Vì chuy n này ? ó là m , ầu có ph ị là th t ầu! H n n a, c u không nghe ng ị ta nói ngoài ị ng c v ị gi c m à? Làm sao có th nh th c?”.

“Nh ng t nh d y t ấ khóc, c m giác ó r t kinh kh ng...” Ph ị ng H ị cúi u xu ng nói.

“C u ng ngh ng ị linh tinh n a!”. Tr n T m cúi xu ng bàn Ph ị ng H ị nói nh : “T s mãi mãi không bao gi r ị xa c u ầu!”.

“Mãi mãi là bao xa”. Ph ị ng H ị c ị nh nói: “B n mình m ị l n b ng ng n này, ai d oán c chính xác chuy n sau này, t ch mong k c m t ngày nào ó b n mình chia tay, c u c ng không c m th y h ị h n vì ấ t ng n v ị t là l m r ị!”.

“C u nói th có ngh a là sao?”. Tr n T m s m m t xu ng nói: “Chính vì mu n sau này c bên c u nên t m ị n v ị c u, n u không chuy n mà t làm c coi là gì? ừa cho vui à? C u ch ng ch u tin t gi c !”.

“Không ph ị...”. Ph ị ng H ị có v bu n bu n, m c dù Tr n T m nói hay nói p nh v y, nh ng cô v n không c m th y t tin. Ch ng ng phía tr c còn dài d ng d c, trong khi h l ị g p nhau quá s m, ng hành c bao xa, th c s cô không dám ch c.

“ c! N u ị u t nói không ph ị là th t lòng, sau này n u t b r ị c u, ra ng t s b ị âm vào t ng, m ị v ị c không thu n l ị, chúng b n xa lánh, ng ị thân b r ị!”. Tr n T m n ị cẩu, gi n d ị c t ị ng th .

“Thôi thôi, t bi t r ị”. Ph ị ng H ị v ị an ị: “Không ph ị b o cho t k o ó sao? K o ầu?”.

Th y cô không còn v n v chuy n ó n a, Tr n T m c ng ấ tho ị mái h n, c u bèn a cây k o trên tay ra nói: “C u c ng t th t, c u xem trên ti vi, nam chính chu n b th c, n chính u ra s c ng n c n. Còn c u thì nghe t nói h t t u n cu ị, không b sót ch nào, ch ng th ng t gi c !”.

Ph ng H i m t, bóc gi y k o ra nói: “C u ng nói linh tinh n a, trong l p bao nhiêu ng ị nh v y...”.

“ ...”. Tr n T m li n ng d y: “Th t xu ng sân tìm Tri u Di p nhé, c u ng ngh linh tinh n a!”

Ph ng H i li n g t u, nhìn Tr n T m ra kh i l p h c.

Th c ra v a nãy cô không h ngh n vi c ng n Tr n T m th , mà ng c l i, cô l ng nghe r t ch m chú. Cô c m th y, n u th c s lo l ng l i nguy n ó tr thành s th t thì s mãi gi úng l i h a, nh th không ph i c ng s r t t t ó sao. D nhiên r i, cô không nói cho Tr n T m bi t nh ng suy ngh này.

Suy ngh non n t c a Ph ng H i c ng h i bu n c i, h i ó cô không bi t r ng, t t c các chàng trai khi c t ti ng th u th c s c m th y r ng ch c ch n mình s không ph n b i l i h a và n khi nu t l i c ng th c s c m th y mình không th làm c. Chính vì v y l i th không th ánh giá lòng kiên trnh c a mình, c ng không th phán oán úng sai, nó ch có th ch ng minh c r ng, trong kho nh kh c c t ti ng th , c hai u ã t ng chân thành v i nhau.

Và c ng có m t chuy n, Tr n T m không h nói v i Ph ng H i.

V a ra kh i l p c u li n g p Tri u Di p, Tri u Di p v a úp c 3 cú bóng d i sân, ang r t ph n ch n, nhìn th y Tr n T m li n nh y b t lên cao, v a b t ch c c nh trong phim Cao th bóng r v a hét “Tri u Di p ch p ru i” và nh y t i. Tr n T m không k p tránh, li n b c u ta d n ngay vào b c t ng ngoài hành lang, khu u tay b tr y m t mi ng da, r m r m máu.

“Oái, xin l i nhé!”. Tri u Di p c i khi nói: “Không ng ông l i m t à nh v y, c mùa hè không t p, tay ngh gi m r i ó nhé!”.

“Bi n! Không có th i gian nói chuy n v i ông!”. Tr n T m y Tri u Di p ra nói. C u th y h i hoang mang, vì t nhiên c u s c nh ra l i th “ra ng âm vào t ng” v a nói v i Ph ng H i, Tr n T m rùng mình, lòng bàn tay l m t m m hôi.

“Gi v gì v y? Sao t nhiên m t l i tái nh t i th ? Ma làm à? ng y u bóng vĩa th !”. Tri u Di p ghé sát vào nói.

“M i mình ông thôi h ? Luy n thêm m t v n n m n a i!”. Tr n T m xoa cánh tay, nói v i gi ng không thềm ch p.

Hai a c i ùa r i xu ng c u thang, Tr n T m không ngh gì thêm, c u ã dùng ch ngh a duy v t l t n i b t an c a mình. Làm sao h c sinh ba t t trong th k m i l i có th b nh ng th mê tín phong ki n d a n t ch , c n ph i gi ng cao ng n c ch ngh a Mác - Lê Nin, n m b t lí lu n chính tr , g p th n gi t th n, g p qu p qu , v tr n tung, ch m t cú m tr i giáng là có th tiêu di t k ch, không tin i u v v n này n a!

3

Sau m y tháng luy n t p r ờng r ấ, ngày 1-10 n nh m m ản cho m t s ki n g ỉ ó r t long tr ị ng.

Ph ị ng H ị nhà bà n ị, bu ị sáng v a t ịnh đ y, tr ị c s h ồ hào c a bà t tr ị ng dân ph , li n treo ngay c t qu c tr ị c c a. Bà n ị ấ thông báo chuy n cô ị bi u đ i n qu ng tr ị ng Thiên An Môn t ầu, ch m t lúc ị ng tr ị c c a ấ có không ít hàng xóm lên t ị ng chào, ông Lí trong sân c ị h nh h ch nói: “T ị nay Ph ị ng H ị nhà ta c ầnh o t n c t ị p ki n y!”. M ị ng ị u t c l ị khen ng ị, h ị cô múa đ ị thành l u Thiên An Môn hay múa tr ền c u Kim Th y, còn h ị có ph ị t ị ng hoa cho các nhà ầnh o hay không, khi n Ph ị ng H ị không bi t ph ị tr l ị th nào. Cô c ị au kh ị ng h , t ị ng nói c a qu n chúng kinh kh ị ng th t, n u truy n tin sang hai con ngõ n a, ch c s bi n thành t ị nay cô hát m t bài ca ng ị t qu c, non sông g m v ịc.

Bu ị tr a ị ng trong sân ấ có th ị nghe th y nh ị ng t ị ng m m, c ị ng có th ị nhìn th y máy bay bay trên b u tr ị, nghe nói là ầng ki m duy t, còn có máy bay tr ị th ị ng bay tu n. Chú V ị ng nhà ị đ i n c m m t cây s ầo bu c v ị , khua c m y con chim b c ầu l , ch c là c th ị qu ng tr ị ng, m t c u bé trong sân còn nh t c qu bóng bay, c ị ng nói là c th ị Thiên An Môn và bay n ầy. Ph ị ng H ị nh l i n m x a khi t ch c Á v n h ị, cô c ị ng ầ t ị ng hào h ị ng nh th này, còn gi m y t m x s ị n hình chú g u trúc làm bookmark, nh ị ng n gi cô không còn u ịc nào chuy n trò, thanh minh v ị hàng xóm n a, bu ị chi u ị ng ông T s c m xe, nhà tr ị ng ầ quy nh gi t p h p, n u cô không ị s m thì lát s không th ị c.

Ph ị ng H ị và ầm Tr n T m h ị ng p nhau ầng t ầ ông T , cô ầ chu n b xong xuôi, c bà kéo ra sân, chào t m bi t m ị ng ị nh m t v anh hùng, c m t o ần ng ị t ị n ra n t n c ng, nói m ầi m ị ng n c, n u không ầ t ị n cô n u ngõ. Và th là c ị ng ầ m t khá nhi u th ị gian, cô v ị vàng n ị m h n v ị các b n.

Tr ền ị ng g n nh không có ng ị, t xa, Ph ị ng H ị ầ nhìn th y Tr n T m, c u ầng s t ru t nh ị n v ph ịa bên này, v a th y bóng cô, b ền ra s c v y tay.

“Sao ch m v y? T s t m t ch t ị c! M t lát n a là c m ị ng r ị, v a n ầy có m y xe c nh sát ch y qua!”. Tr n T m nói.

“Nh m t m t lúc...”. Ph ị ng H ị ị v ị quá, v a nói v a ho.

Ki u Nhiên a cho cô m t chai n c và nói: “ ng cu ng, n k p r i mà. Ngh lát ã, kh n von mang n ch a? ng quên y”.

“Gay r i!”. Th y Ki u Nhiên h i nh v y, t nhiên Ph ng H i la l n: “Không c, t ph i quay v l n n a!”.

“Sao v y? Không k p n a r i!”. Lâm Gia M t nhìn ng h nói.

Ph ng H i ã ch y c m y b c, cô ngoái u l i nói: “Các c u i tr c i, ng i t n a!”.

“ y! C u ý xe nhé! B n t ng i di n v i con ngõ nhà c u i c u! Lát n a b n mình i t t trong ngõ r i sang!”. Tr n T m nói l n.

“C u ta v làm gì v y! C m ng r i thì dù có bay b n mình c ng ch ng bay sang c!”. Tri u Di p cau mày nói.

“T c ng không bi t, thôi c i i ã”. Tr n T m v vai Tri u Di p nói.

Ti ng còi c a c nh sát v a vang lên thì Ph ng H i ch y ra n n i, con ng h p gi a hai con ngõ t a nh v c th m không th nào v t qua, suýt n a thì cô ã không theo k p ám Tr n T m. Lúc g n ch y n n i, Tr n T m a tay túm ch t Ph ng H i, kéo ngay cô l i g n.

“M.ki p, gi t gân quá! Ch ng kém gì phim hành ng c a M !”. Tri u Di p th phào nói.

“C u i âu v y?”. Tr n T m h i.

“ i...l y máy nh”. Ph ng H i v vào túi nói: “V a nãy... quên m t”.

“Haizz! T t ng là gì c ! Mang i làm gì! L i ph i lo c m nó”. Tri u Di u l m cô m t cái nói.

“Không ph i hôm tr c c u b o ph i mang i ó sao?”. Ph ng H i nhìn Tri u Di p v i v m c nói: “Còn b o là n lúc ó n m a b n mình ph i ch p b c nh d i thành l u Thiên An Môn n a...”

“H ?”. Nét m t Tri u Di p l rõ v ng ngác.

“C u nghe l i Tri u Di p h ? Nh ng i u c u ta nói nh ánh r m v y! Không, còn không áng giá b ng r m n a! H ng lên thì nói v y thôi, th mà c u l i t ng th t, mà c ng ch m i c u coi là th t thôi!”. Tr n T m v a t c v a bu n c i, không ng t l i ch trích Tri u Di p.

“Bi n! Ông l m i u quá y! Thôi, lát n a b n mình ch p nh Ph ng H i nhé, không cho nó ch p n a!”. Tri u Di p khoác tay lên vai Ph ng H i nói.

“B ra!”. Tr n T m và Ki u Nhiên cùng lúc quát lên, hai a nhìn nhau, u có ph n ng i ngừng.

“Thôi thôi! ị ng cãi nhau n a! Mau ị thôi! Không ị s mu n y!”. Lâm Gia M t th t kh n von vào th t l ị ng, kéo Ph ị ng H ị ch y.

B n h là nhóm cu ị cùng n tr ị ng, c ị ng ã b cô H u phê bình m y câu. Tr n T m v ị ón l y c trong tay cô, phân phát n t ị cho các b n. Ki u Nhiên ki m tra ị ng ph c và o c c a t ị ng ị ng ị, nói là o c , nh ị ng th c ra c ị ng ch là m t chi c kh n von mà thôi, bên trên có ịnh bóng nhưng l p l ịnh, múa bài Múa d ị ánh tr ị ng thì th t th t l ị ng, múa bài ị u múa tuy t v ị thì bu c vào tay.

Tr c khi xu t phát, th y hi u tr ị ng, cô hi u phó, cô t ị ng ph trách l n l t phát bi u, toàn nh ị ng l ị hào hùng v s ị nghi p v ị c a qu c gia, khí ch t dân t c, khí th r t r m r . H c sinh phía d ị không ý n nh ị ng ị u ó, mà h u h t là hào h ị ng nh tr con, ch a bao gi c v ị b n bè lâu nh v y, ngh n vi c c l p c th c êm, t t c u h h ị, ph n kh ị.

ị ng Tr ị ng An ã b c m t lâu, h c sinh toàn tr ị ng ph ị ị b n qu ị ng tr ị ng Thiên An Môn. May mà thanh niên c ị ng không ị ng ị ị b xa, trên ị ng ị c ị nói r n r ị ng, không h c m th y l loi hay bu n t . ị ám con trai m ị m y tu ị c ị ng ch a bi t th nào là quan tâm n b n gái, Tr n T m ch m ị trêu tr c, c ị ùa v ị ị ám con trai, th nh tho ị ng l ị ghé n bên Ph ị ng H ị nói v ị cô ôi câu, nh ị ng l ị không nhìn th y túi xách d ị tay cô h t chuy n t tay trái sang l ị chuy n sang tay ph ị m y l n. Mãi cho n khi Lâm Gia M t kêu n ị ng, Tri u Di p quay sang xách h c cô, Tr n T m m ị s c nh ra c ị ng ph ị c m h Ph ị ng H ị, nh ị ng c u ngo nh u l ị nhìn thì phát hi n ra tay Ph ị ng H ị ã không còn c m gì n a, Ki u Nhiên b c n c nh cô, xách hai chi c túi, ang m chai n c cho cô u ị ng.

Ki u Nhiên a n c cho Ph ị ng H ị và nói chuy n v ị cô: “ t h ị xem v ị ch t , n ị dung c ị ng khá hay, nh c phim r t hay”.

“Cái gì v y?”. Nghe th y l ị m u nh v y, Tr n T m li n b c n h ị.

“Phim B o Liên ị ng”. Ph ị ng H ị nói: “Nh c phim là bài hát Ch m t ch YÊU c a Tr ị ng Tín Tri t”.

“V y h ! Bài ó tôi c ị ng bi t, ‘Ch có m t ch YÊU, anh ch nói m t l n...’ úng không?”. Tr n T m li n gi tay v ị l y chai n c c a Ph ị ng H ị và a lên m ị ng u ị ng.

“Ê, cái ông này! Ch ị ng gi v sinh gì c ! Ông u ị ng r ị, lát n a Ph ị ng H ị u ị ng ki u gì?”. Ki u Nhiên c ị nói.

“Ph ị ng H ị ãu có ch ị, ông qu n c à?”. Tr n T m nói v ị gi ị ng n a ùa n a thách th c.

“Ai... ai b o không chê!”. Ph ng H i ng ị ngừng gi t l i chai n c nói: “U ng chai c a mình ị”.

“Phim B o Liên ng ó có hay không?”. Tr n T m nhìn v l p li m c a Ph ng H i mà th y bu n c ị, v ị nói l ng sang chuy n khác.

“C ng c, hay h n tôi t ng t ng, r t trong sáng và p, th nên ch a ch c ông ã thích xem âu”. Ki u Nhiên nói.

“Ông c h th p tôi ị!”. Tr n T m không m x a gì n c u ta n a mà quay sang h i Ph ng H i: “C u có thích xem không? Hôm nào t a c u ị xem?”.

“Không!”. Ph ng H i không ng Tr n T m l i h i nh v y tr c m t Ki u Nhiên, cô c m th y không t nhiên, v ị vàng t ch ị.

“Bây gi hình nh không chi u n a... thì ph ị”. Ki u Nhiên ngh m t lát r i nói.

“V y h ? Ti c nh !”. Tr n T m th dài, nét m t l rõ v th t v ng.

Ch a nói chuy n c nhi u thì cô ch nhi m i tr c li ng ị Tr n T m, Tr n T m v i th a r i ch y n, Ki u Nhiên nhìn theo, nói v i v suy t : “Ph ng H i, c u và Tr n T m thân nhau nh ”.

“H ?”. Ph ng H i s ng ng ị ra m t lát, l p b p áp: “C ng... c ng c, không ph i b n mình u r t thân nhau ó sao?”.

“Hê hê, úng v y”. Ki u Nhiên li n c ị nói: “Nh ng ng ị nào không bi t mà ý thì t ng c u thích Tr n T m y! Con gái u thích m u ng ị nh c u y úng không!”.

Ph ng H i không bi t tr l i th nào, li n ng ị ngừng g t u, sau ó l i l c u.

“C ng không h n...”

“C u xem, tr ng mình có bao nhiêu con gái thích c u y! quân s c a m t liên oàn t ng c ng!”.

“Th có gì là hay âu”. Ph ng H i nhìn h c sinh l p 10 (5) ng tr c, tr u môi nói.

“V n còn h n t , hê hê, sao t ch ng ngh ra là r c u ị xem B o Liên ng nh ?”. Ki u Nhiên cúi u, sóng g n trong áy m t khác h n bình th ng.

“Th ... th thì r c Gia M t, Tri u Di p cùng ị xem n a nhé”. Ph ng H i ánh tr ng l ng nói.

“ , c ng c”. Ánh m t Ki u Nhiên s m xu ng, nh ng ch trong tích t c ó, n khi ng ng u lên, v n là n c i hi n lạnh quen thu c.

Tr n T m v n ng t xa nhìn tr m b n h , th y hai a nói chuy n nh v i nhau, không ch u c n a bèn g i: “Ki u Nhiên, ng tán t nh con gái n a! Mau l i ây ki m tra quân s i, chu n b n r i!”.

“V v n! Ai tán t nh h ! Tôi n ngay ây!”. M t Ki u Nhiên h i lên, c u quay sang nói v i Ph ng H i: “T qua ó nhé”.

“ ”. Ph ng H i g t u, m c dù Ki u Nhiên là c u b n d ch u, nh ng cô không bao gi tham lam.

Ki u Nhiên b c c vài b c l i quay u l i, c u v i l y chai n c ã b Tr n T m u ng mà Ph ng H i v n ang c m trên tay, móc chai n c trong túi mình ra và a cho Ph ng H i nói: “C u u ng chai này nhé, t ch a u ng âu, t m n p cho c u r i y”.

Ph ng H i ón l y chai n c, cô nhìn chai n c khoáng tinh khi t trên tay, t nhiên không bi t ph i làm th nào.

a i m tr ng F múa n m ng Tràng An g n i l ng Nhân Dân, Ph ng H i nhìn th y nhìn qu ng tr ng r ng l n mà th dài, kho ng cách này khi n cô không th v nhà báo cáo c v i hàng xóm các nhà lãnh o m c qu n áo gì, th t ca la vát màu gì, trên m t có n t m i và nhi u n p nh n hay không, c nhìn th y bóng ã là t t l m r i.

8 gi t i ch ng trình m i b t u, th i gian v n còn s m, nh ng nh ng ng i có nhi m v bi u đi n ã chu n b xong xuôi. Hi u tr ng tr ng F ra l nh cho m i ng i ngh t i ch , không c i l i lung tung, i v sinh ph i gi tay báo cáo v i th y cô.

H c sinh ng i trên qu ng tr ng Thiên An Môn bình th ng v n nh n nh p ng i qua l i, ít nhi u c ng c m th y hào h ng, m t c m giác hào h ng không chân th c. Tri u Di p ã th hi n rõ nét v hào h ng c a mình, u tiên c u tóm l y Gia M t òi ch i trò p tay, tay v nhanh nh bay, khi n không ít ng i ph i nhìn theo, sau ó l i b t Tr n T m, Ki u Nhiên và Ph ng H i ch i trò “r ng u h ”. D n d n, ngày càng có nhi u b n xúm vào xem, Tri u Di p li n t ch c cho m i ng i cùng ch i trò “m t chú ch xanh có b n chân, hai chú ch xanh có tám chân”. Nh ng c u ta l i ch i không chu n, tong lúc Tri u Di p ang b m i ng i la ó, i Lâm Gia M t búng trán, cô ch nhi m không ch u c n a li n b c n.

“T t c ng i yên t i ch cho tôi! Các b n l p khác u ng i yên c, t i sao các em l i nh con chơi chơi v y! Bao nhiêu tu i r i mà còn ch i trò này! Tôi mà không n ch c các em nh ch i trò tr n tìm qu ng tr ng Thiên An Môn ch c?”.

“Không , không , không n ào nh th ầu cô !”. Tri u Di p c ị h h nói.

“Em còn c ị n a h ! Ng ị tr t t cho tôi!” Cô H u nghiêm m t nói: “Tôi th y ch c em nhàn r ị quá úng không, thôi th này nhé, tôi giao cho em m t vi c, lát n a em ph trách ả các b n ị v sinh, bên kia kia, ch c quây thành ô màu xanh ó!”.

“H ?”. Tri u Di p kêu lên th m thi t m t ti ng: “Không c n ầu cô, chuy n này Ki u Nhiên làm s n h n, b n y là l p phó ị s ng mà!”.

“ ng y cho ng ị khác n a! Em cao, th l c t t, quan sát t t, phòng các b n ch y lung tung! Qu ng tr ng r ng th này, ng ị l ị ông, b n nào l c thì bi t tìm ầu!”. Cô H u Giai nhìn t phía nói.

“Cô ị, nhà v sinh ó làm th nào ? Bình th ng ầu có th y Thiên An Môn nhi u nhà v sinh nh bậy gi ầu!”. Lâm Gia M t th c m c.

“ ị, t ả c u ị xem! Xem là bi t li n mà”. Tri u Di p c ị khi khi nói.

“Coi c u ta kia, v a nãy còn ch ng ị k ch li t! Gia M t v a h ị là hào h ng ngay!”. Tr n T m ch c vào Ph ng H ị nói nh , Ph ng H ị nhìn v m t r ng ng ị c a Tri u Di p, c ị và g t u.

“Không có vi c gì vào nhà v sinh tham quan làm gì! Lúc n các em có nhìn th y các n p c ng hình ch nh t úng không, m nh ng cái n p ó ra là có th làm nhà v sinh r ị”. Cô ch nhi m ch ra ng xa nói.

“H ? Chính là cái ó ! Còn phát huy c nh th ?”. Tri u Di p h ị v ị v s ng s t: “Ai thi t k v y cô? G u th t!”.

“Không bi t úng không? Th nên cô ch nhi m giao cho c u d n m ị ng ị ị v sinh là c u c quan sát c li g n, quay v vi t báo cáo, h ị báo v ị chúng t , sau v này v c u nên vi t bài lu n “M t s suy ngh v nhà v sinh qu ng tr ng Thiên An Môn”. Tr n T m nháy m t nói.

“M.ki p! Tôi th y d o này c u l m chuy n quá y!”. Tri u Di p xông n ra s c n u Tr n T m xu ng, m ị ng ị li n c ị ng t ngh o, cô H u v a c ị v a phê bình c u ta: “Tri u Di p! Không c nói b y!”.

Khi qu ng tr ng Thiên An Môn r ng l n vang lên giai ị u c a bài hát Yêu t n c Trung Hoa, không khí t nhiên sôi ng h n lên. ị u múa bình th ng u o ị, t nhiên c ng tr nên tràn y s c s ng, hàng nghìn ng ị cùng nhau xoay tròn, bi u di n r t nhu n nhuy n, c nh t ng vô cùng hoành tráng, p m t.

Th nh tho ng Ph ng H ị ch m m t v ị Tr n T m, c hai u nhìn nhau c ị, c hai u c m th y mình th t may m n, gi a bi n ng ị mênh mông len

lén t n h ị ng c m giác yêu nhau. Tôi ngh ị ây c ng ị c coi là m t s ị l ị ng m n, gi ị a bao nhiêu ng ị nh ị v y, g p ị c nhau c ng không ph ị d ị dàng gi, ị v ị h trong ị tu ị ó, hi u nhau l ị c ị àng quý h n.

Bu ị d h ị ị ị c m m ị n, bu ị i ị êm ị c b n r t nhi u pháo hoa r c r , lo ị pháo hoa ó không gi ị ng v ị lo ị pháo hoa bình th ị ng chúng ta v n g p, qu ị pháo nào c ng ị c ch ị tác r t c u kì, ị c b n lên b ng ị bác, hoa n gi ị a không trung r t l n và y n. Vì ng r t g n, c m giác nh ị a tay ra là có th ị ch m ị c vào, th ị nên nhìn nh ị sông ngân hà ị ang tài r ị ng trên nh ị u. ị m Ph ị ng H ị ch ị a bao gi ị c ng m pháo hoa p nh ị v y, ị a nào c ng nh y nhót t ị ng b ng nh ị tr con, r n r ị àng, h ị ng say.

Nh c l ị c t lên, Tr n T m kêu gi b n bè: “Các anh em! Nh y ị i, bu ị múa t p th ị cu ị cùng ó! T t c h ị y nhi t tình lên!”.

“Nh y ị i, nh y ị i!”. Tri u Di p kéo Lâm Gia M t.

“Gì v y... T ị ị âu có ị ng trong ị i này...” Lâm Gia M t th c m c.

“Haizz! ị ị b o là bu ị múa t p th ị cu ị cùng r ị i mà, l ị i còn quan tâm n vi c ng ị ị n a! ị i n d p 100 n m qu c khánh, b n mình u g n 70 r ị i, làm sao còn múa ị c n a! n lúc ó không còn c h ị i múa chung m t bài n a ị u, thôi c múa ị i, mau lên!”.

Tri u Di p tranh th ị nh c c a bài V ị i u thanh xuân vang lên, làm m t ng tác m ị r t l ch l ị m. Lâm Gia M t nhìn v ị qu ị n c a c u mà b t c ị i ha ha và vui v n m ch t tay c u.

Ti ng s ị ng gi ị a qu ng tr ị ng ngân vang n t n chân ị i, Lâm Gia M t b t tai gi l n Ph ị ng H ị i, Ph ị ng H ị i v n không nghe th y cô nói gì, hai ị a khua tay múa chân m t h ị i, m ị i hi u Lâm Gia M t nói là “ch p nh”. Ph ị ng H ị i li n ị a máy nh cho cô ch ị nhi m, nh ị cô giúp, Lâm Gia M t v ị i kéo ị m Tr n T m ị i n, n m ị a t ị m l ị i, m ị i a m t t th , gi ị a tr ị i êm tràn ng p pháo hoa, ch p m t t m nh chung duy nh t trong cu c ị i n m ị a.

ị i l k ni m thu hút s chú ý c a c th gi ị ó, trong m t các chàng trai, cô gái y, cu ị cùng ị ị bi n thành bóng c a pháo hoa trong b c nh. H ị không bi t l ch s s ghi chép th nào, c ng không h ý th c c r ng ị ị tr thành b ph n t thành c a m t ngày quan tr ị ng. Là m t trong s hàng v n ng ị i ang ng a u lên nhìn c nh t ị ng hoành tráng ó, lúc ó Ph ị ng H ị ch ị n thu n là c m th y vui, n n ị quên m t vi c mình và Tr n T m ị ị len lén n m l y tay nhau, Kì u Nhiên ị ng sau, ánh m t l r ị v kinh ng c và bu n bã.

Tính cách quy t nh s ph n, câu nói này th t chí lí. Ví d Tr n T m và Ki u Nhiên, theo l i miêu t c a Ph ị ng H ị thì tôi c m th y Tr n T m r t gi i trong vi c t o ra v n , còn Ki u Nhiên thì gi i gi i quy t v n ; Tr n T m thích th hi n, Ki u Nhiên gi i quan sát; Tr n T m kiên quy t, quy t oán, Ki u Nhiên c ng kiên quy t nh ng l i do d . Quá trình làm vi c c a Tr n T m là suy ngh , hành ị ng r i l i ti p t c suy ngh , còn Ki u Nhiên thì suy ngh , suy ngh sau ó m i hành ị ng.

Tóm l i, có th nói th này, Tr n T m là m u chàng tai t n công, còn Ki u Nhiên là ki u m u phòng th . ị u này ã quy t nh tr c ti p n s ph n c a h và Ph ị ng H ị, yêu và h ị n, trách móc và tha th , t ị ng ị ng và bi t li.

Sau khi ị l k ni m 50 n m qu c khánh vào ngày 1-10 k t thúc, tr ị ng F l i ị b t p th v tr ị ng. Có l là bu ị cu ng hoan lúc tr c tiêu hao quá nhi u n ng l ị ng, h c sinh ị u yên t nh tr l i. Ph ị ng H ị c ng không còn s c nói chuy n v ị ám Tr n T m n a, cô có m t vi c g p ị ng ph ị lo, vô cùng khó x .

Vì sau khi tan cu c ị m ã r t khuya, nên nhà tr ị ng yêu c u ph ị huynh n ị n ón con v ị nhà. Sau khi bi t chuy n, ông Ph ị ng Ki n Châu và bà T ị Y n Tân tranh nhau ị n ón con gái, bà T ị Y n Tân cho r ị ng ã mu n th r ị, múa hát l i m t, d ị nhiên là ph ị lái xe ị n ón Ph ị ng H ị v khu C Long ị ng . Còn ông Ph ị ng Ki n Châu l i cho r ị ng mình ị xe p ị n tr ị ng, sau ó xe p ị tr ị ng và b t taxi v ị nhà c ng ị c, không c n thi t ph ị lái xe ị n tr ị ng m . Không ai thuy t ph c ị c ai, tranh cãi ị c m y câu l i ị ng n v n ị t ị n b c, m t ng ị nói cô có ít t ị n b n, có gì là ghê g m. M t ng ị nói t ị n b n thì sao, có ít t ị n b n này làm cho con gái ị c ng ị lên xe ô tô nh p kh u sang tr ị ng, tha h ị tho ị mái, không c n thi t ph ị t ị n mò ị gi xe, l i còn ph ị m m t th t to ị gi xe H L i c ị r , 1,2 t /km, không dám g ị xe Phú Khang 1,6 t /km. Hai ng ị li n l n t ị ng cãi nhau, r ị c hai cùng ném ị n tho ị, cu ị cùng c ng không ị n ị c k t qu gì. Ph ị ng H ị s h ị u n, l i cãi nhau m tr c c ng tr ị ng, th ị nên sau khi n tr ị ng cô l i n v ị vàng chào m ị ng ị, ch y ra c ng ch ị, trong lòng c ng mu n v ị nhà cùng ba. Không ph ị cô ngh ị gì n chuy n khác, mà ch c m th y ba p xe xa nh v y ị n tr ị ng c ng t ị, không th ị ba v ị nhà m t mình ị c, m có xe thì h ị n.

Tr n T m nhìn th y Ph ị ng H ị ra v ị bèn l y xe c a mình, con trai không ph ị n ph c nh ị con gái, c u không b o ba m ị n ón. Tr n T m b ị c n nhà xe, nhìn th y Ki u Nhiên, c u c ng không có ba m ị n ón, tr m t nh ị ang suy ngh ị gì ó, v a xoay chìa khóa v a ng n ng ị. Tr n T m b ị c n v ị lên vai c u nói: “Hê! N a ị m n a hôm ngh ị ng ị gì v y?”.

Ki u Nhiên ngoái u nhìn c u r i cú i u m khóa xe h i: “Nhà c u không có ai n ón à!”.

“Không! M t th i gian, b n mình l n ng n này r i, âu có ph i ám h c sinh ti u h c n a âu, c n gì ph i ón r c. H n n a ch c ch n hôm nay an ninh r t n, làm sao có th x y ra chuy n gì c?”. Tr n T m c ng m khóa xe, d t xe ra nói.

“Th cùng v nhế”. Ki u Nhiên qu n chi c kh n von dùng trong bu i múa vào ghi- ông, ngoái u l i nói.

“ , v thôi”. Tr n T m nh y lên xe nói.

Ánh tr ng dát m t l p ánh sáng màu b c lên ng i hai chàng trai, b n h p xe song song v i nhau gi a ng ph v ng v , trên ng i toát ra h i th ch có riêng nh ng con ng i tr tu i. êm t i và ánh tr ng khi n trái tim con ng i yên t nh tr l i, gi a c nh t ng này, cu i cùng Ki u Nhiên ã h i ra câu h i mà mình th c m c t b y lâu nay. Gi ng c u bình th n, h i r t th ng th n: “Tr n T m, có ph i c u thích Ph ñng H i không?”.

Tr n T m h i b t ng , c u s ng ng i ra m t lát, sau ó n m t n c i r t t nhiên: “ ! Tôi thích Ph ñng H i... c u y c ng thích tôi, th c ra b n tôi ã là b n c a nhau r i!”.

Ki u Nhiên ng ng c sáng, không nhìn rõ n c i c a c u, m c dù tr ng r t sáng, nh ng c u c m th y th gi i nh t i s m l i. C m giác t i s m này khi n trái tim c u t nhiên au nhói.

“Ng i quá, b n tôi v n gi u m i ng i vì s nhi u ng i bi t s không hay l m. Nh ng c u ã phát hi n ra r i thì tôi c ng không gi u c u n a!”. Tr n T m v n gi n c i trên môi.

“ , hóa ra là v y à”. Ki u Nhiên nh ch mép, n m t n c i mi n c ng, c u ng a m t lên b u tr i êm và hít m t h i th t sâu nói: “Ph ñng H i là cô gái d m n, th c s r t d m n”.

“ ! C u y r t t b ng”. Tr n T m g t u nói.

“Hi n lành, trong sáng”.

“Không bao gi gây phi n hà cho ng i khác, vi c gì c ng c g ng t mình làm”.

“Nh c u y làm gì, c u y luôn h t mình”.

“M c dù ít nói, nh ng r t chu áo”.

“Không gi t o, làm mình làm m y”.

“Gi ị th đ c rõ ràng là r t v ị ng v , nh ị ng l ị c ị g ị ng nâng cao tay lên, nhìn r t đ th ị ng”.

“Lúc ch m chú làm bài t p c ị ng r t đ th ị ng”.

“Bàn h c thu đ n r t g ị n g ị ng”.

“ ị ng ph c lúc nào c ị ng s ch s ”.

“Ngón tay xinh x n”.

“Da p”.

“Tóc r t m m m ị”.

“Ch ị vi t r t p”.

“Gi ị ng nói r t hay”.

“V p”.

“Hát c ị ng khá hay”.

“Thông minh”.

“D u dàng”.

“Th ị nên tôi thích c u y!”.

Nh ị ng l ị khen c a h v m t cô gái mà c hai cùng thích ã đ ị ng l ị t ị ng t g ị a ng ị t . Câu nói cu ị cùng c a Tr n T m ã khi n Ki u Nhiên không còn g ị nói. C u ch t b ị ng t nh, rút kh ị s t ị ng t ị ng tuy t p v Ph ị ng H ị. C u t ị tình m t cách bi ai, cho dù Ph ị ng H ị tuy t v ị n ị u, c u c ị ng ã m t. Có th ị không th ị g ị là m t, vì c u ch a bao g ị có. Th ị nên, tr c ị ni m kiêu h ịnh c a Tr n T m, c u không h ị có l p tr ị ng.

Ki u Nhiên ã chia tay Tr n T m ng ị t ó, hai a ị v hai h ị ng v ị hai tâm tr ị ng khác nhau, g ị ng nh ị tình c m c a h dành cho Ph ị ng H ị sau này, b t u t lúc ó, hai ph ị ng th c ã hoàn toàn trái ng c nhau.

Th c ra tôi cho r ị ng Ki u Nhiên h ị ị ng c, c u không cho mình c h ị mà ã khoanh tay nh ị ng l ị. N u ngay t u c u không h ị Tr n T m là có ph ị c u thích Ph ị ng H ị hay không mà nói th ị ng ra là mình thích Ph ị ng H ị, thì có l ị ng ị c m th y au kh , tr n tr chính là Tr n T m, nh th c u s có c h ị, ị c nh tranh m t cách công b ị ng v ị Tr n T m, ít nh t là không c n ph ị g ị u g ị m tâm s c a mình. Tuy nhiên, c u ã không làm nh v y, s thành th t c a Tr n T m ã đ n c u vào góc ch t, khi n c u ành ph ị d n nén tình c m c a mình l ị, g ị u n ị sâu nh t trong nh ị ng n m tháng h c trò và s chôn g ị u này ã kéo dài r t nhi u n m.

i u bí m t gi a Ph ị ng H ị và Tr n T m ấ c a ra nh v y, do b n ng ị trong s n m ng ị u ấ bi t, thì d nhiên là c ng không th gi u ng ị còn l i n a.

Sau khi bi t tin, Tri u Di p vô cùng hào h ng, th m chí còn coi tr ng chuy n này h n c ị ng s , v a kêu t m ng m t m ng m mà m ch t voi, v a m to m t quan sát nh t c nh t ị ng c a b n h , th nh tho ng l i cao h ng hô lên m t ti ng, khi n ng ị bên c nh ph i li c m t l m. Ch ti c r ng không có ai chia s ni m vui này v i c u, Ph ị ng H ị ng ị ngừng nên ch c ch n s không nh c n chuy n này, Tr n T m s b Tri u Di p gây khó d nên c ng không ch ị ng nói, Lâm Gia M t c ng không còn hào h ng nh h i u, không n n i su t ngày nh c n nh ng ị phát hi n ra châu l c m i, Ki u Nhiên trong lòng th y bu n nên c ng không mu n nh c l i n a.

Tuy nhiên, k c nh v y, Tri u Di p v n nh ng ị c n ch t kích thích, hào h ng khác th ị ng, th c ra không ph i là c u mu n trêu gh o, châm ch c, mà nhìn s vi c này v i m t con m t khác.

Tri u Di p thích Lâm Gia M t, v c b n là thích t cái nhìn u tiên, cái nhìn th hai thì xiêu lòng. Bình th ị ng m i vi c u có m t c u, lúc nào c ng xung phong ị u, nh ng b n ch t l i r t nhút nhát, c bi t là khi ph i i m t v i Lâm Gia M t, theo l i Tr n T m thì non n t nh m t chú gà. Câu nói này khi n Tr n T m b n m t tr n ánh t i t p, s quá l n nào Tr n T m c ng ph i gi i thích, gà này là “gà con” ch không ph i là “gái bán hoa⁽¹⁾”.

Xét cho cùng là do Tri u Di p v n s b t ch i, nh th thì m t m t quá. Hàng ngày b n h ch i v i nhau, ra ch m m t, vào ch m m t, n u b t ch i thì không còn gì nói n a. Vì Lâm Gia M t ch a bao gi th hi n gì, ch ngày ngày trêu ùa v i Tri u Di p. Hôm ó say r u, Lâm Gia M t d a vào ng c Tri u Di p và ng thi p i, còn c u thì nóng lòng nh l a t, sau khi a cô v nhà l i p xe quanh vành ai hai vòng m i bình t nh c tr l i. Th nên Tri u Di p ng n ng , không dám th hi n gì v i Lâm Gia M t, s vì i u ó mà n c i duyên đáng c a Lâm Gia M t s bi n m t tr c m t c u.

Nh ng chuy n c a Tr n T m và Ph ị ng H ị l n này ấ c v tinh th n cho Tri u Di p, t nhiên c u phát hi n ra r ng, hóa ra hai ng ị có th ngày ngày ch i ùa v i nhau nh b n thân, ị ng th i l i có th th m quý m n nhau, lén n m tay nhau góc mà m i ng ị không nhìn th y ho c nhét m t m u gi y, chia ôi c c t y cho nhau. M i quan h tuy t v i này ấ kích thích c u, c u khát khao mình và Lâm Gia M t c nh Tr n T m và Ph ị ng H ị, khát khao n n i quên i s ng ng ngừng, khó x có th x y ra.

Nh ng Tri u Di p không bi t r ng, Lâm Gia M t không h có suy ngh ó, k c là có thì i ph ị ng c ng không ph i là c u. Cu n L n u tiên thân m t ó cô v n ch a tr cho Tô Kh i, Tô Kh i ấ lên l p 12, h c hành b n r n,

không còn th i gian bù khú v i b n h n a, th nên c h i c g p anh ít i vô cùng. Lâm Gia M t ch bi t đ a vào cu n ti u thuy t này gi m t chút liên h v i anh, l n nào i qua tr c c al p Lâm Gia M t, Tô Kh i u d ng l i g i v i vào bên trong: “Gia M t, em c xong ch a?”. Lâm Gia M t li n gi v nói: “Em ch a! Khinh V Phi D ng còn ch a ch t!”. D n đ n, hình nh cu n ti u thuy t ó ã không còn quan tr ng n a, ch là cái c Lâm Gia M t m m c i v i anh mà thôi.

D n đ n, khi ch i v i nhau, ám Ph ng H i c ng b t u nói n nh ng t nh y c m nh t “thích”. Tri u Di p th ng xuyên nói bâng qu r ng c n a ra l i t tình thích h p vào th i i m thích h p, có th gi a hai ng i ch cách m t l p gi y, nh ng n u không nói ra s mãi mãi không bao gi bi t. Nh ng câu nói này ã khi n Lâm Gia M t t ng liên t ng n Tô Kh i, th y ngày t t nghi p c a anh ngày càng n g n, cô không cam lòng anh r i xa mình nh v y, nói l i chào t m bi t nh v y và th là g t u liên h i, b o Tri u Di p nói r t có lí. Nh ng âu có bi t r ng nh th , càng khi n Tri u Di p nóng lòng h n.

Ki u Nhiên l i có m t quan i m khác, c u c m th y thích không nh t thi t ph i nói ra, t b h nh phúc c a mình ng i trong m ng c a mình c h nh phúc c ng là m t s hi sinh không t i, không ph i ca s V ng Phi có m t bài hát tên là Vì em h nh phúc nên anh h nh phúc ó sao, r t hay, r t tuy t.

Lâm Gia M t nói Ki u Nhiên là tri t lí m t sách, th t phi th c t , V ng Phi có c con r i, c ng ch m i Ki u Nhiên tin vào cái g i là vì em h nh phúc nên anh h nh phúc mà thôi. N u c ti p t c nh v y th t thì ng i nào c ng h nh phúc h n Ki u Nhiên.

Ki u Nhiên li n c i mà không nói thêm gì n a.

Tr n T m nói thích là m t c m giác không th ch u c, mu n bu i sáng c cùng nhau i h c, t i c cùng nhau v nhà, t t nh t là ngày nào c ng c bên nhau, v a m m t ra là nhìn th y nhau. Chính vì v y k c sau này không n c v i nhau, nh ng nh t thi t không c l i i u nu i ti c nào trong lúc v n còn thân m t. i n khi c hai già và cùng nh l i, v n c m th y ngày x a c g p m t ng i nh v y th t là tuy t v i.

Câu nói này khi n Ph ng H i c m th y khó lí gi i, th i gian tr c Tr n T m nói mãi mãi bên nhau cô c ng không tin, hi n gi Tr n T m nói v m t th i ã qua thì cô l i th y xót xa trong lòng, chính vì th i v i cô, thích t c là trái tim c a mình bi n thành trái tim c a ng i khác, không rõ tình c m ó là t t hay không t t. Cô c ng không th ph n bác câu nói c a Tr n T m, ch ngh r ng, gi ng nh nh ng gì c u nói, n u sau này m i a m t ph ng tr i, mình không c m th y nu i ti c là t t r i.

M i a u có suy ngh riêng c a mình, c nhóm ã không th ch i v i nhau m t cách trong sáng nh h i u. Tr ng thành chính là nh v y, luôn khi n b n có thêm m t s th và m t i m t s th . Ví d b n h không bi t r ng, nh ng cu c nói chuy n ngây th này, s t o ra m t t ng lai nh th nào.

4

Th c ra n u ngày hôm ó không nói n ch ó, có l Ph ng H i và Tr n T m s không bao gi nh c n chuy n ngày x a n a. Ph ng H i nói, bây gi ngh l i và c m th y có m t s chuy n n u không bi t s hay h n, nh ng cô c ng không có cách nào b o mình h i ó không nên tò mò nghe, t t c ã không còn k p n a.

Sau khi n c m xong, m i ng i ai v nhà n y. Ph ng H i không i xe, t i n cô v nhà m ng , Tr n T m a cô v . Tr c ây vào nh ng lúc nh th này, Ph ng H i ai ch c ng c, Ki u Nhiên và Tri u Di p u c. Nh ng sau khi chuy n c a cô và Tr n T m c công khai, gác-ba-ga c a xe Tr n T m ã bi n thành v trí c quy n c a cô. Ki u Nhiên ng bên kia ng v y tay chào h , ba chi c bóng d i cây hòe, ch m i c u là có ph n l loi.

u thu là quăng th i gian th i ti t B c Kinh p nh t, hai hàng cây ngân h nh d c ng Ng T r ng y lá vàng, Ph ng H i ng i sau Tr n T m, ch ng tay vào khung xe, hai chân v t lên nhau l c l , ngh ch ng m nh m t cô bé.

“C u th y ch a, Tri u Di p chu n b ra tay v i Gia M t y!”. Tr n T m p xe, ngo nh m t l i nói.

“H ? Làm gì có chuy n ó!”. Ph ng H i nói v i v kinh ng c.

“Ch c ch n! V phong l u c a h n ta không qua c m t t âu!”.

“ , xem ra c u ta có v r t th t lòng v i Gia M t...”.

“H ! Nó thì ai ch ng th t lòng! Nào là L L th i c p m t, Ti u T n th i c p hai, n c p ba l i Gia M t!”

“V y h , th c ng t t, ng nào thì Gia M t c ng s không ng ý âu”. Ph ng H i cau mày nói: “Có ph i con trai coi tr ng nh t là ng i mình thích u tiên trong i úng không? Là m i tình u có úng không?”.

“Có l là nh v y, nh ng t c m th y khi c hai ng i cùng thích nhau m i c g i là m i tình u, ví d nh hai a mình y. Ng i u tiên mà mình thích... không ph i th ng là thích n ph ng ó sao?”.

“T c ng không bi t...”

“Hê hê, có ph i t không ph i là m i tình u c a c u, mà là Lí H úng không?”. Tr n T m nói v i gi ng chua chát, c u luôn có c m giác r ng, b t lu n là t t hay x u, Lí H ã l i d u n sâu s c trong lòng Ph ng H i, n n i bao nhiêu n m ã trôi qua, cô v n n m m th y c u ta.

“C u... ch nói linh tinh!”. Ph ng H i có v gi n: “T và c u y ch a bao gi ...”

“Thôi thôi!”. Tr n T m a tay ra sau v cô nói: “T trêu c u thôi mà!”.

“Th còn c u thì sao! T có ph i là m i tình u c a c u không?”. Ph ng H i h i, cô có v c ng th ng, b t giác tay n m ch t vào khung xe.

“Haizz! D nhiên r i! N u không t c ng ã không th t th u nh th này!”. Tr n T m nói l n.

“C u ã bao gi yêu th m ai ch a?”. Ph ng H i ã tho i mái h n, cô c i trêu Tr n T m.

“Ch a...”. Tr n T m không ngh ng i gì mà nói ngay, nh ng t nhiên l i d ng l i: “Có...”

Gót chân Ph ng H i va m nh vào bánh xe sau, au nhói.

“Nói chuy n m t lát n a r i hãy v nhé”. Tr n T m d ng l i, ngo nh u ra sau nói.

“ ... Ph ng H i m màng tr l i, v a nẩy trái tim cô ng ng p m t lát, không rõ là Tr n T m tr l i có hay không n a.

“T m i c u n kem! T toát h t m hôi r i! C u thích v cam hay v i?”

“Cam”.

“ ! i t nhé!”. Tr n T m d ng xe bên v ng, ch y v phía c a hàng g n ó.

Tr n T m mua kem v , hai a li n ng i bên v ng. Ph ng H i c n m t mi ng nh , que kem v cam khi n cô rùng mình, cô ho hai ti ng, gi v h i v i v vô tình: “C u y có úng không?”.

“H ? Gì c ?”. Tr n T m mút m t mi ng kem ang s p ch y xu ng, quay sang h i.

“Ng i c u yêu th m y...”. Ph ng H i nói nh : “V ng M n M n h ?”.

“Làm sao có th là c u ta c!”. Tr n T m v i khua tay nói.

“Th là ai?”.

“Th c ra ó c ng không ph i là yêu th m gì... mà c u c ng quen y”. Tr n T m có v b i r i, cúi xu ng nói: “Ngô ình ình”.

“V y h ...” Ph ng H i c g ng t ra bình th n, cô nh l i chi c áo c tr r t p, dáng v r t m n mà, cách n nói ho t bát, vui v c a Ngô ình ình, trong lòng t nhiên c m th y có cái gì ó r t bu n.

“Không ph i l n tr c c u h i t B ch Phong là ai ó sao? T k cho c u nghe chuy n c a b n t ngày x a nhé”. Tr n T m nhìn v phía xa x m, suy ngh ã tr v v i th i quá kh .

Khi Tr n T m và ám ng H i B ng u ình, m c áo ba l , qu n ùi, thò lò m i xanh, t coi mình là thánh u s c a n th n và ch y lông không kh p con ngô, Ngô ình ình v n là m t cô bé ngây th , xinh x n, ai g p c ng quý. H i ó cô y không h bi t nói b y, càng không bi t hút thu c, c ng không bao gi m c qu n áo h hang. Cô luôn m c chi c váy hoa nhí s ch s , t t tóc hai bên, lóc cóc ch y theo b n h , th th g i: “ i t v i, i t v i”. Nh ng lúc này, ng H i B ng th ng không m x a gì n l i g i c a Ngô ình ình mà ti p t c lao i, còn Tr n T m luôn d ng l i, g i: “Mau lên!”. N u cô y ch m quá, Tr n T m li n kéo cô y ch y.

Tuy nhiên, Tr n T m và Ngô ình ình không ph i là thanh mai trúc mã lãng m n theo ý ngh a truy n th ng. M t n i nh B c Kinh h i cu i nh ng n m 1980, u nh ng n m 1990, nh ng a tr này không bi t hình thù c a hai t lãng m n c vi t ra sao. Chúng s cãi nhau m khi tranh giành b ng ngô; s ánh r t h ng khi ch i trò u i b t và s n sàng i mách t i v i b a m c a nhau.

ng th i c ng s vui v b ôi cái k o ho c chia cho nhau que kem, m i a m t n a. S lén b m mua tào ph 5 hào m t bát, túm n m t m ba vào n. Cu c s ng này không th t o ra tình c m gì mãnh li t, ch có ni m vui và m t c m giác gì ó thích thú không th miêu t b ng l i khi ng c ng sân nhà g i tên i ph ng.

B ch Phong không gi ng v i b n chúng, c u h n m y a kia hai, ba tu i, b t lu n là i h c, hi u bi t hay gây chuy n, c u u i tr c ám Tr n T m m t b c. Gia c nh nhà c u không khá gi gì, khi b c u còn nh b c u t ng b ng i tù vì t i tr m c p, m c u khi y là b n tù c a b , không hi u t i sao sau khi ra tù, h li n l y nhau và sinh con, ti p ó c ng không bi t t i sao l i chia tay. Cu i cùng c hai u không ch u nuôi B ch Phong, v t c u l i cho ông n i c u. Ông n i ã nuôi B ch Phong, bao nhiêu n m s ng trên cõi i ông th a hi u r ng, con còn không trông mong c gì, nói gì n cháu. Ch là thêm bát thêm a, B ch Phong c coi nh con chó, con mèo c th l n lên.

May mà nh ng i u này u không nh h ng n quá trình tr ng thành y ni m vui c a B ch Phong, ít nh t là th i gian u không b nh h ng, b ng s thông minh, tài n ng và chi u cao c a mình, c u ã làm vua c a ám tr con

này. Ch ị ném túi cát c u luôn b t c túi. á bóng thì dù t n công hay phòng th c ng u gi i, b t đ c ng khéo nh t, đ ng trong l th y tinh c a c u ta bao gi c ng kêu to nh t, ch ị đ bao gi c ng th ng. Th nên m i ng ị u thích ị theo và ch ị v i c u ta, bu ị chi u t ị, n c m xong li n thi nhau ch y n nhà B ch Phong nh ị tr y h ị, trong con ngõ nhà b n h , th ng xuyên nghe th y ti ng r nhau non n t c a tr con: “ ị! Sang nhà B ch Phong ị!”.

H ị ó, Tr n T m, ng H ị B ng và Tôn ào là c n v trung thành c a B ch Phong, còn D ng Tình và Ngô ình ình là fan hâm m trung thành c a c u. Tr con không bi t th hi n s ái m th nào, con trai th ng l y vì c ch y nh y ánh nhau thu hút s chú ý c a con gái và sau m i l n b Tr n T m “b t n t”, Ngô ình ình th ng tr u môi nói v i v r t m c: “T s ị mách B ch Phong!”. Sau ó lon ton ch y m t. Tr n T m ng nguyên t i ch , c ng vì th mà c m th y h ị bu n. Và th là, gi a ba a ã hình thành nên m i quan h ba ng ị vô cùng n gi n.

Ch ti c r ng nh ng ngày tháng vui v không kéo dài c bao lâu, n m tháng trôi qua, d n đ n ng ị l n ã xen vào chuy n c a chúng, s a tr n tìm B ch Phong ch ị càng ngày càng ít, nguyên nhân r t n gi n, vì ph huynh không cho, s h c nh ng thói h t t x u t con t i ph m. Th c ra b B ch Phong ch a ch c ã làm ị u gì quá t , nh ng do m t n m ị, m ị n tr m, chuy n này ã h n sâu trong u m i ng ị. Bà Hai nhà ông Tr ng th ng nói v i c u cháu r ng: “B B ch Phong t ng gi t m y ng ị! Hi n gi hung khí v n còn ang c gi u đ ị u gi ng nhà ông ta! Ch ị v i B ch Phong, ch ng may nó n i c n iên, nó s l y dao chém mày ch t!”. Chú V ng thì đ a con trai: “Nhà B ch Phong m c b nh gi t ng ị gia truy n, nó mà lên c n iên b c ng không ng n c! T nay không c ch ị v i nó n a, nghe ch a!”. So v i h , m Tr n T m v n trí th c h n, khách quan h n, bà ch nh c s s r ng: “ ng n nhà B ch Phong n a, g n m c thì en, g n èn thì r ng”. B ch Phong bi t h t nh ng chuy n này, c u c ng không gi n hay oán trách gì ai mà chuy n sang ch ị v i b n bè cùng tr ng, không xu t u l đi n nhi u trong xóm n a.

Ng ị duy nh t không ch u nghe l i b m chính là Ngô ình ình, hàng ngày cô v n mò n nhà B ch Phong, gõ c a h ị ông n i c u: “B ch Phong có nhà không ông?”. Ch có ị u ni m mong ch c a cô th ng là câu tr l i khi n cô th t v ng, ông c th ng xuyên l c u áp: “Không có nhà, ra ngoài ch ị r ị! Haizz! R i l i gi ng b nó thôi!”. Sau vài l n nh v y, cu ị cùng Ngô ình ình ã g p c B ch Phong, nói m t cách chính xác là không ch m ị B ch Phong, mà còn m t cô gái r t quái n bên c nh c u. Cô gái ó m c qu n áo bó sát ng ị, h c ng c, B ch Phong và cô ta ng ị sát bên nhau, v a nói b y v a c ị ùa v i nhau v a hút thu c.

“ ình ình! Vào ây!”. Nhìn th y cô, B ch Phong c ị vui v .

Ngô ình ình li n r t r ẻ b ẻ c vào, B ch Phong li n kéo cô l i, dúi vào tay cô m t n m k o.

“Th y ình ình xinh không!”. B ch Phong nói v i cô gái bên c nh v i v h ẻnh dĩ n.

“Ông không yêu tr con ó ch !”. Cô gái li n li c Ngô ình ình v i v không th ẻm ch p.

“V v n! Bà ghen à!”. B ch Phong v ẻ vào m ẻng cô ta m t cái mà không h ng ị ng ẻng.

L ẻng bàn tay Ngô ình ình m h ẻi h t, d ẻng nh k o ẻ tan ra m t chút, c m gi ẻc d ẻnh dĩnh khi n cô r t khó ch u.

“Ch y là ai v y?”. Ngô ình ình h i nh .

“Ch y h ! Ch d ẻu em!”. B ch Phong c ẻ i ranh m ẻnh nói.

“Ch d ẻu?”.

“T c là v ẻnh y!”. B ch Phong c ẻ i l n, cô gái ó có v ẻng ị, m cho c u m t qu r t ẻu.

Lúc ra kh i nhà B ch Phong, Ngô ình ình ẻ kh ẻc, cô v a qu t n c m t v a n k o, tr ẻn ng v , cô ẻ g p Tr n T m, Tr n T m h t h h t h i ghé sát vào m t cô, h i liên h i có chuy n gì v y. Ngô ình ình li n l ẻi ra sau hai b ẻc, túm ch t chi c v ẻy ra ẻng sau, ng ẻ c m t l ẻn h i: “ p không?”.

“Không p l m”. Tr n T m nghi ẻng u, tr l i v i v th c m c.

“ p ch ! C u ch ng hi u gì c !”. Ngô ình ình hào h ng xoay tr ẻn m t v ẻng.

“Th ... thì p v y”. Tr n T m ành ph i nói.

“Th c ra...”. Ngô ình ình cúi u xu ng: “T c ng không th y p...”

B ch Phong ch a bao gi cho Ngô ình ình cái gì, tình c m l i càng không. C u ta t t v i cô nh m t ng ẻi thích m t con búp b ẻ, cho n t n khi c u ra ị c ng v n là nh v y.

H ẻm ó th y Ngô ình ình n, c u ta l i dúi vào tay cô n m k o, d ẻng nh c u l ẻn s n trong túi cái gì ó ngon cho cô. Ngô ình ình ón l y r i cho vào mi ng ng m, v ẻ gi y k o thành hình chi c que.

“Có p không?”. Ngô ình ình nh s c nh ra i u gì, cô v i v ẻng a tay ra sau túm ch t v ẻy l i.

“ p! ình ình nhà ta xinh nh t r i!”. B ch Phong c ẻ i nhìn cô túm v ẻy.

“ p h n v anh không?”. Mi ng Ngô ình ình th t ra ch “v ” non n t, nghe r t bu n c i.

“ ! p h n ch y!”. B ch Phong cúi xu ng v o má cô nói.

“Th em làm v anh c không?”. Ngô ình ình nói v i v r t ngây th và chân thành.

B ch Phong li n b t c i, cu i cùng nhìn Ngô ình ình nh s p m u và nói, “ c”.

“Em l n nhanh lên! L n nhanh s làm v anh!”.

“Vâng!”.

ây là cu c nói chuy n cu i cùng c a b n h , v i m c tuy t p ó, Ngô ình ình không th ng c r ng, cô và B ch Phong l i chia tay nhau ây, không bi t bao gi m i c g p l i.

H n hai gi êm, có hai chi c xe c nh sát ch y vào con ngõ, èn xanh nh p nháy, khi n nhà nào c ng th p th m lo âu. Ngô ình ình n m m màng trong lòng m , ba cô và m y chú bác khác cùng ra ngoài xem. M t lát sau, h quay vào, m cô b c n, h i v i gi ng lo l ng: “Có chuy n gì v y? Nhà ai x y ra chuy n gì à?”.

“Nhà ông B ch”.

“Cháu ông y làm v u ng i ta! C nh sát ang b t!”

“Ôi má i! Sao th ng B ch Phong to gan th nh ? ã b t c ch a?”.

“Ch a! Nó tr n i lâu r i, t i không th y v nhà. Cái gia ình này l th t, anh ã b o là ng cho ình ình ch i v i nó mà em c không nghe! Em coi ó! Bâ y gi m t c m ng r i y!”.

“Ai không nghe h ! Em nói nó nh ng nó có ch u nghe âu! ình ình! ình ình... y? Con bé ch y âu r i nh !”.

Nghe th y tên B ch Phong, Ngô ình ình ã ch y ra ngoài t lâu, cô ng c ng và g p Tr n T m c ng v a nghe tin ch y n, hai a tròn m t nhìn nhau, không ai nói v i ai câu nào, m t h i lâu Ngô ình ình v i run r y h i: “C u ngh ch c B ch Phong không sao ch ?”.

“Không sao ch ?”. Câu nói c a Tr n T m không h gi ng v i câu tr l i.

“Không sao, ch c ch n không sao”. Ngô ình ình c g ng kh ng nh r t qu quy t.

“Cu i cùng hai a ã b b m lôi v nhà, h i ó chúng t ng r ng ng m t gi c, sáng mai d y, m i vi c s t t tr l i, có th h i tr c ti p B ch Phong r t

cư c ã x y ra chuy n gì, nh ng t ó tr ị chúng không còn c g p c u ta n a.

V án liên quan n B ch Phong r t n gi n, ám ông ánh nhau sau khi u ng r u, nhi u ng ị b th ng, m t ng ị thi t m ng, nghi ph m ngoài B ch Phong ra, còn hai ng ị n a ang b tr n, ang b truy nã. Ng ị thi t m ng là h c sinh tr ng d y ngh n , nghe nói là trong lúc h n lo n, B ch Phong ã c m chai bia p vào sau gáy c u ta, khi n ị ph ng ch t ngay t ị tr n. H u h t nh ng c u dính lú n v án u b a vào toi c i t o, còn l i m t s có tình ti t nh , c ng b nhà tr ng x ph t.

S ki n B ch Phong n ào ã k t thúc, ngoài vi c sau khi c m no r u say, m i ng ị th nh tho ng nh c n vài câu, không ai còn nh gì n c u ta n a. Ch có Ngô ình ình là ng ị thay ị theo c u ta, sau ó cô và ám b n c a B ch Phong ã ch i v i nhau, c ng b t u m c qu n áo bó sát ng ị, trang ị m, nói b y. Cô ã thu th p t t c các u m i, ị tìm hi u m i chuy n ã t ng x y ra v i B ch Phong. Cô ngang ng nh và kh ng kh ng cho r ng, m t ngày nào ó B ch Phong s tr v . K c không th th ch i n l i h a c a mình, nh ng ít nh t n khi nh l i, c hai v n có th nhìn nhau m m c i. ây là suy ngh ã theo u i cô su t th ị thi u n , kéo dài r t nhi u n m.

“Th còn c u thì sao? Có ph i v n thích c u y hay không?”. Ph ng H i l ng l h i.

“Làm gì có! Không ph i bậy gì ã có c u r i ó sao!”. Tr n T m vu t nh tót cô, th dài nói: “T không còn thích n a. T c m th y hai a n v i nhau, nh t thi t là ph i t ị ph ng v trí cao nh t trong trái tim mình, không ai có th thay th . Nh ng rõ ràng là t không th thay th c v trí c a B ch Phong trong trái tim ình ình. T không mu n b m b ng c u toàn, c u y c ng không mu n h th p yêu c u c a mình. N u ã nh v y thì t i gì ph i n v i nhau?”.

“Vì i u này mà c u b c u c ? C u ích k th t y... không th hi sinh m t chút c sao...”. Ph ng H i l c u nói.

“Không ph i th ... Hê hê, tóm l i t là ng ị r t c c oan, c u ng t bi t có chuy n gì có l i v i t nhé!”. Tr n T m l i n c i nói.

“Nh ng t v n th y th ng c u y. T c m th y c u y th c s không áng ph i làm nh v y, vì c u c i c a B ch Phong mà thay ị c u c i mình và sau khi thay ị mình l i không th gây nh h ng gì cho B ch Phong, s ch ị này th t là vô ngh a”.

“Có nhi u chuy n, ị v i c u là vô ngh a, ị v i ng ị khác l i ch a ch c”. Ph ng H i nh nhàng nói, qua gi ng Tr n T m, cô c m nh n c r t nhi u ị u không cam tâm, c m giác này khi n cô r t không tho i mái.

“Thôi thôi! Không nói n a! ị thôi! T ị a c u v nhà... y, sao c u l i v y?”. Tr n T m ị ng d y kéo Ph ị ng H ị, màu cam bình th ị ng r t a nhìn, gi ị ã bi n thành v t loang r t ị ng s .

Ph ị ng H ị l i n c ị bu n, k c t ra không quá quan tâm, nh ị ng trên th c t c ng v n lu ng cu ng, không gi u n i v chua xót trong lòng. Trong trái tim Tr n T m, cu ị cùng v n có kho ng tr ng mà cô không th ị xen vào.

5

Tôi c m th y câu nói lòng d ị con gái sâu nh ị bi n c r t không n, tôi cho r ng, lòng d ị c a con gái sâu nh ị h ị en v tr ! B n t ị ng r ng b n ã hi u c ph n nào v n , nh ị ng th c ra ch là m t cái bóng mong manh, n ị dung th c t cách b n ít nh t hàng v n n m ánh sáng.

Gi a tôi và Ph ị ng H ị ã x y ra m t chuy n không vui.

Nguyên nhân là gì tôi c ng không rõ, ị m khác v ị bình th ị ng là chúng tôi ã g p Hoan Hoan trong khi ị ch mua th c n. Lúc ó chúng tôi ang ra s c tr giá rau và d a chu t, ông ch tr l i chúng tôi khá th ị , vì hàng bên c nh, có khách hàng ang ra s c h th p giá tr c a món c c i v i m c kinh kh ng h n. Và hai ng ị ó chính là Hoan Hoan và anh b n ng ị Australia c a cô y.

Cu ị cùng hai ôi chúng tôi ã ôm d a chu t và c c i r i giúp m t v i nhau, không th ị không nói ây là c nh t ị ng khá ng i ngùng, c bi t là khi tôi phát hi n ra anh chàng ng ị Australia ó nhìn ch ng khác gì m t con heo, khóe mép tôi gi t gi t m t cách r t m t t ị nhiên. Tôi th m ngh rõ ràng là cô nàng này ã ch ị tôi gián ti p, cô ta á tôi ch n h n ta, không ph ị vì h n ta h n tôi ó sao? Tuy nhiên... m.ki p!

H n h n tôi b ph n nào h ?

Lông mày Hoan Hoan gi t gi t, tôi bi t ây c ng là bi u hi n b t bình th ị ng c a cô nàng. Cô nàng li n kéo khu u tay c a anh chàng ó nh th hi n rõ l p tr ị ng, chào b ng câu ti ng Anh v n r t s c mùi T Xuyên: “Hi!”

Tôi ngh b ng, l i còn gi v n a! T ng c ng có b n ng ị, ba ng ị là ng ị Trung Qu c, c n ch gi ph ị ánh r m Tây n a!

“Xin chào!”. Tôi tr l i r t l ch l ị m: “B n em à? Khá ó nh ! Anh còn t ị ng em s không bao gi n ch mua rau n a c ! Hôm nay n ây tìm ki m s l ị ng m n à? Hai ng ị tr giá n ý quá!”.

“C ng... c”. Rõ ràng là m t cô nàng tái i m t lát, sau ó li n li c nhìn Ph ng H i nói: “V v i nhau r i à!”.

Trong lúc Ph ng H i ch a k p tr l i thì tôi ã túm tay cô tr c và nói: “ !”.

Th c ra trong lòng tôi c ng không dám ch c, ch ng may Ph ng H i buông ra câu “làm gì có” thì tôi m t m t th c s . Nh ng cô l i r t ph i h p, ngoan ngoãn gi nguyên bàn tay m m m i trong lòng bàn tay tôi, gi ng nh ôi tình nhân r t tình c m.

“Em bi t ngay mà...”. Hoan Hoan t ra r t hi u v n : “Th nên h i u em ã r t sáng su t, ngay t u anh ã thích c u y r i úng không?”.

M c dù cô y nói không úng, nh ng tôi c ng không ph n bác, vì ít nh t là cô ã oán úng c m t n a, hi n t i úng là tôi thích Ph ng H i. Ngoài ra, nét bu n bu n trên khuôn m t Hoan Hoan, khi n tôi c ng c m th y nao lòng. Tôi không th y ã khi cô s ng h nh phúc hay không h nh phúc, cùng là ng i l u l c n i x ng i, t i gì ph i nh v y?

“N u không phi n, các b n có th nói ti ng Anh c không?”. Cu i cùng, gã àn ông nh con heo i bên c nh ã lên ti ng.

Hoan Hoan l p t c c i r ng r , gi i thi u chúng tôi v i nhau r t d u dàng, d nhiên không nói tôi là ng i yêu c c a cô mà ch nói là b n h c.

Gã ó hàn huyền vài câu, ánh m t h n nhìn Ph ng H i vô cùng soi mói, tôi không th ch u n i, nói d m ba câu r i kéo cô i m t.

V a i khu t, Ph ng H i li n h t tay tôi ra, cú h t ó khi n tôi hi u ra c r ng ch c ch n cô không vui cho l m. Tôi v i vàng ghé sát vào cô và h i: “Sao v y?”.

“Ch ng sao c ! Ng i ta i xa r i, b n mình c ng không c n thi t ph i óng k ch n a”.

Cô nàng này thông minh th t, trò mèo ó c a tôi b cô i gu c trong b ng.

“ , úng v y, th sao em l i gi n?”.

“Ai gi n?”.

“Em coi em kìa, mi ng nói không gi ng v i nh ng gì ang ngh trong u! M t ang còn nh n mà còn nói m nh!”.

“Xí, c ng không bi t ai là ng i mi ng nói không gi ng v i nh ng gì ang ngh trong u!”. Cô c i g n m t ti ng, khi n tôi th c s không tho i mái.

“Em nói ị! Anh mi ng nói không gi ng v i nh ng gì ang ngh trong u nh th nào h ?”.

“Sao ph i nói ra i u ó v i Hoan Hoan! Rõ ràng là anh v n còn nh c u y!”.

“Hi n gi anh làm gì còn th i gian nh n cô y n a!”

“Th t i sao anh l i nâng niu chi c c c c a Hoan Hoan th h ?”.

“Anh...”

“Thôi! Không ph i thanh minh n a, không ph i anh v n th ng nói ó sao? Thanh minh chính là gi u gi m, gi u gi m chính là thú t i!”.

Tôi t c n b t c i, bình th ng tôi nói chuy n, Ph ng H i th ng không ý gì nhi u, nh ng m i khi chúng tôi cãi nhau, cô l i luôn lôi ra nh ng câu mà tôi ã t ng nói ch n h ng tôi.

“Anh phát hi n ra c r ng, em chính là kh c tinh c a anh!”. Tôi ón l y túi xách trên tay cô và nói.

“Không dám!”. Ph ng H i không tranh mà giao chi c túi cho tôi, nh ng v n còn ch a h t m c.

“À! Anh hi u r i, em ghen úng không?”. Tôi trêu cô, m c dù là câu nói ùa, nh ng tôi v n ôm m t ni m hi v ng cao xa.

“Tr ng Nam! Anh ng nói linh tinh có c không!”. Ph ng H i tr n m t nhìn tôi, c t t luôn ý ngh c a tôi.

Tôi li n c i m a mình và nói: “Anh gi l i chi c c c c a cô y, không có ngh a r ng anh v n thích cô y. Gi ng nh vì c em ã v t h t m i th c a Tr n T m, nh ng c ng không có ngh a r ng em ã quên c u y. Nói th này nhé, không ph i con ng i ch có hai cung b c tình c m là yêu và h n, mà còn bi t nh nhung, bi t oán trách, bi t hoài ni m, bi t than th . Không th nói anh và Hoan Hoan chia tay nhau r i thì anh ch có th c m ghét cô y úng không? Dù th nào thì b n anh c ng ã t ng có m t quãng th i gian r t vui v , vì quãng th i gian này mà anh không th quên h n cô y c, không ng i àn ông nào có th làm c! Dù có nói c ng ch là nói d i em! So bì, t n nh v i quá kh ch ng có gì là thú v c , m t ng i ph n sáng su t s không bao gi tính toán n chuy n làm th nào chi m c quá kh c a ng i àn ông, mà ch suy ngh xem làm th nào có c hi n t i và quá kh c a anh ta!”.

Th c ra lúc ó tôi nói nh v y c ng không có ý gì c bi t, ch phát bi u c m t ng c a mình mà thôi. Tuy nhiên, Ph ng H i ã ng lòng vì nh ng câu nói ó, cô tr m ngâm m t lát r i nói: “Không ng anh l i r t ý n v n này!”.

“ ! Tr i qua th c ti n anh m i hi u c i u ó!”.

“Tuy nhiên...”. Ph ng H i ngo nh u l i nhìn tôi c i bu n bã: “T i sao anh không nói v i em khi em 16 tu i?”.

Tôi h i kh ng l i, sau ó c ng c i bu n nói: “Th t i sao em không quen anh h i em 16 tu i?”.

Sau khi nghe Tr n T m k v chuy n c a Ngô ình ình, Ph ng H i ít nhi u c ng có ph n nh y c m h n.

Th c ra khi ch a bi t s th t, cô c ng r t quý Ngô ình ình, vì trong ám b n th i ch m c a Tr n T m, Ngô ình ình là ng i c u cho cô nhi u bàn nguy nh t và c ng là ng i quan tâm n cô nhi u nh t. Nh ng hi n gi Ph ng H i không còn c m kích nh th n a, cô ngh ch c ch n Tr n T m và Ngô ình ình ã th ng l ng v i nhau chuy n gì ó, chính vì th Ngô ình ình m i t ra thân thi n v i cô. Ngô ình ình ch u làm nh v y không ph i là vì Ph ng H i, ch p nh n cô b n này, mà ch là vì giúp Tr n T m. K t h p v i nh ng chuy n m ám mong manh ã t ng x y ra gi a h , Ph ng H i có c m giác nh b l a.

Tuy nhiên Tr n T m không hi u c suy ngh này c a Ph ng H i, c u c m th y chia s quá kh c a mình v i cô là chuy n khi n c hai ng i u c m th y tho i mái, nh nhàng. So v i nh ng l i suy oán n ng n v chuy n c a Lí H , nói th ng ra không ph i s hay h n sao? Th nên c u không ng i ng n khi ti p t c nh c n Ngô ình ình tr c m t Ph ng H i, c ng chính vì th mà ã không ý n v s m m t c a Ph ng H i.

Do sinh nh t c a Tr n T m l i nh ng kí c r t không vui, th nên n l t sinh nh t mình, Ph ng H i c ng không nh t ch c gì n a. Mãi cho n ngày 9-10, không kìm c n a, Ki u Nhiên m i h i Tr n T m xem nh t ch c th nào.

Tr n T m nói c u và Ph ng H i không nh t ch c gì n a, Ki u Nhiên li n l c u, nói hai a c u là chuy n c a hai a c u, n m a b n mình là chuy n c a n m a b n mình, không th coi là m t c. Cu i cùng b n h ã i n th ng nh t, m t a bu i tr a i mua bánh gato, m t a i mua quà, d nhiên là u ph i gi u Ph ng H i.

Sau khi tan h c, Ph ng H i m i c kéo n m t góc tr ng, cô vô cùng b t ng khi nhìn th y chi c bánh gato vi t dòng ch “Chúc m ng sinh nh t Ph ng H i” và ba khuôn m t r t ranh mãnh c a ba anh chàng vì gian k ã thành công.

M i ng i t ng cô m t con g u bông, vòng c c a con g u là quà riêng c a Tr n T m, c u c ng làm m t chi c vòng eo c , xuyên c nh ng h t vòng b r i

trong bu i sinh nh t c a mình vào, trong chi c bình th y tinh th p thoáng tên hai a.

Ph ng H i c ỉ r t h nh phúc, suýt thì r i n c m t.

Chi c bánh gato ó không thoát kh i s ph n b chia n m x b y, b n h qu t kem lên m t nhau, kính Ki u Nhiên b qu t kh p, tóc Lâm Gia M t c ng dính kem, Tri u Di p nói trên ng ị c u ta, ch nào có l là có kem, hai má Tr n T m b qu t m t bên xanh, m t bên , còn m t Ph ng H i g n nh không nhìn rõ các nét n a.

Lâm Gia M t và Ph ng H i vào g i u d i vôi n c tong nhà v sinh n , v a g i v a h t xì h i, Lâm Gia M t v t uôi tóc mình nói: “Sao ch này c ng có nh ! T i Tri u Di p h t! C u ta không ném thì mình ã không ném tr !”.

“ úng v y! N c l nh th t y!”.

“Còn b o lát n a n khu gi i trí Lam o ch i n a! Nh th này làm sao i n i!”.

“Hay là l y kh n tr i bàn lau t m v y, i thôi! L nh quá!”.

H ra kh i khu gi ng ng, Tr n T m li n b c t i, a áo khoác ng ph c c a mình cho h , nói: “L y cái này lau u i! ng l nh!”.

“Hay quá! C ng còn h n là kh n tr i bàn!”. Lâm Gia M t ón l y, c i nói.

“C u có l nh không?”. Ph ng H i nhìn chi c áo phông c a Tr n T m h i: “T i v thì làm th nào?”.

“Không sao, c u lau nhanh lên!”. Tr n T m ch p chi c áo r ng thùng thùng lên u cô và lau r t c n th n.

úng lúc Ki u Nhiên i ra, nhìn th y c nh ó, c u l i nhìn xu ng chi c áo s mi mình v a c i ra r i l ng l nhét vào ba lô.

“Khô r i thì i thôi! Hôm nay t mu n m b c! Phá k l c c a Lam o!”. Tri u Di p xách ba lô c a b n h n nói.

“ i thôi!”. Tr n T m ch p chi c áo khoác lên u Ph ng H i nói: “C u c gi y, ng gió!”.

H i ó n u hôm nào ít bài t p, th nh tho ng b n h c ng n khu gi i trí Lam o ch i m t lúc, ó là khu có r t nhi u trò game trên t ng th ng c a siêu th Lam o, không ít trò ch c n b ti n xu vào là có th ch i, l t m t l n, th ng là xem thì nhi u mà ch i thì ít. Thông th ng, hành trình c a b n h là th này: n siêu th H i Lam Vân Thiên và Kama ngay bên c nh h ng máy l nh ho c lò s i. Xúm quanh các qu y hàng cao c p tìm nh ng m i l , m sau giá niêm y t có m y s 0, h i ó các siêu th v n còn khá

th t thà, món 10.000 t , h s không ghi thành 9.999 l a b n. Sau khi than th , xuýt xoa m t h i, s có m t a cao gi ng th r ng: “Bao gi ph t lên, t s t ng cho m i ng ị!” , “B n mình ch i m t cái, ném m t cái, còn l i m t cái v t cho thú c ng ch i!” , “Thôi ị! Sau này khu v c này s không g i là H i Lam Vân Thiên n a, nó s thu c quy n s h u c a gia ình t , có huy hi u c a nhà t ! Huy hi u gia ình y, bi t không! T s phát cho các c u m i ng ị m t cái, mang nó n a bàn c a t , tha h ch i b i!”.

Mãi cho n t n bây gi , khi k l i nh ng chuy n này, Ph ng H i v n b t c i, cô nói ch ti c r ng siêu th ó không n nang ng ị khác cho l m, ch a k p ị n khi h ph t lên thì ã thay i b m t tr c r i. Tôi li n l c u nói, ây chính là kho ng cách gi a c m và hi n th c!

C máy n i b t nh t trong khu gi i trí Lam o chính là máy nh y, luôn có ng ị xúm vào xem. Cái trò ó ng ị bình th ng u không dám b c lên ó th hi n, nh y nhót m t h i không c m y i m th t không còn m t m i nào khi chui ra. Chui vào ó ch i toàn là các “cao th võ lâm”, nh c và b c nh y u thu c lâu lâu, nhìn b n h bi u di n c ng r t thú v , nh bay lên trên c máy nh v y.

Nhìn th y có ng ị tr tài trên máy nh y, Tr n T m li n nói v i v r t coi th ng: “Th ng thôi, không nh y p b ng Ngô ình ình, c u y mà nh y thì ph i lác m t! Butterfly không h sai! ng tác cu i cùng ó, c u y hai tay m t chân ch m t, p mê li!”

“Ai v y? Ai mà c ông ca ng ị kinh th !”. Tri u Di p h i v i v s ng s t.

“B n th i ch m c a tôi, Ph ng H i ã t ng g p!”. ch ng minh r ng mình không nói đ i, Tr n T m li n kéo Ph ng H i nói: “C u ã t ng g p c u y, úng không?”.

Ph ng H i li ng t u m t cách chua chát và không nói gì n a.

ng ngh Tr n T m nói thì ta ây, nh ng c u ta mà lên ch i c ng ch ng âu vào âu, trò ch i mà b n h hay ch i nh t là “m i ng ị cùng b t l i”, v a ti t ki m v a tham gia c ông o. N m a ng tr c màn hình, ch ngón tay vào, ng xa nhìn ch c ch n v a không chu n v a bu n c i, nh ng b n h không c n quan tâm, liên t c hò hét m y t “giá”, “mây”, “hoa!” không âu vào âu. Lúc thì lên c i, lúc l i than th vì ti c.

Ph ng H i nói, ó là giai o n mà n m a h bên nhau vui nh t, và t ó v sau, đ n đ n không th cùng nhau vui ùa n a.

6

Tri u Di p ã ch n m t ngày thu c bi t, tr i trong xanh, c c u và Lâm Gia M t u thích t tình.

Tr c ó Ki u Nhiên và Tr n T m không bi t gì nhi u, mà ch làm m t s vi c “d n d p” n gi n giúp Tri u Di p theo s phân công c a c u. Ph ng H i th y có v không n nên c ng lo lo, nh ng v n b Tr n T m kéo i, trong l p ch còn l i Tri u Di p và Lâm Gia M t không h hay bi t gì.

“T b o này, n u ngày mai ph i dùng n bóng thì t i sao b n h không giúp gì nh !”. Lâm Gia M t ra s c lau m t qu bóng: “ i bóng các c u ch t h t r i à? Sao t nhiên l i giao h t cho c u v y?”.

“Haizz, bình th ng u là Tô Kh i t ch c, bây gi anh y cu i c p, c ng không còn th i gian quan tâm n a, ành ph i chia u cho nhau lau”.

“Th m y hôm tr c c u làm gì? M i ng i ai c ng làm s m, âu có n c n chân m i nh y âu! C u thì ng c l i!”.

“T suýt thì quên m t mà...”. B nói nh v y, Tri u Di p c ng gi t th t, c u ta c tình làm nh v y.

“Tô Kh i ôn thi th nào r i?”. Lâm Gia M t gi cao qu bóng ra tr c sáng h i.

“C ng c, t th y anh y c g ng l m, ch c là mu n thi cùng tr ng v i Tr nh Tuy t”.

“H ? Th y b oT nh Tuy t h c gi i l m mà? Anh y có t c m c i m ó không?”.

“B n t c c ng i m n ng khi u mà. i m s s th p h n các c u m t chút, Tô Kh i ã t ng t gi i, ch c n k t qu không quá t i s không có v n gì”.

“ ...”. Lâm Gia M t ném qu bóng v phía r v i v suy ngh , l n này ném không trúng, qu bóng p vào thành r và l n xu ng t.

“Hê! C u ph i c n th n ch ! Công lau thành công c à!”. Tri u Di p li n u i theo qu bóng, nh t lên nói.

“B c quá! Ch ng có h ng thú gì c !T v ây!”.

Lâm Gia M t h m h c xách ba lô lên, Tri u Di p v i kéo cô l i nói: “ ng v v i! T còn ch a nói h t mà!”

“Nói gì c ?”. Lâm Gia M t li n ng i xu ng, nhìn Tri u Di p b ng ánh m t th c m c.

“Vi c này... T có chút chuy n mu n nói v i c u”. Tri u Di p b ng m t, p úng nói.

“Th c u nói i!”.

“T nói c u ng gi n nhé”.

“ , t không gi n âu, c u nói i!”.

“T ... t ... haizz! it t ch c l i v n ã!”.

“C u làm sao v y?”.

C ng không hi u t i sao, tr c ôi m t to tròn ch p ch p c a Lâm Gia M t, câu nói mà hi n nay m i ng ị có th nói ra vào b t c lúc nào l i khi n Tri u Di p không th th t ra c thành l i.

“Thôi th này v y, Gia M t !”. Sau khi i i l i l i N vòng, Tri u Di p li n ng ị xu ng nói: “T có m t i u bí m t, không nói ra ch c t bí bách ch t m t, nh ng nói ra có th s làm c u s . cho công b ng, b n mình trao i nhé, m i ng ị nói m t i u bí m t, nh th s hòa, có c không c u?”.

“ i u bí m t gì v y?”. Lâm Gia M t th c m c.

“Tóm l i là i u bí m t, t th là nh ng ị u b n mình nói v i nhau hôm nay ch có tr i bi t, t bi t, c u bi t, t bi t, thôi c th nhé!”.

“Th ... nói v chuy n gì? T có nhi u i u bí m t l m, không th nói h t cho c u c!”.

“Ng ị mà mình thích”. D ng nh Tri u Di p v a c n l i v a nói ra m y ch nay: “M i ng ị vi t vào m t m u gi y, sau ó i cho nhau”.

Nói n ây, Lâm Gia M t ã hi u c b y tám ph n. Thi n c m mà Tri u Di p dành cho cô, không ph i cô không bi t gì, nh ng vì cô không có suy ngh ó, c ng không mu n làm nh h ng n tình c m b n bè, th nên cô v n gi v không bi t, cô ngh ki u gì d n đ n Tri u Di p c ng phát hi n ra chuy n cô không có tình ý riêng gì v i c u. Nh ng bây gi nhìn ng thái c a Tri u Di p, ch c ch n là ang có ý nh nói ra s th t. Lâm Gia M t th m ngh , thôi c ng c, tranh th lúc không có m t ai nói th ng ra v n sau này ph i b n kho n. Và th là cô li ng t u áp: “ ”.

Câu tr l i này c a Lâm Gia M t t ng ng v i vi c gián ti p tiêm m t li u thu c kích thích cho Tri u Di p, c u v a m ng th m chuy n này có hi v ng v a tính toán.

Hai a quay l ng vào nhau vi t gì ó, quay u l i n m ch t m u gi y ghi i u bí m t c a mình trong lòng bàn tay, gi ng nh mua bán trong ch en, t n trao cháo múc.

Lúc m m u gi y ra, Lâm Gia M t suýt thì n om óm m t, m u gi y Tri u Di p a cho cô tr ng tr n, ng nói là tên, ngay c m t nét ch c ng không có, cô h m h c túm l y cánh tay Tri u Di p, nói l n: “C u chán th t y! Ch i u quá! Tr l i cho t !”.

Và khi ng ng u lên, Tri u Di p ã không còn gi ng nh ban nãy, n c i trên môi c u t t ng m, c u gi m u gi y ra tr c m t Lâm Gia M t: “Có th t không? C u vi t linh tinh h ?”.

Lâm Gia M t nhìn tên Tô Kh i trên m u gi y r i l ng l g t u, cô nói v i v ng i ngùng: “Ai l a c u làm gì? B o là vi t ra i u bí m t mà, t âu có nh c u...”.

“Nh ng anh y có Tr nh Tuy t r i mà?”.

“H i t thích anh y, anh y ch a n v i Tr nh Tuy t!”.

“Tr c ây là tr c ây, hi n t i anh y và Tr nh Tuy t g n bó v i nhau l m! C u làm nh th khác gì là ng i th ba?”.

“T c ng không làm gì th t mà, h n n a b n h âu ã l y nhau! Làm sao t là ng i th ba c!”.

“Tóm l i là b n h là ng i yêu c a nhau, v a nh c n Tô Kh i, m i ng i li n ngh ngay r ng ng i yêu c a anh y là Tr nh Tuy t, c u có vai trò gì âu!”.

“Sao c , t không làm c b n gái c a anh y nên không th thích anh y c hay sao! Bao nhiêu ng i thích Tr n T m, c ng âu có th y Ph ng H i có ph n ng gì âu!”.

“V trí c a c u và Ph ng H i sao gi ng nhau c. C u làm th là t gi t ch t chính mình!”.

“T thích th y, liên quan gì n c u ch !?”.

Lâm Gia M t b c b i hét xong câu này, hai a u im l ng. Chúng nh hai con thú nh ang i u v i nhau trong phòng h c, c hai ang tranh giành nhau con m i không thu c v mình.

Lâm Gia M t v t m u gi y tr ng trên tay vào thùng rác, lúc i qua ch Tri u Di p thì b c u ng n l i. Tri u Di p li n xòe bàn tay ra, bên trên có t m u gi y gi ng h t v i m u gi y cô v a v t. Lâm Gia M t l ng l trong giây lát, t t m ra, m y ch bên trên ã ch m úng vào ph n m m y u nh t trong trái tim cô:

“Nhìn gì mà nhìn! Chính là c u ch ai! Ng c !”.

“T xin l i...”. Lúc nói ra ba ch này, t nhiên Lâm Gia M t l i khóc, Tri u Di p ng bên cô, th dài h i: “C u thích Tô Kh i t bao gi v y?”.

“Hôm i n c m v i b n c u V Hoa...”

“ ! N u hôm ó t l i ch u ánh, anh y d t c u ch y thì c u có thích t không?”.

“T không bi t...”

“Có khi cu i cùng v n thích anh y ch , hê hê, t i sao v y?”.

“Cái duyên thôi mà...”

“Cái duyên...”. Tri u Di p li n ng d y, v n vai nói: “Công nh n khó hi u th t y!”.

Nh ng t ngày hôm sau, n m a b n h không còn n c m cùng nhau n a, Tri u Di p nói không bi t ph i i m t v i Lâm Gia M t th nào, còn Lâm Gia M t c ng không mu n g p Tri u Di p nói l i xin l i l n n a.

Th i gian ó Tri u Di p r t tiêu c c, máy nghe nh c c a c u b t i b t l i bài hát Sao em l i n anh au kh c a Hoàng Ph m Nguyên, lúc n c m th ng xuyên vô c h i m i ng i có món nào là món “cái duyên” hay không, ch i bóng c ng không t p trung, vì sai sót mà m y l n suýt n a cãi nhau v i Tô Kh i.

Ch có ám Ph ng H i là hi u t i sao Tri u Di p l i ra nông n i ó. Tr n T m nói ây là n i au c a tu i thanh xuân. Ph ng H i nói th c ra làm b n thân c ng t t, có th t i n thoái tùy ý, luôn luôn v trí không bao gi b t n th ng. Ki u Nhiên li n g t u không phát bi u gì, chuy n này ã gây ra cú s c l n nh t cho c u, c bi t là câu nói ó c a Ph ng H i, coi nh ch n ng ng i c a c u. C u không còn mu n trút bày tâm s v i Ph ng H i n a, quy t nh t an i mình, cam tâm tình nguy n i làm ng i b n thân “có th t i n thoái tùy ý”.

Lâm Gia M t không ngh Tri u Di p l i b t n th ng l n nh v y, càng không th ngh mình l i không th rút lui hoàn toàn, mà l i r i vào hoàn c nh c hai cùng b t n th ng. Cô t ng r ng s l i nh tr c ây, v coi nh không có chuy n gì x y ra và cho qua m i chuy n, nh ng n bây gi cô m i bi t mình không th làm c i u ó. M u gi y nh ùa c t ó ã ánh trúng vào m ch c tay c a cô, k c không m t h t võ công, thì c ng làm tiêu tan n m, sáu ph n nguyên khí c a cô, khi n cô không dám nhìn vào m t Tri u Di p n a.

Tr c ây, sau khi tan h c, Lâm Gia M t i xem i bóng r ch i bóng, th c ra ó ch là xem Tô Kh i ch i mà thôi và sau s v i c này, cô c ng b t u chú ý n Tri u Di p. Th c ra nhìn Tri u Di p ch i bóng c ng r t cool, c u còn cao h n c Tô Kh i, ng tác chuy n bóng r t thoáng, tr c ây khi Tri u Di p nói

c u c m i ng i t ng cho bi t hi u “Hoa B m B m”, Lâm Gia M t luôn ngh c u nói khoác, nh ng nhìn k m i th y cánh tay c u r t gi ng cánh b m, nh nhàng, linh ho t.

Ch có i u, hôm ó chú b m này có ph n nóng v i.

Lúc nhìn th y Lâm Gia M t có m t s n, Tri u Di p không còn bình t nh c n a, chuy n bóng, ph i h p, ki m soát bóng không ầu vào ầu c . Vì có m t Lâm Gia M t nên Tô Kh i c ng c ch u ng, cu i cùng v n không ch u c ành lên ti ng.

“D ng! D ng! T t c d ng l i cho tôi! Tri u Di p, c u làm sao v y? V a này L u Bác d n bóng ch y v phía c u, c u ón làm gì h ? C u ta ch vòng qua c u, l y c u che bóng r i nh m vào h u v c a i ph ng, ai b o c u ón bóng t tay c u ta? Chi n thu t n gi n nh v y mà không nh n ra c hay sao, nh ng gì t p trong các bu i hu n luy n v t i h tr i à? Ch i th mà c u còn nh tham gia Nike cup h ? Ch làm trò c i cho thiên h thôi!”.

“Không ch i thì thôi ch sao!”. Tri u Di p l m b m.

“C u nói gì v y? C u nh c l i l n n a cho tôi xem nào?”. Tô Kh i ch nghe c loáng thoáng, t c quá li n xông n, các c u th khác v i kéo c u ta l i.

“Tôi không ch i n a là cùng ch gì? Có cái quái gì ầu! Vi c gì ph i n ng l i v i nhau nh v y!”. Tri u Di p ng a m t lên, ném m nh bóng xu ng t, quay u r i b i.

“Gi i thì ng quay l i n a!”. Tô Kh i quát l n và Tri u Di p c ng không quay u l i th t.

Lâm Gia M t ng i ngoài xem, cu ng lên suýt khóc, khó kh n l m m i i c n lúc bu i t p k t thúc, cô li n v i ch y n ch Tô Kh i h i: “B n anh... không sao ch ?”.

“Không sao! Anh t c vì c u y không nghiêm túc! Không ai ch i bóng nh c u ta c ! Có t ch t nh v y mà c u ta làm lãng phí!”. Tô Kh i v n ch a h t b c, nghiêm m t nói.

“Anh không khai tr c u y ch ?”. Lâm Gia M t s t s ng h i.

“C u ta b o em n h i à?”. Tô Kh i nh n m t lên nhìn cô.

“Không không!”. Lâm Gia M t v i l c u nói: “T em h i thôi! C u y r t thích ch i bóng, trong l p còn th ng xuyên nh y lên v i cao! H n n a c u y l i r t coi tr ng Nike cup, c u y b o ây là c h i o t ch c vô ch cu i cùng c a anh th i c p ba, ch c ch n ph i anh giành c cúp và t t nghi p m t cách hoành tráng! Th nên các anh ng khai tr c u y c không? T i tâm tr ng c u y không c vui cho l m...”.

“Thôi thôi! Không khai tr ả n a!”. Cu i cùng Tô Kh i ã m m c i: “Không ng ền tên Tri u Di p này có duyên th t, t ả i bóng r ả n i c ả ng viên, thay nhau khen ng ị, rót m t vào tai anh, không hi u h n cho n cái gì mà b n em l i b ẻnh h n n v y!”.

“Không ph i... nh ng ị u em nói u là s ả th t mà...”. Lâm Gia M t c ả ng có v ả ng ị khi b n nói nh v y, b n thân cô c ả ng không bi t t i sao minh l i ph i c t công xin cho Tri u Di p.

“Anh ch n t c u y c u y rút kinh nghi m thôi! Dù gì thì bóng r ả c ả ng là môn th thao ng ị mà, n u t t c m i ng ị u nh c u y, thích thì ch i, không thích thì b ả thì ả u có c. Anh g p nhi u tr ả ng h p nh th r i, ng ị bi t nghe l i khuyên nh ả trung phong L u Bác c ả i b n anh, ch i bóng gi i, h c c ả ng không t i, ng ị không ch u nghe l i là Phùng Vi n l p 12 c , b ả i khai tr , s u t ngày lang thang v i m t nhóm l u manh, cu i cùng thi tr t ả i h c. Anh r t ả nh giá cao Tri u Di p, không mu n nhìn th y c u ta i ch ch ả ng, khi nào có th i gian em c ả ng nên khuyên c u y, anh th y c u y ch u nghe l i em l m!”.

Lâm Gia M t li n c ả i bu n, ngh ch l n tóc bên tai nói: “Em s c g ng! Còn anh thì sao? Ôn thi th ả nào r i? Nghe nói anh nh thi cùng tr ả ng v i Tr nh Tuy t ả!”.

“Hê hê, c g ng thôi!”. Tô Kh i li n x n tay áo lên, u ng m y ng m n c mát v ả i n c.

“ y! Sao anh l i u ng n c ả i! B n l m! em m i anh n c!”. Lâm Gia M t v i kéo Tô Kh i nói.

“Không sao ả u! Con trai b n anh không y nhi u ả u!”. Tô Kh i v ả lau mi ng v ả nói: “Mu n th ả này r i mà em ch ả v ả? B n mình cùng i nh ả!”.

“Vâng”. Lâm Gia M t eo ba lô lên, c ả i nói.

Hai ả li n i song song bên nhau và ra kh i c ả ng tr ả ng, hai chi c bóng dài trên m t t nhìn r t cân x ng, Lâm Gia M t c g ng t n h ả ng giây phút th t quý giá i v i cô, mi ng b t giác c ả i c i. Còn Tô Kh i đ ả ng nh không vui cho l m, c u đ t xe, mi ng ph ả ra h i n c màu tr ả ng.

“Th c ả ra... chuy n ngày hôm nay c ả ng không th ả hoàn toàn trách m t mình Tri u Di p, g n ả y tâm tr ả ng c ả anh c ả ng không n l m”.

“Có chuy n gì v y?”. Lâm Gia M t li n đ ả ng chân l i, ng ng u lên nhìn anh, khác v i m i b n, trong ôi m t tr c ả y v n luôn sáng ng ị c ả a Tô Kh i, cô nhìn th y nét gì ó m m, bu n bu n.

Lâm Gia M t b ẻn hít m t h i th t sâu, ả ng tr ả n tr ả n t i ch .

7

Hôm ớ Tô Kh i không nói gì v i Lâm Gia M t n a, vì ch m y b c sau, h li n r sang hai ng . Lâm Gia M t c ng ng i h i, cô mu n c bên Tô Kh i thêm m t lát n a, nh ng l i không mu n nghe chuy n c a Tr nh Tuy t, cô vô cùng mâu thu n.

Tr c khi i, Tô Kh i l y máy nghe nh c ra, Lâm Gia M t bèn ghé sát vào h i: “Anh nghe nh c c a ai v y?”.

“Sao em l i n anh au kh c a Hoàng Ph m Nguyên, bài này c r i nh ng r t hay”. Tô Kh i li n a cho cô m t bên tai nghe. Lâm Gia M t bèn ki ng m i chân lên, Tô Kh i ng sát v i cô, có th nhìn th y r t rõ chi c c m có ph n nh t nh t c a anh, chính vì l ó cô c ng th y h i c ng th ng. Hai a b c i trên ng ph v a lên ền, n i v i nhau thành m t ng k .

“N i nh dành cho em t ngày này sang ngày khác

Anh cô n và ch a t ng thay i

Bao gi gi c m p m i có th xu t hi n

Em yêu d u, anh r t mu n g p em l n n a.

Gió thu xào x c t ng h i

Nh l i gi này n m ngoái

Trái tim em ang ngh nh ng gì

T i sao l i k t c c này cho anh ch u ng.

Ng i yêu em nh t là anh

Sao em l i n anh au kh ,

Trong th i i m anh c n em nh t,

Em không nói câu nào mà ra i.

Ng i yêu em nh t chính là anh,

Sao em l i n anh au kh ,

Anh ã c g ng h t mình,

Mà em không h c m ng”.

Lâm Gia M t c m th y bài hát này r t h p v i tâm tr ng mình, nghe xong r i m i l u luy n b ị tai nghe ra.

“Hay th t!”

“Hay không, cho em m ị n ị y”.

“Th t ?”.

“Anh nói d ị em làm gì!”. Tô Kh ị li n l y ị a trong máy nghe ra: “Nh ị ng em ph ị tr ị ó nh ị! Cu n sách l n tr ị c, ị n gi ị em còn ch ị a tr ị cho anh!”.

“Ai không tr ị ch ị! Ngày mai em s ị g ị l ị i anh! Em v ị a m ị c xong!”. Lâm Gia M t m ng r ị c t ị a ị, cái này s ị có tác d ị ng nh ị cu n ti u thuy t, cu ị cùng thì câu chuy n bu n mà cô ị ã ị c xong t ị lâu ó ị ã có th ị tr ị c r ị.

“Th ị nh ị! Anh v ị ây! Em ị ị ng c n th n nh ị!”. Tô Kh ị nh y lên xe nói.

Lâm Gia M t li n gi ị chi c ị a lên, ra s ị c v y tay t m bi t Tô Kh ị, m ịi cho n khi anh ị xa m ị ra v ị.

Ngày hôm sau, khi phát hi n ra Lâm Gia M t c ng ị ang nghe bài Sao em l ị i n ị anh ị au kh ị, Ph ị ng H ị i vô cùng s ị ng s t, cô ng ị xu ng c nh Lâm Gia M t, v ị a xem l ị i bài hát v ị a r t r ị h ị: “C u c ng nghe bài hát này à?”.

“Tô Kh ị cho t m ị n, sao v ị y? ị úng là r t hay!”.

“ ị, không sao”. Ph ị ng H ị i li n th ị dài: “G n ị ây Tri u Di p c ng nghe bài này”.

“V y... h ị?”. Lâm Gia M t ng ị ng l ị m t lát r ị b ị tai nghe xu ng nói: “Hai a t ị làm các c u m t vui ị úng không”.

“C ng bình th ị ng thôi...”. Ph ị ng H ị i g t ị u nói: “T ị c m th y không c n thì t ph ị coi nhau nh ị ng ị xa l ị âu”.

“Hê hê, c u ph ị cho b n t ị th ị gian ch ị”. Lâm Gia M t h ị c ị c ị i nói: “À, có th ị Tr nh Tuy t s ị i du h c n ị c ngoài ị y”.

“Gì c ị? Th ị Tô Kh ị i...”. Ph ị ng H ị i s ị ng s t h ị.

“Anh y r t bu n. K ị c ng l th t ị y, áng l t ph ị vui vì chuy n này m ị ị úng ch ị nh ị? Nh ị ng không hi u sao t ị không vui lên ị c. C u không nhìn th y dáng v ị c a anh y ngày hôm qua ị âu, m t ị hoe... Ph ị ng H ị i, c u b o t nh th ị có b coi là ng ị th ị ba không?”.

“C u ngh ị linh tinh gì v ị y!”. Ph ị ng H ị i c ị vào trán cô m t cái: “Ng ị yên h c m t lúc ị! ị n lúc ó c hai b n h ị vào ị c ị h c, m ị mình c u r u r

vì tr ết! Xem lúc ó c u có còn th ị gian ngh ị n nh ng chuy n linh tinh này không! Lát n a ph ị vi t t m ị, c u ã thu c h t ch a?”.

“H ? Sao c u không nói s m! Gay r ị gay r ị! T ết ch a xem cái gì c ! C u có mang b ng dính trong không? Cho t ết xin m t ết!”. Lâm Gia M t v ị gi sách t ị ng Anh ra, c m bút chì lên ra s c chép vào gi y.

T ết xa Ph ng H ị ã nhìn th y Tri u Di p, c u ang n m úp m t xu ng bàn, c áo l ra m t o n dây nghe c a máy nghe nh c. Ph ng H ị li n th dài, cô c ng không bi t, hai ng ị u au kh , r t cu c là ai n làm ai au kh .

Ph ng H ị nói, r t lâu sau ó, kho ng n m 2003, cô và Lâm Gia M t cùng xem b phim Lam V c a o di n Quang c m B ng, ó là câu chuy n v nh ng ng ị ng tính luy n ái, bài hát trong phim chính là Sao em n anh au kh , c nh quay cu ị cùng là gi a t ị ng nh c này, nhi u công trình c a B c Kinh cu ị th p k 90 d n d n c phá ị và xây d ng l ị, nh ng n ị có kí c u bi n thành các toàn nhà cao t ng. Nhìn th y nh ng c nh ó, cô và Lâm Gia M t u b t khóc, vì nh ng kí c p nh t trong trái tim h gi ng nh nh ng gi c quay trong b phim, c ng b phá nát cùng v ị thành ph c x a này.

Tôi ngh ó có th là l n cu ị cùng Ph ng H ị bên Lâm Gia M t, n u tôi nh không nh m thì n m 2003 cô sang Australia. Và sau khi sang ây, Lâm Gia M t không còn xu t hi n trong cu c s ng c a cô n a.

Câu nói c a Tri u Di p không úng l m, ngày 1- 10 ó không ph ị là bu ị múa t p th cu ị cùng c a b n h , nhà tr ng ã t n d ng t ị a bài múa này, ngày 20-12, Ma Cao tr v v ị Trung Qu c, ngày 31- 12 chào ón thiên niên k m ị, tr ng F u ti p t c bi u di n. Nh ng hai l n này u không nh nhàng nh l n tr c, ch riêng qu n áo ã ph ị m c khá nhi u.

Cu ị cùng Ph ng H ị vi t trong báo t ng r ng: “M c dù gió l nh c t da c t th t, b n bè u nhi t huy t cháy b ng, trong tích t c m ng c 10 giây, t t c con cháu Diêm Hoàng u c m nh n c r ng, c m giác l y l ị cái v n thu c v mình th t mãnh li t”. Câu nói này c a cô ã b Tr n T m ch c m th ị lâu, c u nói rõ ràng Ph ng H ị rét run nh c y s y, k c là có c m giác l y l ị cái v n thu c v mình c ng không ph ị là c a con cháu Diêm Hoàng gì mà là c a chính Tr n T m. Chính c u ã s ị m trái tim l nh công c a cô b ng ôi tay nóng b ng c a mình.

Ph ng H ị không thèm m x a n c u mà véo c u m t cái r t m nh cho xong chuy n. Hai a không còn ng ị ngừng, dè d t nh h ị u, mà d n d n ã thân m t, chín ch n h n.

Bu ị liên hoan chào ón n m m ị c t ch c vào ngày 31-12-1999, vì nhi m v chính tr c a t ị hôm tr c và ph ị s p x p t ch c vào bu ị t ị khác v ị m ị n m. Vì chuy n c a Tri u Di p và Lâm Gia M t mà nhóm 5 ng ị c a

b n h ành ph i chia thành hai nhóm ch u n b . Ki u Nhiên và Tri u Di p m t nhóm, ph trách mua trang trí, Tr n T m, Ph ị ng H ị và Lâm Gia M t m t nhóm, ph trách mua n và hoa qu .

Lâm Gia M t ị ng r qua b u i n tr c, cô mu n mua t ị ng Tô Kh i m t t m thi p, b u i n có ch ị ng trình c bi t chào ón thiên niên k m i, h s óng d u hình r ị ng trên phong bì. H n n a d u b u i n trên phong bì là 24 gi ị ngày 31-12-1999 và 00 gi ị ngày 1-1-2000, úng là xuyên th k th c s , r t có ý ị ng a. Ph ị ng H ị c m th y r t hay, bèn cùng Tr n T m vi t m t b c th ị ng n và g i cho nhau.

Tr n T m vi t: C m n tình yêu c a em, 1999.

Ph ị ng H ị vi t: C m n anh ã cùng em tr i qua ngày cu i cùng c a th k c và ngày u tiên c a th k m i.

Lâm Gia M t xem tr m r i trêu b n h : “Ph i là tr i qua m i ngày c a th k m i m i úng!”.

Ph ị ng H ị li n b ị ng m t ph n bác l i: “Làm sao s ị ng n 1.000 tu i c, th có mà thành yêu tinh à!”

Tr n T m li n c i nói: “Không th nói nh v y c, có m t l i bài hát nói r ị ng, “yêu em m t v n n m” mà, ị ng i ta c ị ng không th s ị ng m t v n n m c! ó là mong c t t p mà thôi. Th b n mình c ị ng bày t ị nguy n v ị ng thôi mà, s cái gì ch ? S a thành m i ngày i!”.

“Nói thì d l m, th sao cu i cùng c u l i vi t 1999 h ? n n m 2000 l i thay lòng i d úng không? ị nguy n v ị ng t t p n âu, không bi t thành s th t thì c ị ng vô ị ng a”. Ph ị ng H ị g p lá th l i nói.

“T m n t m l i bài hát c a b n T ị nh Phong - th n t ị ng c a Lâm Gia M t thôi mà!”. Tr n T m bèn ghé sát vào nói: “C u ị ng l ị nh tinh gì v y! Hay là b n mình xin Gia M t hai t gi y n a và s a c hai?”

“Thôi i! ị ng l y c n a, t thích HOT t lâu r i! Gi y c a t là gi y Hàn Qu c, t l m y! T ị ng c ị ng m i có n m t ! Cho b n c u vi t th tình h t thì t dùng b ị ng gì? Không c, không c!”. Lâm Gia M t v i vàng nhét gi y vi t th vào ba lô.

“Hê! K t x quá!”. Tr n T m dán phong bì l i r i ón l y lá th c a Ph ị ng H ị và b vào thùng th .

“Ông n không c a ị ng i khác còn nói ị ng i ta k t x à? Th t ch ị ng bi t i u gì c ! Mau i thôi, t và Ph ị ng H ị còn ph i t p m t lát n a!”. Lâm Gia M t tr n m t nh ị c u nói.

Ba a mua n r i v tr ng. Trên ng ị Ph ng H i và Lâm Gia M t t p hát bài G p g 1999 c a Ph m Hi u Huyền, vui v hát “g p anh trong ngày cu i cùng c a n m 1999, k c th gi i không quay tr l i c ngày x a”.

H i ó Ph ng H i không bi t th nào c g i là không quay tr l i c ngày x a, còn Lâm Gia M t ã c m nh n c r t sâu s c, c bi t là trong tích t c i ngang qua Tri u Di p khi b c vào l p. Tri u Di p i ngang qua cô nh ng không h d ng l i, mà ch gi tay lên kéo hoa cho h t trách nhi m.

Ki u Nhiên b c n ón l y c trong tay Ph ng H i và Lâm Gia M t, c i nói: “Th y b n t thi t k h th ng èn th nào?”.

“ p quá! Ai a ra ý t ng bu c gi y nh n vào èn y?”. Ph ng H i ng ng u lên h i.

“Tri u Di p!”. Ki u Nhiên nhìn Lâm Gia M t, h i: “ p ó ch ?”.

“ , p l m”. Ánh m t Lâm Gia M t l p lánh, nói: “T th i bóng bay giúp c u nhé!”.

“ , nh l i m t ít! ng th i h t!”. Tr n T m nói nh : “ n hè có th cho n c vào, ch i bóng n c! H i nh t hay ch i trò này l m, r t mát m !”.

“Gi m i là mùa ông, c u ch thích ngh v mùa hè thôi!”. Ph ng H i c m bình ph t màu và ph t m t ít màu lên u Tr n T m.

“Dám ph t t à! C i y!”. Tr n T m nh y d ng lên, c p l y bình ph t trong tay Ph ng H i và ph t lên u cô.

Ki u Nhiên c i, che cho Ph ng H i, nói: “Thôi thôi! ng lãng phí th !”.

Tr n T m vòng qua c u, d ng nh kéo Ph ng H i v phía mình m t cách vô tình, nói: “Ph c ch a?”.

N c i trên môi Ki u Nhiên t t ng m, nh ng Ph ng H i không phát hi n ra, cô v a gi tóc mình v a nói: “Ph c r i, c u ch thích th hi n tr c m t ng ị khác thôi!”.

“Không ph i t thích th hi n mình tr c m t ng ị khác mà là do không khí ngày hôm nay vui quá! T th y các n m t i t ch c liên hoan v n ngh ón chào n m m i vào bu i t i là hay nh t! Hay h n nhi u so v i ban ngày! C u nhìn ngoài tr i mà xem, p không!”. Tr n T m ch ra ngoài c a s nói.

“ p th t!”. Ph ng H i ch y n bên c a s , nhìn v n tr ng ang c màn êm bao ph , nói.

Tr n T m li n b c n cùng, hai a n m s p d i c a s nh hai a tr , h i n c ng trên má k t thành m t vòng tròn, gi a vòng tròn này, chúng v a c i v ang m ánh èn r c r bên ngoài.

Còn c u b n ngoài vòng tròn l i l ng l ị ng sau l ng h ị , trong kho nh kh c cu i cùng c a thiên niên k ị , c m th y có gì ó r t l ị ị .

8

Bu i liên hoan đi n ra c m t n a, Tr n T m li n g ị Ph ị ng H ị ra ngoài l p h c. Lúc b n h ị ra, Ki u Nhiên ị ng hát bài T nh l ng c a ban nh c Hoa, c u v a hát câu “ch ị mong có ng ị ị bên anh, tr ị qua ngày cu i cùng”, v a nhìn Ph ị ng H ị theo Tr n T m ra ngoài. Ph ị ng H ị ngoái u l ị c ị v ị c u, c u c ng c ị , a hai ngón tay th ị hi n ch V r t ng ị ng ch.

Tr n T m và Ph ị ng H ị ng ị i tr c ng ị i sau xu ng n g ị a c u thang, t ị góc r v ng ng ị li n d ng l ị , Ph ị ng H ị bèn h ị : “Có chuy n gì v y?”.

“B n mình ra ngoài ị lòng vòng m t lát nh ị”. Tr n T m nói.

“H ? ị ị âu c ?”.

“ ị loanh quanh ị ị ó thôi! Chào ón thiên niên k ị , bên ngoài trang hoàng p l m”.

“Có k p không? Quay v còn ph ị thay qu n áo n a, m t lát n a là t p h p r ị ra công viên Th K ị y, ng ị mu n”. Ph ị ng H ị nhìn ng h nói.

“K p, c ng không ị xa ị ị , ị thôi!”.

Tr n T m óng cúc áo l ị ng v , b c xu ng m y b c c u thang tr c, Ph ị ng H ị c ng ch y xu ng theo c u.

V a ra kh ị c ng tr ị ng, hai a th y hào h ị ng h n lên, c hai ch a bao gi cùng nhau qua ng m t cách tho ị mái trong th ị i m mu n nh th này, bình th ị ng th ị gian ch ị cùng b n bè c ng nhi u, chính vì th trong ngày cu i cùng c a n m 1999, c ị riêng bên nhau nên c m th y vô cùng ng t ngào.

Trên ng không có m y ng ị , c a kính c a các c a hàng bên ng u treo y ị ị ị ị màu. Có c a hàng còn ch a thay các ị ị trang trí tr ị ng bày trong l ị ị ị ị ị , ông già Noel râu tóc b c ph trên kính nhìn r t vui v . Tr n T m mua hai xiên h lô b c ị ng, c u và Ph ị ng H ị m ị ng ị m t xiên, hai a v a n v a hòa mình vào nh ng ng ị l n trên ng, c ị l ị ị và nói chuy n v ị nhau.

“C u b o nh ng ng ị trên ng ang chu n b ị ị ị ị ị ?”. Tr n T m l y xiên tre ch v a h ị .

“Ch c v nhà”. Ph ị ng H ị nhìn m t l tr ị tr l ị .

“C ị ng không th t t c ị u v ị nhà! C ị u nhìn hai anh ch ị kia kìa, ch c ch n là ị h n h ị”.

“B n h h n h ị ị u nh ? Gi ị này công viên óng c a h t r ị, ị xem phim à?”.

“Ai ị xem phim vào nh ị ng ngày này n a! T ị ngh ch c ch n là ị n c m, sau ó cùng ị m ng c gi ị ng h ị ch b c sang thiên niên k m ị”.

“12 gi , các nhà hàng ị óng c a r ị!” Ph ị ng H ị l c ị u nói.

“Ch c... ph ị có n ị m c a ch ị!”.

“T ị ngh có khi là ị làm y”.

“Không th , c ị quan nào gi ị này còn làm vi c?”.

“Ai b o không th ! C ị t ph ị làm c ị em hôm nay! Nghe nói là s c máy tính n m 2000”.

“ ! C ị ng không bi t là do ai thi t k , th t ch ị ng có t m nhìn xa gì c !”.

Tr n T m c ị nói: “B n mình v n là nh t, n công viên Th K chào ón th k m ị! Th t tuy t!”.

“ ! T ị n b n mình cùng ị m ng c nh ị” Ph ị ng H ị b ị xiên tre vào thùng rác, hu ị tay lên nói.

Tr n T m gi v ị vô tình n m l y tay c ị, m ị ngón tay an vào trong túi, nói: “ n lúc ó b n mình ị ng ị ng theo l p n a, ị ng riêng v ị nhau là c”.

Ph ị ng H ị b ị ng m t, n m ch t lòng bàn tay c ị u nói: “ ”.

Gi a màn ị em m ịnh m ịng, th c ra nhìn không rõ l m hai bàn tay ang n m tay nhau. Nh ị ng c hai v n th y h ị c ị ng th ị ng, d ị ng nh ị ã làm chuy n gì ó không nên làm trong ị tu ị này. M ịi cho n khi ị n con ng ị v ị ng ị, hai a m ị c m th y y ịn tâm h n.

“C ị u l nh không?”. Tr n T m cúi ị u xu ị ng h ị.

“Không”. Ph ị ng H ị tà l ị, nhi t ị ngoài tr ị r t th p, nh ị ng c b ịn c nh Tr n T m, d ị ng nh ị không th y l nh m y: “Ch c không g p m ị ng ị cùng tr ị ng ch ?”.

“Không ị u! Mà g p thì có sao? Không ph ị cô giáo là c!” Tr n T m li n n m ch t tay c ị nói: “Th c ra k c có g p cô giáo t c ị ng không s , ị sau này b n mình c ị nhau, ch c ch n t s m ị c ị H u Gia n d ị và phát bi u!”.

“Nói phét! N u mà g p cô ch nh i m, ch c ch n c u s buông tay ra, n u không b n mình ch t ngay, s m i ph huynh n h p và thông báo, phê bình. H n n a... ã bi t c u s l y ai âu, làm sao c u bi t là t c!”. Ph ng H i b ngoài thì t v th , nh ng tong lòng l i c m th y c m ng vì câu nói c a Tr n T m.

“C u nói th có ngh a là sao? Không mu n l y t h ?”. Tr n T m bèn d ng l i nói: “Th c s là t ngh nh v y! B n mình thi cùng m t tr ng i h c, cùng t t nghi p, cùng xin vi c r i cùng l y nhau và sinh con cái!”.

“Ai... ai sinh con cái cho c u!”. Ph ng H i li n quay m t i nói, tìm p thình th ch.

“C u l y t , không con cho t thì cho ai? Ch ng l c u c m s ng t à?”. Tr n T m tr n m t nói.

“C u ch nói linh tinh!”. Ph ng H i bèn rút tay ra, quay u b c i: “Không nói chuy n v i c u n a, c u ch huyền thuyê n thôi!”.

“T nói th t mà!”. Tr n T m bèn kéo cô l i: “Tóm l i là t ngh nh v y, ngay c phù dẫu, phù r t c ng ã tính h t r i, s nh Kì u Nhiên và Gia M t, Tri u Di p không c tin c y cho l m”.

“ n lúc ó ai còn thêm b n tâm n c u! Có khi Tri u Di p còn ch ng thích y ch !”. Ph ng H i c i nói.

“Xí! H n dám khinh ng i h ! C u th y th nào, th có n không? Nói th t lòng y!”. Tr n T m vòng tay qua vai cô nói.

“C ng t m”. Ph ng H i cúi u xu ng nói nh .

“C ng t m là n hay không n?”. Tr n T m c tình ghé sát vào h i.

“ n...”. L n này gi ng Ph ng H i càng nh h n, cô b ng m t nhìn Tr n T m v i v trách móc r i l i cúi u xu ng.

Ánh m t d u dàng c a cô l t qua trái tim Tr n T m, khi n trái tim c u run b n. D i ánh èn l m ong con ngõ nh , d ng nh Ph ng H i toát lên m t v duyên dáng c bi t khác v i ngày th ng. Tr n T m nhìn cô gái ang ng sát bên mình, không tìm c bèn t xu ng môi cô m t n hôn. Trong lúc b i r i, c hai u không nh m m t, cùng t n h ng ôi môi v n còn sót l i mùi s n trà c a i ph ng r i v i vàng buông ra.

“C u... c u làm gì v y”. Ph ng H i s ng s h i, cô không th ng r ng Tr n T m l i hôn cô, u óc tr ng r ng.

“Th m c u mà!”. Tr n T m b ng m t nói.

“ ây là n hôn u i c a t !”. Ph ng H i che ch t môi mình nói.

“T c ng v y!”.

Hai a li n nhìn nhau và im l ng trong giây lát, c hai u r t lu ng cu ng, th m chí c m giác c ng th ng còn v t trên c c m giác ng t ngào.

“Sao t không mu n khóc nh ...”. Ph ị ng H i d a vào t ị ng nói.

“Khóc gì c ?”. Tr n T m li m môi nói, bên trên v n còn sót l i c m giác m m m i l l m, khi n c u l u luy n khôn nguôi.

“M ị ng i u nói n hôn u i u khóc mà!”

“Không ph i n hôn u i... mà là... chuy n ó!”. Tr n T m l p b p nói.

“Ghét c u quá!”. Ph ị ng H i tr n m t nhìn c u, h m h c nói.

“H n n a có gì khóc ch , ị ng nào... thì t c ng s i x t t v i c u mà”. Tr n T m ghé sát vào nói.

“C u... áng ghét th t! Không c i k v i ai âu y!”. Ph ị ng H i ánh Tr n T m m t cái r i b c i hai b c: “V thôi!”.

“T s không nói cho ai bi t âu!”. Tr n T m li n i theo cô: “Ph ị ng H i, c u i chút ã...”

“Gì c ?”.

“T mu n th m c u l n n a...”

Th y cô không nói gì, Tr n T m li n r t r è b c t i, c u n m tay cô tr c, sau ó t t nâng c m cô lên. C p lông mi c a Ph ị ng H i liên t c ch p ch p vì h i h p, b cô nhìn nh v y, Tr n T m có v ng ị ngùng. C u kéo cô n góc t i d i ánh èn, nói nh : “Nh m m t l i i”. Ph ị ng H i li n ngoan ngoãn nh m m t l i, Tr n T m li n cúi u xu ng, t nh môi mình xu ng môi cô, dù h i run r y nh ng c u không lùi b c.

H i ó, b n h không có kinh nghi m và k x o gì, không bi t th nào là ki u Pháp, th nào là hôn b ng l i, nh ng h u trao g i cho nhau r t chân tình, kho nh kh c cu i cùng c a th k , n m b t c m giác d u dàng cu i cùng.

Sau ó Ph ị ng H i h i Tr n T m có ph i nh th không hay l m không, Tr n T m tr l i có th là không hay l m, nh ng không sao c , ị ng nào thì b n mình c ng ã bên nhau r i, Ph ị ng H i c ng th y yên tâm h n. C hai u r t ngây th và ngh r ng, ch c n hai a bên nhau thì ch ng có gì ph i s và ch c ch n b n h s bên nhau mãi mãi.

Lúc k n ây, Ph ị ng H i v n t ra ng ị ng ngùng nh cô gái m i l n. Tôi bèn n a ùa n a th t nói r ng, n hôn c a b n em c coi là n hôn th k r i, thú v nh . Cô l i bình th n tr l i, vì là n hôn u i nên m i nh lâu, h n n a ch có m t mình cô nh mà thôi.

Nh ng tôi ngh ch c ch n Tr n T m c ng s không quên n hôn c a n m 1999 ó, dù gì thì Ph ng H i c ng là ng ị mà c u ã t ng tr n tr ng, m i tình ó c ng th c s là m i tình p trong m t c u. Ch không ph i nh n hôn gi a tôi và Ph ng H i, cu i cùng ch có m t mình tôi nh .

Hôm ó, sau khi quay v , c Tr n T m và Ph ng H i u có ph n m t t nhiên, Lâm Gia M t nói rõ ràng là u óc Ph ng H i c âu âu, nói chuy n v i cô mà cô liên t c gi t th t, Ph ng H i c ng không ph n bác gì, mà ch âm th m h i t ng l i n hôn ban nãy. Luôn có nh ng chuy n khi n con gái vô cùng quan tâm, c bi t là n hôn u i, c t ng cho chàng trai mà mình thích nh t, cô c m th y vô cùng h nh phúc.

M i gi t i, oàn xe bus l l t ch h c sinh ch y v phía công viên Th K trên con ng ã quy nh. L p (1) và l p (5) i cùng m t chuy n xe, con trai u ng, t t c gh ng i u nh ng h t cho con gái. Trên xe r t ch t, Tr n T m c n th n che cho Ph ng H i, ánh m t hai a nhìn nhau r t đ u dàng, t n h ng i u bí m t ng t ngào mà ch có hai a bi t. Con gái l p (5) u phát hi n ra i u b t th ng, bèn h i V ng M n M n b n h có quan h gì. V ng M n M n c ng không nói rõ, ch nói gi ng quan h gì thì là quan h ó. Câu tr l i ã b Môn Linh Th o và m y cô b n l p (1) nghe th y, b n h c ng u t ra nghi ng .

May mà sau khi ã t c m c ích, nh ng l i suy oán li n b t m th i gác sang m t bên. Nh ng chi c áo dày không che gi u c tâm tr ng h ng ph n c a ám tr , lúc nh y múa l i c i nói r n ràng. Ch c ch có m i Tri u Di p và Lâm Gia M t là không hòa ng c v i m i ng ị, vì Tr n T m liên t c ch y sang ch Ph ng H i, th nên b n h ã tr thành b n nh y c a nhau, đ p qu c khánh 1-10, Tri u Di p còn nh nhàng m i Lâm Gia M t nh y, gi thì không còn n a, bàn tay hai ng ị nh cách nhau m t l p không khí l nh âm m i m y , trong lòng ai c ng th y không tho i mái.

Lúc m ng c ng h , có phóng viên n ch p nh, cô ch nhi m li n g i h c sinh n, Ph ng H i và Tr n T m c ng không c m ng c b c vào n m 2000. M c dù tr c ng kính, b n h u m m c i, nh ng ít nhi u u c m th y nu i ti c. Và s nu i ti c này không có cách nào bù p, vì h không th i c n m t nghìn n m sau.

9

Ph ng H i nói n khi th c s b c sang n m 2000 h m i phát hi n ra r ng, cái g i là thiên niên k m i c ng không có gì khác so v i bình th ng. H nh phúc v n c h nh phúc, b t h nh v n c b t h nh. Môn h c nào c n thi v n c ph i thi, kì ngh c ng không vì th mà c ngh thêm m y ngày. Chính

vì th ị có th ị th ị y, nh ị ng ngày tháng có ý ngh ị a tr ị ng ị ó u là t ị mình t ị ng t ị ng ra, xét cho cùng ngày 31-12-1999 chính là m ị t l ị n quay r ị t bình th ị ng c ị a trái ị t, n ị u không nh ị thì r ị c ị ng s ị trôi qua. Ví d ị Tr n T m, ch ị c ch ị n ị ã quên ngày này t ị lâu.

Tôi c ị i l ị c ị u, không nói gì. Tôi ị ã phát hi ị n ra t ị lâu r ị ng Ph ị ng H ị i luôn nh ị n m ị nh s ị th ị và ị ãng trí c ị a Tr n T m, nh ị ng tôi bi ị t ch ị c ch ị n trong lòng cô không ngh ị nh ị v ị y. Th ị c ra cô s ị Tr n T m quên, s ị n ị o n ị cu ị cu ị tình này, ch ị còn m ị t mình cô nh ị nhưng, hoài ni ị m. Còn tôi c ị m th ị y Tr n T m không b ị c tình nh ị v ị y, t ị ng c ị ng cu ị c ị hai m ị i m ị y n ị m, h ị ã ị ng hành v ị i nhau h ị n m ị t n ị a th ị i gian, n ị u không gi ị l ị c ị chút gì, e r ị ng c ị ng có l ị v ị nh ị ng n ị m tháng tu ị i tr ị m ị t ị không tr ị l ị i. N ị u cu ị c ị i con ng ị i không có gì ị ng, không có c ị nhân ị hoài ni ị m thì s ị ng còn có ngh ị a lí gì?

Tóm l ị i là tôi không mu ị n b ị Ph ị ng H ị i lãng quên nh ị v ị y, cho dù ch ị là m ị t khuôn m ị t l ị m ị c ị ng ị c, tôi c ị ng mu ị n ị cô nh ị, có ng ị i ị ã t ị ng ch ị n thành ị bên cô ị m ị t n ị i r ị t xa xôi.

Ph ị ng H ị i ng ị i di ị n v ị i tôi nh ị ng không phát hi ị n ra suy ngh ị c ị a tôi, cô d ị ng l ị i m ị t lát, sau ị ó l ị i ti ị p t ị c k ị chuy ị n c ị b ị ng gi ị ng ị i u d ị u d ị ng, bình th ị n.

Sau khi ngh ị ông xong, Ph ị ng H ị i và Tr n T m l ị i ị n ch ị i nhà nhau m ị y l ị n. Ban ngày ba m ị hai bên ị u ị i làm, b ị nh ị li ị n nhà làm bài t ị p, xem ti ị vi. C ị hai ị a ị u không bi ị t n ị u n, b ị n ị siêu th ị g n ị ó mua ít ị n v ị t, ho ị c l ị i t ị t ị nh ra ít ị n t ị m. Có m ị t l ị n hai ị a lu ị c v ị n th ị n, cho ít ị gia v ị, cu ị i cùng nát c ị m ị t n ị i. Còn m ị t l ị n rán cánh gà, m ị ng thì cháy, m ị ng thì s ị ng, mùi v ị không ị u vào ị u. Nh ị ng k ị c ị nh th ị, hai ị a v ị n n ị r ị t ngon, không ị th ị a l ị i chút nào.

Nhà Tr n T m m ị i mua máy tính, th ị nh th ị o ng hai ị a c ị ng Online ch ị i m ị t lát. H ị ó không có cu ị c s ị ng Online ị a d ị ng phong phú nh ị bây gi ị, truy ị c p ị c ị ng r ị t khó kh ị n, cùng l ị m là vào chat linh tính. Tr n T m thích nh ị t là chat v ị i m ị t ng ị i có nick là ị ông Gio ị ng, c ị u nói mình là cô gái “xinh ị p d ị u d ị ng” nh ị ng l ị r ị t “cô ị n”, luôn khi ị n các chàng “ị ông Gio ị ng” ph ị i bám sát mình ị chat, lúc cao ị i m ị có t ị i h ị n hai m ị i h ị p th ị o i m ị ra. Có lúc còn g ị i nh ị vào h ị m th ị c ị a c ị u, úng là con trai th ị t, nh ị ng ch ị ng h ị p tai. Ph ị ng H ị i nói c ị u th ị t nh ị m nh ị, còn Tr n T m l ị i nói mình làm nh ị th ị v ị ch ị tr ị n b ị m ị t x ị u xa c ị a ị ám ng ị i này, ti ị m phòng cho Ph ị ng H ị i, ng ị n ng ị a cô Online m ị t mình r ị b ị b ị nh ị l ị a.

Ph ị ng H ị i không có h ị ng thú làm nh ị ng chuy ị n ó, còn Tr n T m l ị i ị i g ị p b ị n chat m ị t l ị n. B ị nh ị c ị ng quen nhau trên m ị ng, hai ng ị i càng nói chuy ị n càng g ị n nhau h ị n, không ng ị ch ị cách nhau hai con ị ng và th ị là

h n bu i chi u g p nhau. Cô gái ó nói mình ch là m t cô gái bình th ị ng, nh ng l i có m t ng ị b n chim sa cá l n, qu c s c thiên h ị ng, có th a n Tr n T m g p, đ nhiên là c ng không th g p không c, t i ph i m i n Mc Donald.

Tr n T m có m t r t úng gi , t xa ã nhìn th y hai cô gái m c b qu n áo nh ã h n. Theo l i c u k v i Ph ị ng H i sau ó là, lúc ó c u có c m giác nh m t cái u s t bù xù và m t que c i b c v phía mình, v c b n có th không c n quan tâm n các nét c a chi c u s t ó, còn que c i kia c ng ch ng th y p i m nào, ng ị thì g y ét, nói chuy n m t lát mà hút vèo h t ba i u thu c, khi n Tr n T m ph ị ng cách xa cô nàng trên n m mét. Cu i cùng Tr n T m c ng không i n v i b n h , nh ng nàng u s t l i t ra r t có thi n c m v i Tr n T m, kh ng kh ng kéo c u l i, s ng ch t không cho v , mãi cho n khi Tr n T m nói i ón b n gái, cô nàng m i chào t m bi t trong s l u luy n xen l n v trách móc. u s t b t Tr n T m ph ị cho s i n tho i nhà b ng c, b d n n ng cùng, c u li n cho cô nàng s i n tho i nhà Tôn ào. Vì chuy n này mà sau ó Tr n T m ã b Tôn ào m ng cho m t tr n te tua, nói c u ta vì mu n c u l y m ng c a mình mà ném cho mình m t b ch n th t n ng 0,1 t n, báo h i suýt n a c u ta b D ị ng Tình hi u l m, m t h t c tình c m. Tóm l i là t ó tr i, Tr n T m không còn hào h ng v i chuy n lên m ng chat n a, g p b n chat l i càng c ch n già.

Tr n T m ã thành th t k h t chuy n này v i Ph ị ng H i, m c dù c m th y không hay nh ng Ph ị ng H i c ng không b ng. i u khi n cô ph i l u tâm h n c là m t ngày n , Ngô ình ình gi i i n tho i cho Tr n T m.

Hôm ó, khi nghe i n tho i, Tr n T m ã m t la mày lém, gi u gi u gi m đi m, mi ng ch m m y t nh “ ”, “ c”, “c u h n th i gian”, “g p r i tính sau”. Ph ị ng H i th y l , h i c u ai g i v y, c u m i p úng nói là Ngô ình ình. Th c ra c ng không ph i Tr n T m c tình gi u cô chuy n gì, l n tr c c u ã nói là không liên l c nhi u v i b n bè ch i th i nh n a, nh ng c u không làm c i u ó. C u s Ph ị ng H i không vui, r i l i nh n chuy n c , nên m i không nói v i cô.

Còn Ph ị ng H i l i không ngh nh v y, m i quan h trên tình b n, đ i ng ị yêu c a Tr n T m và Ngô ình ình khi n cô c m th y có i u gì ó không yên tâm. Cô không bi t mình nên i m t v i h b ng thái nh th nào, hình tam giác v ng chãi nh t trong toán h c, trong chuy n tình c m l i là m i quan h mong manh nh t. Và th là Ph ị ng H i t l a đ i mình b ng cách né tránh, gi v không bi t gì, không h h i han. Nh ng b n h l i th ng xuyên xu t hi n tr c m t cô mà không có s phòng gì, đ ng nh ch ng mình m t i u r ng gi a h có m i quan h không th nào chia c t, b t cô ph i m m t th t to nhìn cho rõ, khi n cô không có cách nào né tránh.

“C u y nói ngày kia mu n n th m nhà ông B ch Phong, n m nào b n t c ng i m t hai l n”. Tr n T m ã nh n ra v suy ngh c a Ph ị ng H ị, li n v i gi i thích.

“ ”. Ph ị ng H ị g t u r i m m t cu n v bài t p ra xem.

“C ng không có chuy n gì c , ch mu n n th m thôi, tr c ây còn ch m m t c c nh sát n a!”. Tr n T m ghé sát n, c tình trêu cô.

“ ”. Ph ị ng H ị v n không nói gì mà ch m chú nhìn vào cu n v bài t p.

“C u sao v y?”. Không kìm c n a, Tr n T m bèn rút cu n v ra kh i tay Ph ị ng H ị, cau mày nói: “C u nói gì i ch !”.

“Nói gì ch ? T ầu có quen B ch Phong, các c u i là vi c c a các c u, liên quan gì n t ?”. Ph ị ng H ị quay m t i nói.

“Không liên quan gì n c u nên t m i nói cho c u bi t, n u không vài hôm n a c u bi t, ch c ch n c u l i ngh linh tinh”.

“T ị ng linh tinh gì ch ?”.

“Còn không n a, rõ ràng trên m t c u ch còn thi u n c hi n lên m t ch “ngh ” n a thôi!”. Tr n T m l y tay xoay u cô nói.

“ áng ghét!”. Ph ị ng H ị li n l c u, h t tay c u xu ng và nói: “T v ây, v mu n, ba t th y không có nhà l i m ng cho coi”.

“ ị ng v v i, thêm m t lát n a i”. Tr n T m kéo cô l i nói: “C u mà v bây gi thì trên ị ng i l i suy ngh cho coi!”.

“Các c u i th m ông B ch Phong, t có gì ị ng ch , coi b s t s ng c a c u kia, hay là có gì th t nên s t theo dõi c u à?”. Ph ị ng H ị v a thu đ n ba lô, th c s trong lòng cô không ngh nh v y, nh ng v n có i u gì ó m c mà không nói ra c, bèn th t ra câu ngh không c hay cho l m.

n lúc này thì Tr n T m ã lên c n b c, c u v a gi ng l y chi c ba lô c a Ph ị ng H ị v a nói: “T còn s c u theo dõi à? Vì nhìn th y c u ngh ng i nh v y nên t m i nói v i c u. T và Ngô ình ình ch ng có chuy n gì c , n u úng là có suy ngh ó thì c ng không có c u. Haizz, n u bi t s m th này t s không nói cho c u bi t, con gái các c u nh m n th t y!”

“C u thích làm gì thì làm, không c n ph i báo cáo v i t , t c ng không n n i nh m nhí nh c u ngh ầu!”. Ph ị ng H ị t c n n i m t hoe, Tr n T m nói r t thi u suy ngh , l y ngay Ngô ình ình ch c vào n i bu n c a cô.

Ph ị ng H ị c g ng không mìn h khóc, v l y ba lô r i ch y ra c a. L n này thì Tr n T m cu ng th t, b t ch p t t c và ôm ch t cô t phía sau, ghé sát

vào tai cô nói: “C u làm gì v y? ít ra c ng ph i nói cho xong chuy n r i hã v ch ! Thôi thôi, coi nh t sai c ch a nào? C u ng làm t s !”.

“T i c u ch ai...”. Ph ng H i lau n c m t, gi ng c ng ã xu ng thang h n.

“ !”. Tr n T m c i nói: “L n sau t s ghi nh , không nói rõ n a, tóm l i là th nào thì c nh th , c u ngh oan cho t , t c ng ành nh n v y”.

Ph ng H i li n th dài, cô bi t Tr n T m v n không hi u cô ngh gì, cô c ng không mu n nói n a, cô s ph i cãi nhau h n c Tr n T m.

H i ó b n h còn quá tr , không ph i không yêu mà là yêu quá mãnh li t, chính vì v y làm t n th ng ng i khác c ng là làm m t chính minh.

Th y ã mu n quá, ph i v nhà ngay nên Ph ng H i li n b t m t chi c taxi. Tr c khi lên xe, Tr n T m li n hôn nh xu ng môi Ph ng H i m t cái. Ph ng H i gi t n y mình, v i vàng nhìn xung quanh, s b m i ng i qua l i và ông lái xe v a đ ng xe nhìn th y. Tr n T m nhìn r t h hê, i n khi xe ch y, v n a tay lên g n tai ra hi u v nhà g i i n tho i nhé.

Ph ng H i lên xe, r t r è gi i thích v i ông lái xe: “ ó là... anh h cháu”.

Ông lái xe taxi c i t v hi u ý: “Haizz! Có gì âu! Chú âu có ph i là ph huynh! S gì ch ! Gi nh ng chuy n này r t ph bi n, âu ph i m i các cháu, h i b n chú m i l m, m i sáu tu i c ng thích th m ai ó. ó là b n trai cháu h ? Nhìn p trai quá nh ! Tr trung là nh t r i, ha ha”.

“Vâng”. Ph ng H i b ng m t, nhìn ra ngoài c a s .

“Nh ng mà chú th y các cháu tu i này c ng li u th t y, tình yêu là gì, các cháu hi u c bao nhiêu? Gi nh l i th i b ng tu i các cháu bây gi ! Cách cu c s ng th c t còn xa l m! Bài hát B n ng i cùng bàn c ng nói ó thôi, ch ng m y mà m i ng i l i m i ng . Chú c ng không nói gì nhi u, hai ba n m n a cháu s th y! Ch c ch n là s khác!”. Ông lái xe l m b m ti p: “H h , chú c ng hay nói th ng nói th t, ch c m i ng i không thích nghe âu, cháu c lo vi c c a mình, ng ngh gì nhi u!”.

Ph ng H i không nói gì, cô th n th nhìn ra phía tr c, trong g ng ph n quang, bóng Tr n T m m i lúc m t xa, nhi t trên môi cô c ng đ n đ n bi n m t.

10

Qua t t, ám Ph ng H i ã i ch i mi u h i m t l n.

T c chí kim, mi u h i t p n p nh t B c Kinh th c ra c ng ch có vài n i ó, a àn, X ng ị n, B ch Vân Quán, H Long àm. i ch i mi u h i c ng là phong t c truy n th ng B c Kinh, hàng n m không n mi u h i n m y món n v t, mua m y món ch i thì đ ng nh n m ó không c kh i s c cho l m. Công viên a àn ã tr thành i m c m c a Ph ng H i và Tr n T m, không có vi c gì c bi t, hai a g n nh không n, H Long àm thì h i xa, cu i cùng gi a hai s l a ch n n B ch Vân Quán s kh á⁽¹⁾ và n X ng ị n ánh tr ng c u may, c nhóm ã quy t nh n X ng ị n vì không ph i mua vé vào c ng.

Tri u Di p và Lâm Gia M t c ng không t n nh gì nhi u mà ch i cùng m i ng i, ch có i u đ ng nh hai đ a v n còn ang trong giai o n l nh nh t c a cu c Chi n tranh l nh M - Liên Xô, m t a n s m nh t, m t a n s m nh i nh ng không nói chuy n gì v i nhau, ph công ám Ki u Nhiên c tình gi v n mu n, mãi cho n khi t t c m i ng i ã có m t, b u không kh i m i đ u i ôi chút. Th c ra b n h v n là tr con, n t u n cu i, l p s n, d dày giòn, gan xào, chè, canh th t đê th p c m, bánh ng t, bánh rán S n ông, th t đê rán... không b món nào, quét kh p c khu X ng ị n.

Ph ng H i và Lâm Gia M t, a c m m t xiên h lô b c ng, a c m chi c chong chóng i tr c, Tr n T m, Ki u Nhiên và Tri u Di p tay c m a l n bát nh theo sau. Ch nào ông ng i nh n nh p là b n h l i chui vào xem, lang thang n quá L u Li X ng m i quay v .

Tri u Di p nhìn ã khá h n so v i hai tháng tr c, không còn u ám nh th n a, c u khoác tay lên vai Tr n T m nói: “T i các c u c òi i, c ng có gì hay àu, v a hóng gió l nh, l i còn t n a!”.

“Nôn ra i! Ông nôn h t ra i!”. Tr n T m v l ng c u ta nói: “Lúc n âu có th y ông kêu la gi âu, n xong r i m i ra ây lèm bèm!”.

“Nh ng úng là bây gi mi u h i không còn hay nh tr c n a”. Ki u Nhiên ng bên c nh tí p l i: “T nh là h i nh t còn nhìn th y ng i tr ng cây chu i, có l n còn nhìn th y ng i c i tr n nu t qu c u l a, nu t ki m gi ó! R i còn chi u phim, n n tò he n a. Bây gi nh ng trò này g n nh th t truy n r i”.

“H i nh t c ng có nhìn th y! Xem chi u phim chùa Long Phúc, hình nh là Tây Du Kí thì ph i, hay l m!”. Lâm Gia M t nghe th y li n ghé vào góp chuy n: “Ti c là bây gi không c xem n a, các c u u bi t v cháy chùa Long Phúc ch ? H i x a chùa Long Phúc t p n p vô cùng! H i t còn nh , ch êm ó không h thua kém ông Hoa Môn, nh ng sau v cháy ó, các c gi a u nói ã ch m vào long m ch, t ó tr i bên ó không còn ông vui n a”.

“Thôi ng nói n a! Nghe các c u nói mà t th y l nh c ng i!”. Ph ng H i so vai r t c nói: “Mau lên ch kia xem i, hình nh là ném vòng y”.

M y a li n bu n, úng là trò ném vòng th t, i m g n có bày m y món ch i nh a r ti n, i m xa thì có nh ng th hay h n, còn có c m t chú chó bông r t đ th ng. Ph ng H i r t thích chú chó bông ó, bèn đ ng l i nói: “Các c u tay dày, th ném xem sao, hình nh c ng không khó l m, bi t âu l i trúng c m t món thì sao?”.

“ úng y! Con cún kia đ th ng th t! Tr n T m, c u th xem sao!”. Lâm Gia M t li n y Tr n T m vào.

“ ! B n mình th xem sao nhé! ng m i t ch i! Tri u Di p, Ki u Nhiên, mau th i!”. Tr n T m ón l y s p vòng ông ch c a hàng a và chia cho b n h , nói.

Ba c u con trai x p thành hàng ngang, ng m vào chú chó ó, ch ti c r ng b n h ã ánh giá th p nhà buôn tinh ranh, trò ch i này nhìn thì đ , th c ra bên trong l i có không ít m u m o. Vòng nh là m t chuy n, l i nh n a, ném m nh tay là bay i r t xa, ném vào ám ch i g n còn t m c, phía xa s r t khó trúng. Ba a thi nhau ném, k t qu ch trúng c m t chi c c c nh a, bên trên có m t l p b i, v a c và x u, không ai mu n c m.

“Các c u th t là áng x u h ... Lâm Gia M t x m t xu ng nói: “ít ra c ng ph i trúng c con l n ng ti n ti t ki m gi a ch !”.

“Th c u th i! Khó l m! B n mình xem xem ch nào có bán con chó ó, n u mà ng ây ném, t e r ng ném m t tầm l n c ng ch ng n thua”. Tr n T m li n thanh minh.

“Không c n âu, t ch th y hay hay thôi, c ng không ngh l i m t s c nh v y, thôi i ti p i, hình nh có trò ném bóng vào r y!”. Ph ng H i khua tay nói.

“ âu? Ch nào? Trúng s tr ng c a t r i! i thôi! i xem th nào!”. V a nghe th y n t bóng r , Tri u Di p li n hào h ng h n lên và g i b n h i xem.

úng là phía tr c có trò bóng r , lu t ch i là m i l n c nh n n m qu bóng, ném trúng hai qu c nh n m t món l u ni m nh , n u n m qu u trúng thì t ng m t qu bóng có logo c a i NBA. ã có khá ông ng i vây quanh ó, có ng i lên th , nh ng cùng l m c ng ch trúng c m t hai qu .

Tri u Di p nhét n vào tay Ph ng H i nói: “Nhìn nhé! Qu bóng ó là dành riêng cho t !”.

“Trò này đ n h n trò ném vòng v a nãy nhi u, b n mình m i ng i ném m t qu ! Ki u Nhiên! y? Ki u Nhiên âu r i?”. Tr n T m nhìn b n xung quanh h i.

“V a còn ây mà, i v t rác à?”. Lâm Gia M t h i.

“Thôi thôi! Các c u không ph i ch i âu, ngoan ngoãn ng m t bên, c n ng c a t !”. Tri u Di p tr ti n, v a xoa tay v a nói.

Tri u Di p c m bóng, xoay xoay vài vòng, ám ông li n lên, có ng i còn hò la c v . Tri u Di p ng lùi v phía sau, ng m chu n r bóng, th ra m t h i và tung bóng, bóng l t vào l i tuy t p. ng tác c a c u mau l , m i ng i ng xung quanh li n v tay rào rào, nét m t Lâm Gia M t l rõ v vui m ng, trong lòng c ng th m khen ng i.

Cu i cùng Tri u Di p ném trúng c n m qu , ông ch bèn a qu bóng có in hình logo c a i NBA cho c u và nói v i v m i n c ng: “C u là dân chuyên nghi ph ? M y ng i nh c u n thì tôi c ng s t nghi p m t!”.

Tr n T m ng bên c nh c i và nói: “Chú yên tâm, ng i có k thu t nh c u y, m y ngày hôm nay ch c chú không c g p quá ba ng i âu, chú c yên tâm mà ki m ti n!”.

Lúc c m bóng i qua ch Lâm Gia M t, Tri u Di p li n nói nh : “N m nay t nh t quy t ph i giành cho b ng c cúp Nike”. Lâm Gia M t run lên, cô nhìn theo bóng Tri u Di p cao to, y t tin, t nhiên l i mu n khóc.

B n h vây quanh qu bóng ó r i c i nói m t lát n a, Ki u Nhiên m i t xa ch y l i. Tr n T m quay sang nói: “Ông i âu v y? Không c ch ng ki n v m t c a Tri u Di p, vô cùng ph n chí...”

ang nói t nhiên Tr n T m li n im b t, vì c u nhìn th y Ki u Nhiên ang c m trên tay con chó bông mà v a nãy Ph ng H i b o thích, Lâm Gia M t li n b c n, h i v i v s ng s t: “ y! C u i ném cái này à? Ném trúng th t h ?”.

“ , th c ra v a nãy t ném g n trúng r i, t th y các c u u r t thích nên quay l i th l n n a”. Ki u Nhiên c i r t hi n lành r i a con chó bông cho Lâm Gia M t.

“C u gi i th t y! Ti n mua vòng mua hai con chó y ch ! Th c ra t c ng không thích l m, chú y u là Ph ng H i thích thôi, này, c u gi nhé!”. Lâm Gia M t l i nhét con chó bông vào tay Ph ng H i.

“C m... c m n c u”. Ph ng H i tr l i v i v ng i ngừng, cô r t hi u t m lòng c a Ki u Nhiên, ch ti c là không bi t dùng gì báo áp.

“Gì mà khách sáo th !”. Th y Ph ng H i ch u nh n, Ki u Nhiên li n tr l i r t vui v .

Còn Tr n T m ng bên c nh nhìn b n h , trong lòng c ng c m th y khó ch u. C u li n kéo ngay tay Ph ng H i nói: “C ng không còn s m n a âu, t a c u v nhé”.

Ph ng H i v n ch a quen v i vi c t ra quá thân m t v i Tr n T m tr c m t Ki u Nhiên, cô luôn ngh r ng m i ng ị thân nhau nh v y, làm th t nhiên hai ng ị l i tr nên l c l ỡng. Ph ng H i kh gi ng tay ra, Tr n T m l i càng n m ch t h n, không bi t làm th nào, cô ành ph i c u n m, m t b ng nói: “Thôi b n t v tr c nhế”.

“ , các c u i c n th n nhế”. M c dù Ki u Nhiên c ng có v không tho i mái cho l m, nh ng c u không c u mong gì nhi u, chính vì th c ng th n nhiên h n nhi u so v i Tr n T m.

Hai a chào t m bi t m i ng ị r i i v phía b n xe bus, nh ng ch a i c m y b c, Ph ng H i li n buông tay ra nói: “V a nãy c u làm sao v y? ng tr c m t m i ng ị mà... ng i ch t i c!”.

“Có gì àu? ng nào thì b n h c ng bi t r i mà!”. Tr n T m h m h c nói.

“C u không s Tri u Di p trêu linh tinh à!”.

“Sau chuy n v i Lâm Gia M t, c u th y c u y còn thích trêu àu n a không?”. Tr n T m kh h m t ti ng nói: “Không ph i c u s Tri u Di p trêu mà s Ki u Nhiên nhìn th y úng không?”.

“C u... C u nói linh tinh gì v y!”. Ph ng H i v a ng ng v a b c mình, bèn d ng l i nói.

“T nói linh tinh? Tình c m c a c u ta i v i c u ai mà ch ng bi t!”. Tr n T m b c b i nói: “Nói là c u và Gia M t u thích con chó ó, h , Gia M t tính tình th ng th n, rõ ràng là m t mình c u thích nên c u ta m i i! Th c ra v a nãy t c ng ngh r i, c u thích món ch i ó úng không? i n khi tan cu c, hai a mình quay l i ngó, k c ném không trúng c ng h i xem có bán cho b n mình không. K t qu ã b c u ta tranh tr c m t b c!”.

Th y Tr n T m hi u th ng nh tr con, Ph ng H i không tìm c bèn b t c i nói: “C u còn b o t h p h ời, t th y b ng d c u c ng ch ng r ng h n t c bao nhiêu. Bình th ng anh em em, sau l ng l i nói x u ng ị ta nhi u nh v y! B c l b n ch tr i nhế!”.

“Chính vì là anh em nên t càng b c! C u ch a bao gi c nghe ng ị ta nói câu v b n không c ve vãn à! C u y làm th là không c!”.

“C u l i nói linh tinh r i! Ai... ai là gì c a c u h ! H n n a, ng ị ta Ki u Nhiên c ng có làm gì àu!”. Ph ng H i b ng m t nói.

“Hê! Vì mu n b ệnh c u ta mà c u không th a nh n h ! T i qua gi i n tho i, t g i nh c u là gì nh ? Không ph i c u c ng m c nh n r i ó sao?”.

Tr n T m cu ng, gi ng c ng to h n, Ph ng H i v i vàng b t mi ng Tr n T m l i, nghi n r ng nói: “C u nói nh thôi! Gi a ng la l i gì v y!”.

Th y v lol ng, ho ng h t c a Ph ng H i, Tr n T m t r a r t c ý, sau ó l i n m ch t tay cô, ngoác mi ng c ị nói: “Tóm l i là t nay tr ị c u ph i gi kho ng cách v i c u ta, t s nh t là b ng ị khác x m i, n u không... n u không t th c s không bi t ph i làm b n v i c u y nh th nào n a”.

“T bi tr ị”. Ph ng H i g t u nói.

“T nay tr ị, n u cãi nhau v i t không c ị nói chuy n v i c u y nghe ch a!”.

“ ị”.

“C ng không c gi u t t ng nhau ! À không, tr c m t t c ng không c!”.

“ ị”.

“Không c...”

“Thôi thôi, xe n r i kia!”. Ph ng H i c ị nói.

Xe ông khách, b n h b chen ch t ních, Tr n T m cao, c u d a vào lan can và chi m m t ch r ng, b o v cho Ph ng H i bên c nh mình. Hai a gi u tay trong ng tay áo lông v , n m tr m tay nhau, trên ng v không buông ra lúc nào.

Ghi chú:

1. Trung Qu c có t c l s kh á u n m tránh m i b nh t t, tr tà.

11

G i c m vô ch cúp Nike c a Tri u Di p ã b d p t t tr c khi khai m c m t tu n.

Nguyên nhân là do i bóng r ã tri n khai t t p luy n ráo ri t cho chi n d ch thi u, hôm ó là bu i luy n t p m t ch i m t, Tri u Di p tranh bóng r t h ng, khi n h u v c ng không nh tay v i c u. Th c ra b t lu n là c u a bóng t phá hay h u v gi tay c n bóng c a c u u là ph n ng r t bình th ng c a ng ị ch i bóng, ch có i u do c hai ng ị u dùng l c r t m nh nên ph n ng r t bình th ng này ã t o ra m t k t qu không bình th ng cho l m.

Trong tích t c, c hai ng ị u bay ra, m t tích t c sau, ch có m t ng ị ng d y. C u h u v ó s t s ng v y tay gi Tô Kh i, c u v a ch ng tay vào th t l ng v a ch vào Tri u Di p ang n m d i t: “G i bác s ! C u y không n l m! Hình nh gãy x ng r i! T nghe th y c ti ng gãy n a!”. Tô Kh i li n

ch i m t câu “m.ki p” r i lao n nh bay, nh ng ng i khác c ng v i v àng kéo n.

Tri u Di p không h rên r , c u m to m t n m b t ng d i t, cánh tay cong, t o thành m t góc r t b t th ng. Qu bóng in logo c a i NBA ó l n bên c nh c u, d i ánh n ng, t nhiên c u không còn s c khóc n a.

Cánh tay trái c a Tri u Di p b k t lu n là gãy x ng, i u này c ng ã tuyên b m t cách gián ti p r ng c u ã m t vé vào tranh cúp Nike. Tô Kh i s c u b x c nên cu i tu n ã thay m t i bóng xách túi táo n nhà Tri u Di p th m c u.

Tình th n c a Tri u Di p khá h n nh ng gì Tô Kh i ngh , c u c i nói: “ i tr ng, em phát hi n ra r ng hai th ng mình và c ng ng chung v n m nh, xem ra em mu n giành cúp Nike c ng ph i i n n m l p 12. , c ng không ph i, em oán ch c anh c ng không giành c cúp n m l p 12 này ầu, không có em làm sao anh giành c cúp!”.

Tô Kh i li n c i quát: “Ê nhóc, sao chú mày không gãy x ng c m i h ! Nh th s ngoan ngoãn câm mi ng! Chú mày c i y, m y hôm n a anh s mang cúp v cho chú mày xem!”.

R i Tô Kh i l y ra m t qu táo ném v phía Tri u Di p, theo ph n x , Tri u Di p nh b ng tay ph i, nh ng c n au nhói lên ã ng n c u l i, qu táo ó không may ném trúng vào ng i c u. C hai ng i u im b t.

“Sorry...”. Tô Kh i nhìn Tri u Di p ang cúi u, kh v vai c u nói.

“ i tr ng”. Tri u Di p không ng ng u lên, c u c g ng nén gi ng nh ng v n h i run r y: “Anh nói úng, tay trái c a em v n ph i luy n thêm, chuy n ón bóng ch a linh ho t l m!”.

“Tri u Di p...”. Tô Kh i li n ng i xu ng bên c nh c u: “Anh bi t trong lòng c u r t bu n, không sao, có ph i b n mình không bao gi ch i bóng c n a ầu! Trong i bóng r , c u là c u th có ti m n ng nh t, ch c vô ch n m sau ch c ch n ph i thu c v c u!”.

“Ai bu n h ? M.ki p ai bu n h !”. Tri u Di p không ch u c n a, cu i cùng n c m t v n l n xu ng, c u v a y Tô Kh i v a n c n nói: “Anh tránh ra i, em không bao gi mu n khóc tr c m t anh, anh có bi t không? Em giành ch c vô ch không ph i là vì em, anh có bi t không? Anh... anh có bi t không?”.

Nhìn ng i bình th ng nh y nhót vui v nh Tri u Di p l i khóc nh m t a tr , tới tim Tô Kh i th t l i. C u bi t trong lúc tàn y hi v ng, tuy t v ng là m t n i au vô cùng c c oan nh ng không bi t ph i làm cách nào. N i au này không ai có th gánh h c, m i l i khuyên nh u không gi i quy t

c v n ị. Chính vì th , c u ch bi t v l ng Tri u Di p, nói nh : “ , thôi, anh bi t r ị”.

Nh ng th c ra Tô Kh i không bi t r ng, cái mà c u hi u ch là m t n a n i au kh c a Tri u Di p. M t n a còn l i, chính là Lâm Gia M t, ít nhi u c ng có liên quan n c u.

Có l tình c m không th t nhiên n y sinh hay t nhiên m t i. N u không tìm ra l i thoát, có l s ch t trong trái tim, mãi mãi không c bình yên tr l i. Tri u Di p v n ã tìm ra l i thoát trong chuy n gi a c u và Lâm Gia M t. Hôm ó mi u h i, vì c ném trúng c n m qu li n ã em l i cho c u lòng tin. Ti ng khen ng i c a m i ng i xung quanh và ánh m t vui m ng c a Lâm Gia M t u khi n c u c m th y mình v n có th tr thành m t ng i àn ông m nh m , có th ng ng cao u, kiêu hãnh i m t v i t t c . Chính vì v y, c u th c s mong m i c ch ng t mình trên sân cúp Nike, ch c vô ch này có quá nhi u ý ngh a i v i c u. Th hi n s tôn tr ng và báo áp Tô Kh i, th hi n tình c m dành cho Lâm Gia M t, th hi n s kiên trì và kh ng nh i v i chính b n thân c u, cái nào c ng r t quan tr ng, cái nào c ng r t c n.

Nh ng bây gi c u không th làm c i u gì, c u ch có th tr n tr n ng i nhìn mà không có cách nào khác. Cú s c này không ph i ch n gi n là dùng t h ng h t là có th gi i thích, c ng không th dùng nh ng ngôn t kh n thi t là có th an i. Trên trái tim l nh cóng, k c ánh n ng r c r , c ng v n s c m th y l nh l o.

Khi tr n u m i b t u, tr ng F phát huy không t t l m. Dù gì thì tr c khi vào tr n, m t i ti n o ch l c s r t khó bù p trong th i gian ng n. Tr n u mà tr ng F là i ch nhà, g n nh Tô Kh i ph i dùng h t s c mình m i h n c i b n hai i m.

Hôm ó, sau khi tan h c, g n nh n a tr ng ra sân bóng r xem thi u, Tri u Di p không xu ng sân mà tr n trong nhà v sinh nam xem h t c tr n. Nhìn b n bè ch y h t mình trên sân, nhìn Tô Kh i liên t c hò la, nhìn Lâm Gia M t ng ngoài sân v i v s t m t, c u càng c m th y mình n p trong xó x nh này th t vô d ng.

Sau khi tr n u k t thúc, Tri u Di p eo ba lô và ra kh i nhà v sinh v i v m t m i, m c dù c u không tham gia thi u, nh ng c u v n r t m t, trái tim th m m t. n c u thang thì b t ng g p Lâm Gia M t ang ch y lên, hai a s ng l i nhìn nhau, không ai nói gì. Trên tay Lâm Gia M t v n ang c m m t chai n c, Tri u Di p bi t ó chính là chai n c mà Tô Kh i u ng ban nãy, c u t n m t nhìn th y Lâm Gia M t k p th i ng ngoài sân a i a l i, hai ng i r t hi u ý nhau.

Chi c ba lô n ng không th eo lâu trên vai trái mà Tri u Di p không quen, lúc nó r i xu ng, nét m t c hai ng i u bi n i, Tri u Di p au quá cau

mày l i, ánh m t Lâm Gia M t c ng l lên v au n, bu n bã. Cu i cùng hai a c ng không nói gì, Tri u Di p kéo chi c ba lô b ng m t t th r t ki qu c r i chán ch ng ch y xu ng d i. Lâm Gia M t r t mu n nh c ba lô lên cho c u, nh ng Tri u Di p ch y nhanh quá, th m chí cô còn không k p a tay ra.

Sau ó Tr n T m c ng v l p, lúc c u lên n n i, ch còn l i Lâm Gia M t ang ng i th n th m t mình trong l p và nhìn ra ngoài c a s .

Nhìn th y cô, Tr n T m li n r t r è h i: “Có nhìn th y Tri u Di p âu không?”.

Lâm Gia M t li n g t u, a tay ch ra c a nói: “V r i”.

“V r i h ?”. Tr n T m li n th dài nói: “T s c u y ngh ng i nên b o lên ây nói chuy n v i c u y m t lúc”.

“T c ng v y...”. Lâm Gia M t ôm m t, than th : “Nh ng nhìn th y c u y t l i không bi t ph i nói gì. Khích l ? An i? Nh ng câu nói ó ngay c t c ng c m th y là gi t o, làm sao c u y thích nghe c! H n n a... Hi n gi t nói nh ng i u này v i c u y trên t cách gì?”.

“Th c ra t luôn ngh r ng các c u không c n thi t ph i làm nh v y. Ch c c u bi t là hi n t i c u y bu n nh v y không ch n thu n là vì không c ch i bóng, không giành c ch c vô ch. C u y ra nông n i này, ít nhi u c ng là vì c u úng không? ng nhiên không ph i là t trách c u, nh ng ch c ch n c ng s không ng h n u các c u ti p t c th này. Ch ng l su t i không qua l i n a à? Làm gì n m c ph i nh v y. T c m th y ch c n c u nói chuy n c v i c u y, b t lu n là nói cái gì, c ng u t t h n hi n t i”. Tr n T m ng i i di n v i cô nói.

“C u ánh giá th p Tri u Di p quá, t ch ng i tìm c u y, có khi c u y l i ngh r ng t th ng h i c u y. C u y có ch p nh n s th ng h i y không?”. Lâm Gia M t l c u nói: “T ngh , n u mang c cúp vàng n tr c m t c u y, nói v i c u y r ng b n mình u ang n l c vì c u y, b n mình c ng ch a bao gi quên s n l c c a c u y, có th c u y còn ch p nh n c. Tuy nhiên... hi n t i i u này th c s r t khó kh n...”

“Hôm nay úng là i ch i không t t...”. Tr n T m ch ngón tay lên trán nói: “C ng khi n Tô Kh i ph i lo l ng nhi u... V a năy c u không nhìn th y, cu i cùng anh y m t n n i không còn s c chúc m ng n a. Tr ng tài v a th i còi, anh y li n n m v t ra t”.

“T v i ch y lên ây, làm sao nhìn c. Nh ng t ch y lên ây c ng v n không gi i quy t c gì. Tr n T m, t c m th y mình vô cùng th t b i, v a mu n Tô Kh i giành c ch c vô ch, v a mu n Tri u Di p tho i mái h n m t chút, c u b o t có tham lam quá không?”. Lâm Gia M t úp ng i xu ng bàn, m t hoe nói.

“ ư ng ngh linh tính!”. Tr n T m v ị vai cô nói: “Nói th t là chuy n c a b n h có liên quan gì t i c u ầu? C u ư ng c ngh nh v y!”.

“C u không g p chuy n này nên không th ị hi u tâm tr ng c a t . N u m t ngày nào ó c u và Ph ư ng H ị chia tay nhau th t thì may ra m ị hi u c. Ng ị xa l , c u có hi u không? Cho dù tr c ầu thân v ị nhau th nào, u ch có th là nh ng ng ị xa l mà thôi”.

Lâm Gia M t nghiêng ư nhìn ra b u ị trong xanh ngoài c a s , n c m t tào ra m t m t, sau ó ch y xu ng m t còn l ị, th gi ị tr c m t cô d n d n nhòe ị, ch còn l ị v ư ng chát c a n c m t.

Tr n T m li n ư ng b t d y, c u b c v phía c a l p r i ngoái u l ị nói: “T và Ph ư ng H ị s không bao gi tr thành ng ị xa l ầu! Và ch c ch n t c ng s không c u và Tri u Di p bi n thành hai ng ị xa l !”.

“Tr n T m! C u ị ầu v y?”. Lâm Gia M t ng ị th ng ng ị lên, qu t tay ngang m t h ị.

“Tri u Di p không ch ị c thì t ch ị c! T s ị giành l y chi c cúp v n thu c v c u y và Tô Kh ị!”. Tr n T m kh ng nh v ị gi ng r t qu quy t.

Lâm Gia M t nhìn theo bóng Tr n T m, ôi m t v n ấ th t th n, t nhiên l ị lóe lên m t tia hi v ng. N c m t c a cô tuôn nhi u h n c ban năy, nh ng không còn bu n n a.

“Tr n T m... c m n c u... c m n c u”. Lâm Gia M t v a d i m t v a n c n nói.

“C m n cái gì! K t hôm c u chuy n n l p mình, cùng b n t n c m, h c hành, tan h c cùng ị ch ị, ngày nào c ng g n nhau, th ị gian bên nhau còn dài h n c th ị gian bên gia ình. Làm sao t có th không tâm n chuy n c a các c u c?”. Tr n T m c ị nói: “C u ư ng khóc n a, th c ra tr c ầu t ấ t ng mu n nói v ị c u nh ng vì ng ị nên không nói. C u có bi t không? C u mà khóc là m t l ị nh g c, c ng v ị ki u tóc này c a c u, gi ng h t qu u n m c a Marilyn Monroe, nhìn bu n c ị l m!”.

“ ư áng ghét! Có c u m ị gi ng n m y! À không! C u gi ng con rùa! v c ng h n á!”. Lâm Gia M t li n b t c ị, t áy lòng cô vô cùng bi t n Tr n T m và cu ị cùng c ng ấ yên tâm h n. Cô tin r ng ch c n Tr n T m mu n làm chuy n này thì nh t nh s làm c.

Th c ra h i m i nh p h c, Tr n T m c ng ã t ng ch i m t th i gian trong i bóng r . Nh ng vì c u v n là ng ị hay làm vi c theo c m h ng, cu i cùng vì không ch u c ch luy n t p quy c i s m v mu n, n i u vô v nên ã xin rút ra kh i i bóng c a tr ng. úng là i bóng r c a tr ng F nghiêm kh c h n các i bóng thông th ng, c bi t d i s d n d t c a hu n luy n viên và i tr ng Tô Kh i, không có lòng nhi t tình l n lao v i bóng r , ch c ch n s khó theo u i c lâu dài. K thu t c a Tr n T m c ng khá n, th i i m c u rút kh i i bóng, Tô Kh i v n còn c m th y ti c. Sau khi Tri u Di p b th ng, không ph i Tô Kh i không ngh n vi c cho Tr n T m vào thay, nh ng vì h c sinh v n coi vi c h c là trên h t, h c sinh l p 12 u ph i i m t v i kì thi i h c, cu i h c kì này, Tr n T m và m i ng i v a ph i tham gia kì thi chung c a thành ph , v a ph i tham gia kì thi chia kh i t nhiên và xã h i, c u c ng ng i không mu n b t Tr n T m gánh vác trách nhi m n ng n này.

Th nên l n này Tr n T m ch ng n tìm c u ta, ch ng khác gì a tay c u tr úng lúc lâm nguy, Tô Kh i m ng n n i không th t lên c l i nào, ch ra s c v vai Tr n T m, nh c i nh c l i r ng: “Hay quá! Hay quá!”.

Tr c s quy t nh c a Tr n T m, Ph ng H i c ng hoàn toàn ng h . Th i gian ó g n nh ngày nào tan h c xong, cô c ng l i v i Lâm Gia M t xem i luy n t p, giúp b n h mua n c, làm vi c v t. Công lao óng góp th m l ng c a cô ã khi n cho c i bóng u ánh giá r t cao, Tô Kh i th ng xuyên ghé sát vào Tr n T m nói: “Sao c u l i v c cô b n tuy t th nh? Th t không th chê c i m nào, c u ng có ng m nhi u hoa p mà lóa m t, làm gì có l i v i ng i ta nhé!”. Tr n T m luôn tr l i r t hãnh di n r ng: “Làm sao có chuy n ó c! Làm sao có th nh th c?”.

Còn trong giai o n ó, g n nh Lâm Gia M t ã b ra m i nhi t huy t tu i tr c a mình. So v i lúc u ch vì Tô Kh i, hi n gi cô có nhi u tình c m g i g m trong ó h n. Gi a cái c và cái m t, Lâm Gia M t d n d n chín ch n h n, cái mà cô mong mu n có c không nhi u, c nhìn th y v chuyên tâm c a Tô Kh i trên sân, c i cùng v i anh o n ng dài tr m mét t c ng tr ng n ngã t là cô ã th y vui l m r i.

Trên quãng ng ch dài tr m mét ó, th nh tho ng Tô Kh i c ng nh c n Tr nh Tuy t, chính vì th d n d n Lâm Gia M t ã bi t chuy n cu i cùng Tr nh Tuy t quy t nh l a ch n con ng i du h c n c ngoài và m t s ít th t c. Có th nói quá trình này chính là quá trình Tr nh Tuy t và Tô Kh i m i lúc m t xa nhau h n, m i l n k n ây, cô luôn nhìn th y v bu n bã thoáng qua trong m t Tô Kh i. Trong ngày xuân v i ánh n ng r c r ó, d ng nh cô ã c m nh n tr c c b u không khí chia tay tr c ám Ph ng H i.

Tr nh Tuy t r t ít khi n xem Tô Kh i ch i bóng, n giai o n cô chu n b i, cô không còn n n a. Lâm Gia M t bi t rõ h n ai h t, ng sau chi c bóng chuy n bóng kiên c ng c a Tô Kh i ch a ng tình c m sâu n ng nh th nào. Tình c m này tích t thành lu ng s c m nh l n lao, d n d t i bóng r c a tr ng F, không ng ng ti n b c trên con ng chinh ph c cúp Nike. Chính vì v y, trong m i l n th ng l i hoan hô, cô u vô cùng th ng Tô Kh i, th c s r t th ng.

Tr ng F v t qua m i rào c n và vào c bán k t, tr n u ó c ng c ch i sân tr ng F. Nh ng ch có th ng bên ngoài sân bóng r ã c m i ng i vây kín. Tri u Di p c ng xu ng xem, k t khi Tr n T m ra sân thay c u, n i bu n trong lòng c u c ng ã v i b t c ph n nào. C u bi t Tr n T m và m i ng i làm th là vì mình, u mong mình s m vui v tr l i. Nhìn th y b n bè t n tình nh v y, m t chàng trai nh c u c ng ng i tr m tr ng hóa v n . H n n a, c u v n th y quý m n Lâm Gia M t, v n mu n c sánh vai ng bên cô, cho dù không ph i là ng i yêu c a nhau c ng c.

Quá trình thi u di n ra r t quy t li t, hai i bám sát nhau v i m s , u tranh giành bóng r t h ng. Khán gi ngoài sân u r t h i h p tr c tình hình c ng th ng này, liên t c hò reo c v cho i mình, hô l n: “Phòng th ! Phòng th ! Phòng th ! Phòng th !”.

Còn Ph ng H i ng ngoài sân, tim nh mu n nh y ra kh i l ng ng c. Hôm ó Tr n T m gây ng y s t, gi h c bu i sáng c u toàn g c m t xu ng bàn, mãi cho n bây gi c ng ch a h t s t, lúc nào không có bóng là khom ng i xu ng ngh m t lát, Ph ng H i s c u không ch u n i, l i s t cao h n. Không n m ngoài s d oán c a cô, n cu i hi p hai, Tr n T m ng ngoài sân và b t u nôn. Ph ng H i v i chen vào xem tình hình, gi ng ngh n l i: “Sao v y? C u có sao không?”.

“Không sao...”. Tr n T m khua tay, ón l y chai n c súc mi ng nói.

“Tr n T m sao v y?”. Tô Kh i b c n h i v i v s t s ng: “Sao t nhiên l i b nôn v y?”.

“Hôm nay c u y b s t...”. Ph ng H i cúi u nói.

Tr n T m ng bên c nh kéo cô, ng t l i cô nói: “Không có gì nghiêm tr ng âu, chuy n nh thôi, không sao âu!”.

“ úng là s t th t ây này!”. Tô Kh i s tay lên trán c u nói: “C u ng c g ng ch u! Có ch u c không? Không n thì mình ph i thay ng i!”.

“ úng v y! C u có ch u c không? ng có c s c quá!”. Tri u Di p cau mày nói.

“Không sao th t mà! Không v n gì âu! Sao ông l m i u th nh !”. Tr n T m c g ng c i g ng nói: “Tôi không th cho ông c h i sau này trách tôi c! N u tôi không ích thân vào sân mang cúp vàng v , ông có ph c không?”.

“ c! Tôi i ông mang cúp v cho tôi!”. Tri u Di p mím môi, ánh m t r ng ng i.

“Tr n T m, nhà ng i g u th t y! Vào thôi! L n này tiêu di t tri t b n h !”. Tô Kh i khoác tay lên vai Tr n T m nói.

Tr n T m c i r i ng d y, v m t bàn tay vào bàn tay Tri u Di p và b c vào sân. Ph ng H i ng sau lén túm l y áo c u, Tr n T m li n ngo nh u l i, c i r t t i v i cô và nói: “Yên tâm! Hãy i t ki m cho c u ba i m nhé!”.

Hi p th ba b t u, tr n u càng quy t li t h n, i ph ng c ng ã nhìn th y Tr n T m b nôn ban nãy, chính vì th ép c u càng h ng h n, Tr n T m m, chân ít nhi u c ng th y y u, m y l n u b b n h chèn ra ngoài v ch. Th y c u y u nh v y, Ph ng H i ng ngoài sân mà suýt ch y n c m t. Tô Kh i c ng s t ru t, vì Tr n T m mà suýt thi cãi nhau v i h u v c a i ph ng. C th gi ng co n hi p th t , tr ng F b i ph ng d n tr c hai i m. Th i gian còn l i không nhi u, Tr n T m c ng ã n m c t i h n, c u c ng không i tranh bóng n a mà ch loanh quanh ng khu trung tuy n, i trung phong L u Bác c p bóng r i chuy n cho c u ph n công.

Chi n thu t này n gi n, hi u qu , L u Bác n m b t c c h i, chuy n bóng vào tay Tr n T m. Tr n T m nh n bóng r i ch y v phía r c a i ph ng, i ph ng phòng th r t nhanh, h u v l p th c u i theo. Tr n T m d oán t c c a c u t a r t khó ch y n d i r , bèn ng ngay l i v trí ba i m, chu n b nh y lên ném bóng ki m ba i m và ngay sau ó h u v i ph ng c ng nh y lên, nh ch p qu bóng này. Qu bóng v t qua ngón tay c a hai ng i, cu i cùng r i t t vào l i, c u h u v ó không k p rút tay v , tay p vào ng i Tr n T m, Tr n T m li n ngã xu ng t nh m t chi c lá.

Ph ng H i c m th y m t t d i chân rung chuy n, trái tim cô c ng run theo. Bên tai v ng l i ti ng Tri u Di p ch i: “M.nó! Ch i u quá!”. Trong sân, Tô Kh i và các c u th c a i b n b t u y nhau, khán gi ngoài sân xôn xao la ó. i v i Ph ng H i, nh ng chuy n này nh x y ra m t th gi i khác, trong m t cô ch có hình nh c a ng i nh con r i b t dây, cô v i vàng g t m i ng i ra, b t ch p t t c và ch y vào sân.

Tr n T m n m ng a d i t, lúc u c u nh tr mình ng i d y, nh ng không còn chút s c l c nào n a, th là c u bèn ngoan ngoãn n m yên. C u nheo m t l i, h hê nhìn Ph ng H i ang xu t hi n tr c m t mình v i khuôn m t r m r m n c m t, c i h i: “Bóng ã vào ch a?”.

“Vào r i”. Ph ị ng H ị ng ị xu ng, kh t m i tr l ị.

“Th ị nào? T ị không nói x o c u ch ? Ba ị m này ghi vào s ị xanh ch a?”. Tr n T m th ị phào nói.

“ ...”.

“Khóc gì ch ị, có ph ị không vào ị ầu!”.

“Không khóc!”.

“N ị c m t l n c xu ng ng ị t r ị ị ầu này...”

“ ị ầu không?”.

“Không... h ị h ị...”

“R t cu c là có ị ầu không?”. M t Ph ị ng H ị v n còn ị, nh ị ng m ị ng l ị ph ị c ị.

“V ị a n ị ầu không ị ầu, nhìn th ị y c u là b t ị u ị ầu...”.

“ ị ầu ghét! Thôi t ị ra ị ầu!”.

“ ị ng ị ng! Không ị ầu n a... t ị b o này... kéo t ị m t cái... hình nh ị t không còn s c ị d y n a!”. Tr n T m ị a tay v ị phía Ph ị ng H ị nói.

Ph ị ng H ị l ị n n m ch t tay Tr n T m, cùng các c u th ị bên c ị nh kéo c u d y r ị đ ị u c u ra sân.

“L n này ị m ị ng ị nhìn th ị y h t r ị”. Tr n T m nhìn xung quanh, nói nh ị.

“ ...” Ph ị ng H ị b ị ng m t, th ị dài.

“Nh ị ng nhìn th ị y c u ch y ị n t r t vui”. Tr n T m c ị nói: “Th t ị y, lúc n m đ ị t, ý ng ị u tiên h ị n trong ị u t ị là bóng, ý ng ị a th ị hai là c u”.

Ph ị ng H ị cúi ị u c ị, len lén n m l y tay c u.

Cu ị cùng Tr n T m không thi ị u c ị n cu ị tr n mà ra sân tr c, nh ị ng tr ị ng F v n b o v ị c m t ị m này cho ị n cu ị tr n, b ị c th ị ng vào tr n chung k t c a g ị i thi ị u bóng r ị dành cho nam sinh c p ba cúp Nike. T ị ng còi v ị a vang lên, c ị sân vang lên t ị ng v ị tay và t ị ng hò reo vang đ ị. H c sinh t p h p l ị và hô vang tên các c u th ị c a ị mình, t ị “Tô Kh ị” n “Tr n T m”, bao g m c “Tri u Di p” không vào c ị sân. Tri u Di p xúc ng ị n n ị suýt khóc, Tô Kh ị ôm ch t c u và n m t n c ị h ị nh đ ị n.

Hôm ó t t c các c u th ị c a ị bóng ị u tranh nhau kí tên lên cánh tay ph ị b b ó b t c a Tri u Di p, Lâm Gia M t c ng b Ph ị ng H ị xúi g ị c v ị t

tên mình lên ó. Sau ó Tri u Di p ã vô s l n s tr m vào cái tên này, c u dùng tay trái, ngu ch ngo c vi t thêm ngày tháng lên ó và ghi thêm dòng ch “k ni m l t vào tr n chung k t cúp Nike”.

Ph ị ng H i nói, m y n m sau, ph n b t ó ã b Tri u Di p làm v v n, nh ng m nh b t tr ng v tan ã khi n trái tim c a m i ng ị u thi u m t m t mi ng. Mãi n th i i m ó, h m i hi u c r ng, tr n u ó là v t k ni m ánh d u cho tu i tr c a h , ch ng minh tình b n và tình yêu gi a h ã t ng hi sinh m t cách toàn tâm toàn ý và t t c nh ng ị u này s m t i không tr l i.

13

Tr n chung k t cúp Nike c t ch c trong sân v n ị ng chính quy, sần sần, gh c u th , gh khán gi u theo úng tiêu chu n, không khí r t náo nhi t. n ó, d ng nh các i c v u c th i vào b u không khí chuyên nghi p, ng ị nào c ng nh y r t h ng say, v a c m bông c ị ng, v a hò reo: “Cho tôi m t tr ị ng F, cho tôi m t chi c Cup, cho tr ị ng F m t chi c Cup”.

Khán gi ngoài sân c ng không ch u thua kém, Lâm Gia M t b t ch c phim Cao th bóng r , ã chu n b t tr c m y chai Cocacola không, bên trong ng r t nhi u ng xu m t hào, l c kêu r t to, thu hút c s chú ý c a m i ng ị. Lan can c ng c b n h treo c , nào là “Tr ị ng F t t th ị ng”, “K m nh vô ch”, “Quán quân ch thu c v chúng tôi”, c c a hai bên g n nh n i thành m t d i, không còn phân bi t c r t cu c ch c quán quân ghi trên c là c a bên nào. Nh ng m i ng ị u bi t, quán quân th c th ch có m t, s c quy t nh trong ngày hôm nay, t i ch n này.

Tr c khi tr n u b t u, hu n luy n viên d n dò tr c chi n thu t m t l n, các c u th ít nhi u c ng có v c ng th ị ng, trong lúc hu n luy n viên d n dò, trung phong L u Bá ph i i v sinh ba l n, n l n th ba c u quay v , Tô Kh i li n cau mày h i: “C u sao v y? B rò r à? Hay là t m th i nhét gi ó vào?”.

M i ng ị li n c i lên, b u không khí c ng th ị ng ã c d u i ph n nào.

“Nh ng gì c n nói, c n d n dò u ã nói r i, v i t cách là i tr ị ng, tôi có thêm ôi câu mu n nói”. Tô Kh i hít sâu m t h i r i nói: “Tôi c làm i tr ị ng ị bóng c a tr ị ng t h c kì II n m l p 10, h i ó khi hu n luy n viên g p tôi nói chuy n, tôi vô cùng xúc ị ng, h ng lên li n nói, nh t nh em s mang cúp v cho tr ị ng và bày lên phòng làm vi c c a th y, nh ng r t ng ị là cho n bày gi , c m c a tôi v n ch a c th c hi n, nh h ng tr c ti p

n tỉ n l ng, tỉ n th ng c a hu n luy n viên, tỉ ậy, em mu n nói l i xin l i hu n luy n viên!”.

Hu n luy n viên li n c ị, v tay lên vai c u, Tô Kh i li n “oái” m t tỉ ng, xoa xoa vai, c ị nói: “Th y ng b c, mu n m nh tay th y c ng ph i ị lúc không có ai ch , n u không các c u y ai dám m nhi m thay ch c c a em? H h , tóm l i là ấ n ngày hôm nay, ngày em gi ch c ị tr ng c ng h t r i, th y c em nói h t! Nói th t là em không th ngh r ng b n em l i c ng trong sân ngày hôm nay. Lúc Tri u Di p b th ng, em vô cùng tuy t v ng, em ch mong ng thua trên sân nhà là ấ t t l m r i. Nh ng hôm ó em n th m Tri u Di p, m y câu nói ó c a c u y ấ khi n em th c s tính ng , em c m th y mình ph i c h t s c mình vì c u y, k c là n m v t xu ng sân và thua nh ng c ng không c b cu c. Sau ó úng là b n em ấ ph i thi u r t v t v , vì chu n b ph i thi ị h c nên các c u kh i 12 u xin rút kh i ị bóng. Vì c này c ng không th trách các c u y c, em c ng s p ph i thi ị h c nên r t hi u. Nh ng úng lúc này, Tr n T m ấ xu t hi n. C u y không ph i là ng ị c a ị bóng, c u y c ng ph i tham gia kì thi chung c a thành ph , r i c ng ph i thi kì thi c a tr ng, th c ra gi ị u này không có liên quan gì v i c u y. Nh ng c u y v n vào, sau khi tan h c, m t mình t p ném bóng vào r , k c m c ng không hé r ng kêu n a l i, có th th y c r ng n u không có c u y, ị ta ấ b lo i t lâu r i. Th nên, hôm nay em ph i c m n c u y, không ch riêng c u y, mà còn ph i c m n t t c m i ng ị ng ậy, c sánh vai tác chi n v i các c u là ni m vinh h nh l n c a cu c ị tôi! Có th các c u u cho r ng tôi coi tr ng ch c vô ch này quá, ham h giành cúp tr c khi t t nghi p quá, nh ng tôi mu n nói v i các c u r ng, hôm nay b t lu n có giành c ch c vô ch hay không, tôi u không có gì h i tỉ c! Sau này tôi v n s nói v i ng ị khác m t cách t hào r ng, tôi ấ t ng có m t trong m t ị bóng r tuy t v i nh t, ch i m t tr n u tuy t v i nh t v i nh ng c u th tuy t v i nh t!”.

Lúc nói ra nh ng ị u này, ánh m t Tô Kh i r t r ng ng ị. T t c m i ng ị có m t ó u th y c m ng tr c khí th hào hùng c a c u, các c u th u ng d y, k c Tri u Di p v n ang bó b t, m i ng ị khoác tay lên vai nhau nh m i b n t o thành m t vòng tròn.

Tô Kh i li n c ị, c u nhìn vào tâm vòng tròn và hô l n: “Tr ng F!”.

“Chi n th ng!”.

T t c các c u th u hô vang, âm thanh hào hùng, ngân vang lên t n mây xanh.

Tr n u hôm ó r t quy t li t, tr c s ng tâm hi p l c, quy t tâm h t mình c a ị Tô Kh i, cu i cùng tr ng F ấ giành c ch c vô ch cúp Nike. Tr n u v a k t thúc, Tô Kh i ấ b t khóc. C u la hét nh m t a tr và ch y ra ngoài sân, ôm ch t Tri u Di p, mi ng nói liên h i: “Vô ch! B n

mình vô ch r i!”. B kéo l y cánh tay, Tri u Di p c ng th y ầu, nh ng c u không còn quan tâm n nh ng cái ó, c ng v a nh y lên v a hét: “Vô ch! Vô ch!”.

Trên gh khán gi , Lâm Gia M t ôm ch t vai Ph ị ng H ị và khóc hu hu. Ph ị ng H ị ôm l y b n, v a an ị Lâm Gia M t v a ngoái u tìm bóng dáng Tr n T m trong sân, cô ang nhìn thì nghe th y d ị lan can có ng ị ang g ị l n tên cô. Cô cúi u xu ng, nhìn th y Tr n T m ang v y tay v ị cô, c u gi cao ngón tr ị lên, th ị hi n s m t.

Ph ị ng H ị nói, lúc ó cô có c m giác r ng Tr n T m gi ng nh v anh hùng ang kh ị hoàn, trên ng ị t a ra ánh hào quang r c r , ng ị anh hùng c ngàn ng ị chú ý ó l ị ch t ng n c ị cho cô, chính vì th ị khi n cô vô cùng ng t ngậy, h nh phúc. Và c ng chính t lúc ó, cô b t u tìm ki m s duy nh t mà Tr n T m dành cho mình, ch chú ý n cô, ch ị a tay kéo cô, ch m m c ị v ị cô.

Tôi ngh suy ngh ó c a Ph ị ng H ị là m t suy ngh d th ị ng, u tr c a m t cô gái tr , cô ã quên m t ị u r ng, s d anh hùng là anh hùng, là do anh ta c r t nhi u ng ị tôn sùng, n u ch ị ng tr c m t mình cô thì anh ta không th ị c g ị là anh hùng. Nguy n v ng c a Ph ị ng H ị t s tr thành s trối bu c ị v ị Tr n T m và n cu ị cùng, s trối ch t cô.

T ị n t t c các c u th trong ị bóng và “ng ị nhà” c a h ị ã n u ng m t b a chúc m ng chi n th ị ng, hu n luy n viên a h ị n nhà hàng Mi Châu ông Pha, nói thích n g ị c v ị c g ị, th y s tr t ị n. ị v ị các c u th ã quen v ị món th t gà xào h t ị u trong nhà hàng V ị Hoa thì ây ch ng khác g ị ch ị ã ng dành cho ị tuy n qu c gia, c u nào mi ng c ng ng t nh mía lùi, ai c ng h h ị nói giành c ch c vô ch tuy t v ị th t, hu n luy n viên c t ng l ị ng, b n h c n quán ông Pha n, khi n hu n luy n viên khóc d m u d .

Trong b a n, Tô Kh ị vô cùng hào h ị ng, l n l t chúc r u t t c các c u th , u ng r t nhi t tình. M ị ng ị u ngh ch c t ị c u m ng quá, nh ng Lâm Gia M t l ị c m th y có cái gì ó b t th ị ng, dù m ng n ầu c ng không th u ng nhi u nh v y, g ị ng nh n c r u cho m ị mình mình v y.

M t lát sau, trong lúc t t c m ị ng ị u ang hào h ị ng chuy n trò, khen ng ị nhau, Tô Kh ị bèn ị ra ngoài m t mình. Lâm Gia M t ý r t k , m ị phút sau, không th y anh quay l ị, tranh th lúc m ị ng ị không chú ý, cô li n l n ra ngoài. Lâm Gia M t ra n c a, nhìn th y Tô Kh ị ang ng ị d ị b c c u thang, l ng l nhìn ra ngoài ng. Cô li n ng sau v anh m t cái r ị ng ị xu ng bên c nh h ị: “Sao anh l ị m t mình chui ra ây? Anh nôn à?”.

“Không? Trong m t em, anh kém t m v y sao? Anh ra ây ng ị m t lát thôi”. Tô Kh ị li n c ị h ị: “Sao em l ị ra ây?”.

“Em... em c ng mu n ra ng i m t lát!”. Lâm Gia M t b ng m t, cúi u xu ng nói nh .

“Th c ra nói i r i nói l i, n u nôn c thì ã t t”. Tô Kh i th dài nói.

“T i sao?”. Lâm Gia M t h i v i v th c m c.

“Không sao, anh ch c m th y ngày hôm nay trôi qua r t không chân th c”. Tô Kh i ng c m t lên tr i tr l i.

“Có gì mà không chân th c! Hay là em mang cúp ra cho anh xem nhé?”.

“Ng c ! nh trêu anh à!”. Tô Kh i li c cô nói.

“ ầu có... em ầu có...”

“Anh bi t r i, trêu em v y thôi! Hôm nay em sao v y? Có v c ng không ho t bát cho l m úng không?”.

Lâm Gia M t nhìn nghiêng khuôn m t Tô Kh i r i l ng l th dài, tr c m t Tô Kh i, cô ã bao gi ho t bát ầu, n u mà ho t bát th t thì có l ã không lún sâu nh bây gi .

“Gia M t, em ã bao gi c i máy bay ch a?”. t nhiên Tô Kh i h i.

“Em ch a, anh c i bao gi ch a?”.

“Anh c ng ch a, em b o ng i trên máy bay có nhìn th y gì d i t không?”.

“Nhìn th y, nh ng ch c ch n r t nh ”.

“Th n u anh c m pháo hoa, trên máy bay có nhìn th y không?”.

“Em không bi t, ch c là nhìn th y c”.

“Th em có bi t ầu bán pháo hoa không?”.

“Cái này làm sao có bán c! Tìm c B c Kinh c ng không có, mu n mua thì ph i sang t nh khác”.

“ , hi n ã c m t pháo r i mà”.

“Anh u ng nhi u r i h ? T nhiên l i nói n cái ó làm gì?”.

“H h , có l là h i quá chén”. Tô Kh i l y tay che m t, nói l m b m.

“R t cu c là anh làm sao v y?”. Lâm Gia M t quay sang, nhìn th ng vào Tô Kh i h i.

“Hôm nay... Tr nh Tuy t ra n c ngoài r i”. Tô Kh i b tay xu ng nhìn Gia M t và nói v i gi ng chán ch ng, trong tích t c ó, Lâm Gia M t nhìn th y n c m t th p thoáng trong m t anh.

“V y h ?”. Lâm Gia M t c m th y trái tim mình nhói lên, d n d n cô ã c m nh n c n i au c a Tô Kh i, n i au d ng nh ngay c th c ng r t khó kh n.

“ , có l hi n gi ang ngay trên u b n mình ó”. Tô Kh i ch tay lên tr i nói.

“Th nên anh mu n b n pháo hoa úng không?”.

“ ... Ng ng n l m ph i không?”. Tô Kh i c i v i v chua chát r i cú i u xu ng: “Em xem rõ ràng là ch y có th thi c vào m t tr ng khá n Trung Qu c, th thì vi c gì ph i ra n c ngoài? New Zealand có gì là ghê g m? Thì c ng ch là n i ch n c u ch có gì âu? Trung Qu c b n mình có gì là không có ch ? ít nh t là có anh bên ch y! H h , có l ch y ch ng thi t cái ó”.

M i câu nói c a Tô Kh i u ch m vào i m y u m m nh t trong trái tim Lâm Gia M t, cô mím môi nghe anh k v s l u luy n, v lòng chung th y và o t ng ng ng n c a anh v i m t cô gái khác. Nh ng câu nói này p vào màng nh Lâm Gia M t, khi n cô c m th y t u n chân u l nh vô cùng, cô c m giác cái mà mình tôn tr ng nh t d ng nh b ng i khác v t i nh m t m i ng gi rách, viên ng c trái mà t lâu cô c t gi r t c n th n ch là m t gi t n c, ch ng m y ch c s l n qua k tay, sau ó b ch i và bi n m t. N i s hã h vô khi n cô không th ch u c n a và cô ã ôm ch t l y Tô Kh i.

Lâm Gia M t t nhiên sà t i ã khi n Tô Kh i m t à, ch m ngay vào b c c u thang, c m giác au nhói ã khi n c u ch t b ng t nh, c u nhìn cô gái ng trong lòng mình, nh ng v n t t y cô ra.

“Gia M t, anh không ng ng i ó l i là em, c m n em, c m n em ã t t v i anh nh v y. Nh ng anh ã h a là s i Tr nh Tuy t quay v , b t lu n sau này th nào, anh v n s i. Có th em s c m th y anh r t ng ng n, có th anh là th ng ng ng n. Nh ng anh v n mu n i ch y, n u ng i ta không tranh th làm nh ng chuy n ng ng n khi còn tr , thì sau này còn lúc nào làm n a! Thà là sau này anh h i h n vì ã i cô y, còn h n là h i h n vì không i. Gia M t, em là cô gái t t b ng, là cô gái d th ng nh t, t t b ng nh t mà anh ã t ng g p. Anh luôn coi em là em gái c a mình, tr c ây nh v y và sau này c ng th , em c ng i i, s có chàng trai h n anh n v i em, anh, không th ”.

Lâm Gia M t s ng s nhìn Tô Kh i, n c m t t t trào ra trong ôi m t p c a cô, sau ó cô l i sà vào lòng anh khóc n c n , nh ng l n này, Tô Kh i không y cô ra.

Tô Kh i ôm Lâm Gia M t và ng ng ụ lên nhìn lên b u tr i, màn êm lóe lên đ i sáng máy bay bay qua, có l đ i sáng ó quá nh c m t, chính vì th anh c ng ã khóc.

M i n i bu n vui v cúp Nike ụ nh m t qu bong bóng p, bay lên i m cao nh tr i m t hút. Màu s c r c r trong su t c a nó ụ l i n t ng khó quên trong lòng m i ng i.

Lâm Gia M t ã k l i cho Ph ng H i nghe v bu i t i c bi t hôm ó b ng gi ng i u r t bình th ng, m i câu nói, m i l n ng t câu, m i gi t n c m t cô ụ nh r t k, chính xác nh ang k chuy n c a ng i khác, không h có c m xúc gì c a mình ong ó. Ph ng H i không bi t nên an i b n th nào, còn Lâm Gia M t c ng không mu n c an i. Hay nói cách khác là ng i g p b t h nh không mu n th hi n s bu n r u c a mình tr c m t ng i h nh phúc, ó s ch khi n cho ng i ta càng c m th y b t h nh h n. H i ó Ph ng H i v n không bi t th nào là kh c c t ghi tâm, trong áy m t tong su t c a cô không h có g n sống, th nên cô không th an i c Lâm Gia M t. Có nh ng n i au s không th nào c m nh n c n u mình ch a m t l n tr i qua, m i l i khuyên nh ụ s bi n thành nh ng l i nói kháy khi n ng i ta c m th y au n, khó ch u. Tri u Di p và Tô Kh i ã liên ti p dày vò trái tim Lâm Gia M t, nh ng i u này có ngh a là gì thì ch có chính b n thân cô m i hi u c.

Sau khi nói xong nh ng chuy n này, Lâm Gia M t li n nh nhàng nh y t hàng rào vây quanh cây hòe già trong tr ng xu ng t, lúc ch m t không may b tr o chân, cô li n cau mày ch i “m.ki p”, sau ó li n c t cao gi ng hát, “trong trái tim em, anh là m t cây hành, b i, vò nát i r i ném vào thùng rác”, cô v a c i v a ngo nh u l i nhìn Ph ng H i, không n m ngoài d oán, cô ã nhìn th y ánh m t không th lí gi i c a Ph ng H i.

ó là l n u tiên Ph ng H i nghe th y Lâm Gia M t ch i b y, còn cô l i t ng r ng ó ch là do trong lòng không vui mà không ý n v bu n bã và kiên c ng âm th m gi u k .

Nh ng ngày cu i cùng c a mùa xuân n m ó, tr ng F v n t ch c ngày h i thao nh m i n m. Do Tri u Di p v n ch a th c s kh i h n nên Tr n T m và Ki u Nhiên ã ng kí r t nhi u môn thi ụ, nào là ch y 4 X 100m nam, 400m, 800m, 1.000m, 1.500m, nh y cao nh y xa... Nh ng môn nào có th tham gia, hai a g n nh ụ tham gia h t. Cô ch nhi m r t ph n kh i, tuyên đ ng tr c l p tinh th n trách nhi m c a h , ch còn thi u n c vi t lên b ng dòng ch “H c t p hai b n Tr n T m và Ki u Nhiên” n a thôi.

Hôm đi n ra ngày h i thao, tr i khá nóng, Ph ng H i xách m t túi c r t nhi u n c u ng và loanh quanh bên c nh Tr n T m, Ki u Nhiên ti p n c cho h . Sau khi ch y h t 400m, Tr n T m bèn ng i ph ch xu ng t, a tay v phía Ph ng H i nói: “N c n c! ng l y n c khoáng, cho t m t chai Red Bull!”.

Ph ng H i l c túi nói: “Ch còn m t lon Red Bull thôi, lát n a Ki u Nhiên còn ph i ch y 1.000m n a, l i cho c u y nhé, c u u ng t m n c khoáng v y”.

“T ch u ng m t ng m thôi! T còn ph i ch y 1.500m n a! Th i ti t khó ch u th t, nóng quá!”. Tr n T m túm l y ng qu n Ph ng H i nói.

“Coi cái b d ng c a h n kia! Thôi, a cho h n u ng i!”. Ki u Nhiên c i nói.

“Th ... có c không?.” Ph ng H i nhìn Ki u Nhiên h i.

“Không sao! H n ta l m chuy n quá! T không c n!”.

“Ông th ch y m t vòng s bi t ngay thôi mà!”. Tr n T m ón l y lon n c, u ng m th i dài r i nói: “T ph i lên ngh lát ã...”

Tr n T m i tr c, Ph ng H i theo sau, t nhiên cô l i d ng l i, quay l i nói v i Ki u Nhiên: “C m n c u nhé, c u y ch th thôi, lát n a t s i mua cho c u m t lon!”.

“Không c n th t mà”. Ki u Nhiên khua tay nói: “C u c v cho t vài ti ng là c”.

Ánh n ng phía i đi n có ph n chói m t, Ph ng H i nheo m t l i, kh g t u. Ki u Nhiên nhìn cô, vui v a ngón tay lên bi u th ch V.

Ch tí c là cu i cùng Ph ng H i c ng không c v c cho Ki u Nhiên, trong lúc Ki u Nhiên ch y, Ph ng H i cùng Tr n T m i vào ng ch y dài 1.500m. Tr n T m v a nhún chân, v a khe kh hát, Ph ng H i k pl i cho c u bi n ghi s báo danh, h i: “Bây gi kh e r i ch ?”.

“ ! U ng xong Red Bull th y khá h n nhi u!”. Tr n T m l y tay ch c nh vào cô h i: “Này! C u ã bao gi c nghe bài hát t ang hát không? Có hay không?”.

“Không nghe rõ l m, c ng t m”.

“C ng t m? Hay th còn gì! Bài này là do m t ban nh c mà t thích nh t vi t l i, tên bài hát là Dòng sông, hay tuy t v i!”.

“V y h ?”. Ph ng H i ch h i v y, cô bi t Tr n T m r t mê nh c rock, nh ng cô l i không hi u gì nhi u.

“ ! Hi n gi nh ng ng i ch i guitar u bi t, ban nh c Co Gi t, r t b c! Tôn ào còn quen m t ca s c a h ! Hôm nào t a c u i xem m t l n là c u s bi t!”.

“ , mau vào i, chu n b b t u r i y”. M i l n nghe n tên c a ám b n th i ch m c a c u, Ph ng H i th ng áp l i r t th . Cô bi t Tr n T m không th c hi n úng nh ng gì ã h a, không liên l c nhi u v i b n h n a và b n thân cô c ng không bi t làm cách nào quên i chuy n c . C hai u c m th y có cái gì ó ng i ngừng trong chuy n này, Tr n T m và Ph ng H i không bi t ph i gi i quy t th nào mà ch bi t l a ch n né tránh mà thôi.

“C lên nhé! N u th y khó ch u thì c xin th y giáo ra! T ng ngoài i c u!”. Ph ng H i d n dò thêm.

“Xin ra? Không c! Nh th m t m t l m! C u c i nhé!”. Tr n T m nói r t kiêu hãnh.

Ph ng H i li n c i và ng ngoài ng ch y. Trong quá trình thi u, cô dõi theo Tr n T m r t ch m chú, ch ng m y ch c ã i quanh ng ch y m t vòng, Tr n T m ch y 1.500m, cô i b 800m. M c dù không c gi i gì, nh ng Tr n T m v n kiên trì n cùng, mãi cho n khi c u v n ích, Ph ng H i m i lên khán ài.

Th y cô b c n, Lâm Gia M t v i nhét gi y bút vào tay cho cô, nét m t l rõ v không vui: “Haizz, cu i cùng thì c u ã quay l i! Mau vi t hai tin i! T th c s h t v n r i, nào là oai phong l m li t, tràn y s c s ng, tinh th n th thao... t u ã vi t, ch còn thi u c m t tinh th n thép n a thôi! R t cu c hai a mình ai là l p phó tuyên truy n h ?!”.

“Sorry, sorry nhé! V a này t ch m i xem Tr n T m ch y 1.500m”. Ph ng H i v i vàng xin l i b n.

“Nhìn th y r i h !”. Lâm Gia M t li n l m cô m t cái: “Không ph i t l m i u âu, nh ng t th y cách c u thích ng i ta th t ng ngh ch! C u y ch y thì m c k c u y, c u c i vòng quanh sân làm gì?”.

“T ... t ch mu n xem thôi...”. Ph ng H i ng ng ngừng cúi u xu ng và b t u vì t i khái xu ng gi y.

“C u c n th n y, ng vì t tin c a l p 11(1) thành tin riêng dành cho b n Tr n T m nhé!”. Lâm Gia M t ti p t c ch c cô.

“Ghét c u quá!”. Ph ng H i gi tay lên ánh, Lâm Gia M t li n c i và tránh i, không may va ngay vào Tri u Di p ng i sau.

Lúc này tay Tri u Di p ã tháo b t, nh ng v n còn ang b n p, dây tr ng bu c trên c , nhìn c ng h i nh ch nhác. Hai a nhìn nhau m t cái r i v i vàng tránh ra, d ng nh ã ch m ph i cái gì ô u l m, ng i bên trái, ng i bên ph i, r t n ý, d ng nh né tránh ã tr thành thói quen.

Lâm Gia M t vòng ra sau ch Ph ng H i r i ng i xu ng, tay ch ng c m, nhìn xu ng ng ch y, kh th dài nói: “Th c ra... ng ngh ch nh c u bây gi c ng hay”.

“Gì c ?”. Ph ng H i ngo nh u l i, ánh m t v n trong ng n.

“Không có gì, thôi vi t i!”. Lâm Gia M t l y tay xoay u cô l i.

ài phát thanh phía xa v ng lên ti ng phát thanh viên, r t tr m c m: B n tin c a l p 11(1): Ni m vui và n i bu n trên sân v n ng u chân th c nh v y, không có cái gì là chúng ta không th chinh ph c! Hãy tôn tr ng t ng giây và t n h ng t ng ngày. H t mình, h t mình, h t mình! C lên, c lên, c lên! T ng lai c a chúng ta không ph i là gi c m !”.

Sau khi ngày h i thao k t thúc, Tr n T m kéo Ph ng H i i nghe bu i bi u đi n c a ban nh c Co Gi t gi ó cho b ng c, Ph ng H i không h hào h ng, nh ng cô không mu n làm Tr n T m m t h ng, ành ph i m i n c ng i theo c u.

Tr n T m ã i sang m t chi c xe p m i, chi c xe c c a c u b tr m l y m t c a quán n. H i ó n n n tr m xe p B c Kinh r t ph bi n, g n nh không có ai i xe p mà ch a t ng m t xe. Xe t t, xe x u u m t h t; khóa b ng khóa th ng m t, khóa ch U c ng m t. Th tr ng xe p phát tri n gi a n n n tr m xe và bán l i xe c , hình thành nên m t dây chuy n c bi t. Chi c “xe m i” này c a Tr n T m c mua ch c v , tr c ó c u ã t ng m t xe m t l n, m c u v a b ra h n 1.000 t mua xe cho c u, c u ch a i c nhi u thì l i b m t, l n này c u không dám v xin ba m ti n n a, không còn cách nào ành ph i n ch c phía T Hu mua m t chi c “xe m i” gi ng y h t chi c c . H i ó khu trung tâm th ng m i T Hu ch a có gì, toàn các nhà c p b n nh nông thôn. Trong m t ngôi nhà, Tr n T m b m t ám thanh niên nông thôn xúm l y, v i quy t tâm nh t là ch t, tr giá m t h i, cu i cùng c u ã mua c chi c xe này. Chi c xe n u bán i lí c a Giant là 1.200 t , ây ch h n 100 t là mua c, khi n Tr n T m vô cùng th c m c, Kì u Nhiên nói ùa r ng có khi ây chính là chi c xe mà c u ã m t, quay m t vòng l i v v i ch .

Chi c xe này không có gác-ba-ga, bánh sau ch có m t cái ch n bùn, Ph ng H i ành ph i ng i trên khung xe. Do khung xe chéo nên ng i lên r t khó ch u. Nh ng Ph ng H i v n c m th y r t thích thú, ng i trên ó cô có th c m nh n h i th c a Tr n T m, còn có th nghe th y c u hát th m trong mi ng.

Tr n T m ã a Ph ng H i n quán bar có tên gi “Ong B n R n” phía c u B c Tân, Tr n T m nói v i cô r ng ch này th ng xuyên có các ban nh c ch a n i ti ng bi u đi n, nghe nói ban nh c Hoa c ng i lên t ây, không có m i quan h c a Tôn ào, hai a s không th vào c. L n u tiên

Ph ị ng H ị n ch này, cô s ị ng s t vì Tr n T m bi t nhi u nh ị v y mà mình l ị i không h ị hay bi t. Hai ị a m c ị ng ph c h c sinh trà tr n trong ị ám ông, Tr n T m liên t c chào m ị ng ị i xung quanh, Ph ị ng H ị thì bám sát sau c u, nh ị ng l ị i có c m giác r ị ng mình không theo k p c u.

Cu ị i cùng Tr n T m chen ị c ra ị ng tr c, Ph ị ng H ị l ị i t ị ng sau. Lúc ban nh c Co Gi t xu t hi n, ti ị ng la ó m ị khi n cô c m th y bu n nôn. Ca s Kh c Kh c v y tay chào m ị ng ị i, ti ị ng la ó l ị i vang lên. Hôm ó bài hát ị u tiên mà b n h ị bi u di n chính là bài Dòng sông, cu ị i cùng thì Ph ị ng H ị c ị ng ã nghe ra l ị i bài hát khi n Tr n T m ng t ị ng.

“Thu ị u th ị quê h ị ng tôi có m t dòng sông
 Em s ị ng c nh dòng sông ó
 Em là cô gái d ị th ị ng v ị hai bím tóc xinh xinh
 Chi u hoàng hôn tôi th ị ng d t tay em
 Khuôn m t xinh x n c a em in d ị i m t n c
 Em nói sau này chúng mình s ị phiêu b t cùng dòng sông
 Tôi t ị ng r ị ng chúng tôi s ị phiêu b t cùng nhau
 Nh ị ng em l ị i n bên ng ị i khác
 Ngày em ị i dòng sông r t xanh
 Em nói em không n ị g p l ị i tôi n a
 Tôi b o r ị ng không tìm ị c em anh s ị làm th ị nào,
 Em ch ị vào dòng sông nói ị ây chính là ph ị ng h ị ng c a em
 Tên c a n ị i ó là tha h ị ng
 Sau ó tôi ã có ng ị i con gái c a riêng mình
 Ng ị i ó l ị i khi n em b t n th ị ng
 Tôi ị i d c theo dòng sông và ón em v ị nhà
 Em l ị i nói ng c , ng ị i y m ị i là nhà c a em
 Em ị i ng ị i y, tôi ị i em.
 Chúng tôi ị u không s ị h ị i
 S ị n m t ngày, sau khi ch t, chúng tôi s ị bi n thành dòng sông
 Hòa vào làm m t

Không còn nh nhưng

Em ị ng ị ta, tôi ị em

Chúng ta ụ không còn s hã

S n m t ngày, sau khi ch t, chúng ta s bi n thành dòng sông

Hòa vào làm m t

Không còn nh nhưng”.

Nghe xong c bài hát, Ph ng H ị li n ng ngay d y và ị ra ngoài. Lúc Ph ng H ị ị ra, Tr n T m ang ánh nh p hát “hòa vào làm m t, không còn nh nhưng”. Cô ã nhìn th y v ng ngác trên khuôn m t Tr n T m, còn Tr n T m l ị không nhìn th y cô.

Lúc ụ Ph ng H ị nh v nhà, nh ng không ị ị c xe, ành h m h c ng ị bên v ng. ền xe ô tô d n d n nhòa m tr c m t cô, cô a tay qu t m t, bàn tay t nh p.

Ph ng H ị nói v ị tôi r ng, không hi ụ t ị sao, hôm ố cô có c m giác r ng bài hát này ang hát v Tr n T m và Ngô ình ình, còn cô, ch gi ng nh m t k bàng quan.

14

Lúc Tr n T m ch y ra kh ị quán bar Ong B n R n, Ph ng H ị ang qu t n c m t. Tr n T m ng bên ng bên kia nhìn theo chi c bóng m nh kh nh ố c a cô d ị ánh ền, t nhiên trong lòng trào lên m t n ị bu n khó t .

Tr n T m ch y sang ng, kéo ngay cô h ị: “Sao c ụ l ị ch y ra ậy? Sao t nhiên l ị khóc v y? V a này t tìm c ụ mãi, c ụ làm t lo quá!”.

“Không sao... Ph ng H ị kh t m ị nói.

“Không sao thì sao l ị khóc?”.

“ au m t”.

“ ng nói linh tinh!”. Tr n T m nâng c m cô lên nói.

“T ị sao c ụ l ị thích bài Dòng sông?”. Ph ng

H ị g t tay c ụ ra, nhìn th ng vào c ụ h ị.

“Không... không t i sao c ...”. Tr n T m s ng ng ị, không bi t tr l i th nào.

“Thích l i bài hát à?”.

“ ... thích c giai i u n a...”

“Khi nghe bài hát ó, c u có nh v Ngô ình ình không?”. Ph ị ng H ị ng t l i c u, h i th ng câu h i c a mình.

“C u l i ng h ị v y!”. Tr n T m buông tay ra, nhìn sang bên ị ng nói.

Tr n T m không tr l i c câu h i c a Ph ị ng H ị, nói th t là úng là c u c ng ã ng ị n, nh ng c u c m th y cái mà mình ng ị n không gi ng v i cái mà Ph ị ng H ị ng h . C u không bi t ph i nói th nào, ành kéo cô và cúi u hôn cô.

Ph ị ng H ị li n quay m t i, y c u ra nói: “ ị ng gi u t ”.

“Không ph i...”

“Không ph i c u ã nói là s không liên h v i ám b n c c a c u n a ó sao? T ã nói v i c u r ng t v i b n h không gi ng nhau”.

“Sao t nhiên l i l ị chuy n này ra v y, t bi t, nh ng...”.

“Th t i sao l i còn i cùng v i Tôn ào n nh ng ch nh th này? C u xem xem bên trong có h c sinh không? Hai tháng n a là b n mình thi r i, n lúc ó không thi c vào l p A nhóm ngành t nhiên thì sao? Tách ra thì th nào? C u ã bao gi ng ị n ch a?”.

“Không vào c l p A nhóm ngành t nhiên thì vào l p A nhóm ngành xã h i, ị ng nào thì c u c ng h c gi i các môn xã h i h n, t nh h c xã h i cùng c u”.

“Th âu có c? Môn v n c u h c ch t v t nh v y mà òi h c ngành xã h i à? T ng h c ch n c u ch a bao gi ng ị n chuy n ó!”.

“Sao c u bi t t ch a bao gi ng ị n!”. Tr n T m có v b c: “T có s thích riêng c ng không c hay sao?”.

“Ai b o không c, nh ng c u ng ch i v i ám ó n a...”.

“ Ám nào? T nh t ã ch i v i b n h , c ng có th y sao âu! Ph ị ng H ị, c u ng quá ch p v t!”

“ c! Coi nh t là ng ị ch p v t!”.

Ph ị ng H ị mím môi, nhìn Tr n T m v i ánh m t bu n bã r i t ng t quay ph t i v y m t chi c xe.

Tr n T m ị ng tr ầ n tr ầ n t ị ch ầ n h ầ n chi c taxi ó ch y m ị lúc m t xa, m y phút sau c u m ị co giò u ị theo, nh ị ng ánh ầ n màu ó v n ấ hòa mình trong màn ề m. Trong tích t c ó, Tr n T m c m th y vô cùng chán n n.

T ị n Tr n T m g ị i n cho Ph ị ng H ị, lúc nghe máy, ông Ph ị ng K ị n Châu t ầ r r t b c minh, Tr n T m loáng thoáng nghe th y ông nói u bên kia: “C u y là ai v y? Sao su t ngày g ị i n tho ị cho con? Trao ị nhanh r ị cúp máy ị! ị ng nói chuy n n a!”.

Ph ị ng H ị b o v ầ ng r ị nghe máy, Tr n T m nói: “Sao c u l ị b v ! T ph ị u ị theo m y tr m mét l ị n!”.

“V y h ?”. Ph ị ng H ị á p r t th ầ .

“Lúc u t t ị ng c u s xu ng xe c ! Không ng c u l ị b v th t!”.

“ ”.

“V n còn gi n h ?”.

“Không”.

“ ị ng gi n n a nhé, th t s không ph ị nh nh ị ng gì c u ng h ầ u”.

“ ”.

“Th t sau t không ị n a nhé”.

“Tùy c u”.

“C u ị ng làm th ầ ”.

“ ”.

“T ầ ánh m t bài guita cho c u nghe nhé.

“Không c ầ u...” Ph ị ng H ị h th p gi ng: “B t ầ ng...”.

“ ”.

“Thôi th ầ nhé”.

“ ầ . Ngày mai nói chuy n sau nhé, c u ị ng ng h ị i linh tinh nhé! Bye bye!”

“Bye bye”.

Ngày hôm sau ị h c, Tr n T m c loanh quanh bên c nh Ph ị ng H ị b t chuy n, Ph ị ng H ị c ng không l nh nh t v ị c u, nh n n ị ch ị m y trò tr con nh c n m quân hay ông Tây Nam B c v ị c u, coi nh ch a có chuy n gì x y ra.

Sau khi tan h c, Tr n T m li n sà t i, nói v i v không t nhiên cho l m: “À... hôm nay... t v n ph i n quán Ong B n R n l n n a...”

Ph ng H i ang thu đ n sách v li n ng ng tay l i trong hai giây, sau ó l i ti p t c út sách vào ba lô.

“Chuy n là th này, hôm qua Tôn ào g i i n cho t , không ph i t liên l c v i c u y mà c u y ch ng g i cho t ! C u y ã nói v i ng i ó r i, cho t i hát th m t bài! T mu n i th xem, ch m t l n thôi, sau này s không bao gi i n a!”. Tr n T m v i vàng gi i thích.

“ ”. Ph ng H i v n không có ph n ng gì, cô kéo khóa ba lô lên và ng d y.

“ i cùng t nhé!”. Tr n T m b n l n nh y xu ng, ch n tr c m t cô nói.

“T không i âu”. Ph ng H i kh tránh c u.

“T i sao?”. Tr n T m li n kéo cô l i: “L n u tiên t lên sân kh u hát mà!”.

“T i làm gì? Nghe c u hát bài Dòng sông ôn l i m i tình u v i c u?”. Ph ng H i gi ng tay ra và l nh nh t áp.

“Không ph i! ã nói v i c u là không ph i r i mà...” .

“T không mu n n nh ng ch ó n a”. Ph ng H i ng t l i c u: “C ng không mu n nghe câu hòa vào làm m t, không còn nh nhung n a!”.

Tr n T m li n buông tay ra, nhìn Ph ng H i b ng ánh m t ph c t p và nói: “Thôi tùy c u!”.

Ph ng H i cúi u, cô không dám nhìn theo bóng Tr n T m mà ch nghe th y tí ng óng c a s m m t cái.

Ki u Nhiên ng sau theo dõi b n h t nãy n gi , sau khi Tr n T m i, c u m i n ch Ph ng H i và h i: “Có chuy n gì v y? C u y gây chuy n gì à?”.

Ph ng H i li n ng ng u lên nói: “Ki u Nhiên, có ng i nào làm c u không quên c không? T c là ng i mà cho dù th nào, tr c ây không quên c, hi n t i không quên c, sau này c ng v n không quên c y”.

Ki u Nhiên li n s ng ng i ra m t lát, sau ó li n nhìn cô c i và tr l i: “Có ch ”.

Hôm ó Ki u Nhiên i v cùng Ph ng H i, Ph ng H i không k gi a cô và Tr n T m ã x y ra chuy n gì, Ki u Nhiên c ng không h i, hai a ch nói chuy n linh tinh không âu vào âu.

“N u trong quá kh có ng ị làm cho mình không quên c thì ng ị hi n t i mình ang thích s th nào?”. Ph ng H i v a á viên s i v a h i.

“Ng ị t không th quên chính là ng ị hi n t i t ang thích”. Ki u Nhiên tr l i.

“C u c ng à t h ”.

“Th t y”.

“Th ng ị sau này mình thích thì sao?”.

“Chính là ng ị mà sau này t không th quên”.

“Ng ị tr c ó thì sao?”.

“ u không th quên c”.

“Tham lam quá”.

“H h , không ai mong b quên d dàng nh th úng không? H n n a không quên c không có ngh a là mãi mãi thích”.

“V y h ?”.

“ ng v y, ví d t h i c u, c u có quên t không?”. Ki u Nhiên li n ng l i, m m c i nhìn Ph ng H i h i.

Ph ng H i li n l c u và tr l i: “Không”.

“Th c u có thích t không?”.

Bông li u trên cây b th i xu ng, d ng nh gi a h có m t tr n tuy t v a r i xu ng. Ph ng H i nhìn Ki u Nhiên b ng ánh m t s ng s t, d ng nh không có n i nào tr n, r i cô l i v i a m t nhìn ra ch khác.

“Không thích úng không?”. Ki u Nhiên v n c i, nh ng n c i c a c u r t tr ng tr i: “Th nên c u th y ó, không quên c c ng không có gì là ghê g m c ”.

Sau ó hai a không nói gì n a, n sân khu nhà Ph ng H i , Ki u Nhiên li n b c v phía b i hoa inh h ng, c u tìm m t h i lâu trong b i hoa, ng t m t óa hoa r i t vào lòng bàn tay Ph ng H i.

“Gì v y?”. Ph ng H i nhìn óa hoa nh n m trong lòng bàn tay và th c m c.

“Hoa inh h ng n m cánh, nghe nói là s em l i h nh phúc”. Ki u Nhiên gi i thích: “ ng cau mày r u r nh th n a, t ch mong c u là ng ị h nh phúc nh t th gian!”.

Ph ng H i ng ng ư lên và nhìn Ki u Nhiên b ng ánh m t c m kích, sau ó cô c ng tìm m t óa ình h ng n m cánh trong b i hoa, ả cho Ki u Nhiên và nói: “Cái này t ng c u! C u c ng ph i c h nh phúc!”.

Ki u Nhiên m m c i ón l y và k p r t c n th n vào m t cu n sách, Ph ng H i c m óa ình h ng n m cánh trong tay và chào t m bi t c u, Ki u Nhiên v y tay, m t d ối theo cô n ngoài hành lang r i m i ch m ch m quay u.

óa ình h ng ó ã c c u gi g ìn r t nhi u n m.

Tr n T m có m t Ong B n R n, vô cùng s ng s t khi nhìn th y Ngô ình ình ang ng tr c c a. Hôm ó Ngô ình ình m c chi c áo vest bó sát ng i màu en, c áo s mi bên trong r t to, l ra chi c c tr ng ng n, cô co ro m m c i b c v phía Tr n T m nói: “Siêu sao, g m quá nh ! Ch a n i tí ng ã h c c tính x u n mu n r i! Ch kh thân i này ch y n ch c v thôi!”.

“Lo m c cho m r i hãy nói chuy n! Không bi t t i n l nh th nào à? Không s ch t c óng à!”. Tr n T m cau mày ả áo khoác c a mình ra và nói.

“C u l m i u quá!”. Ngô ình ình ón l y chi c áo và khoác lên ng i, l ừ ra sau l ng c u nhìn m t lát, nói: “B c u ầu? Sao không n?”.

“Ph ng H i...”. Tr n T m ng p ng ng m t lát, á m i chân xu ng t nói: “Có vi c”.

“Hê! Toi r i!”. Tôn ào ng bên c nh v tay ánh ét m t cái r i la l n: “Sao không nói s m! Hôm nay H i B ng c ình không n! S làm c t h ng”.

“Sao v y? Có gì ầu? V n s c u y à! M.ki p! G i i n tho i ngay i! G i H i B ng n ngay! L n u tiên tôi bi u đi n, thi u h n ta sao c!”. Tr n T m tr n m t nói.

“Không ng ông c ng có máu m t ó nh !”. Tôn ào c i khoác tay D ng Tình nói: “G i i n cho H i B ng i!”.

“D nhiên r i! Tôi là ai h ! Dám tr ng cây Nam Thiên Môn, dám nh n ti n m ng tu i c a Diêm V ng! G p th ng i t th n, g p qu ánh qu !”. Tr n T m d ng xe, eo àn b c vào c a.

Ngô ình ình và Tôn ào nhìn nhau m t cái, Tôn ào ả m t ra hi u, Ngô ình ình li n b c n h i nh Tr n T m: “Sao v y? Hai ả c u cãi nhau à?”.

“Không...”. Tr n T m cúi u xu ng nói: “Ch có i u có nhi u lúc... t th c s không bi t ph i làm gì v i c u y”.

“Haizz! Còn có ng ị mà c u ph i ch u bó tay à?”. Ng ị ình ình c ị h ị.

“C u còn gi ị v ị gi ị v t gì n a!”. Tr n T m l ị m c ị m t cái: “N m x a không ph i chính c u ấ quay tôi nh ị quay chong chóng ó sao!”.

“V y h ? Sao t ị l ị không bi t nh ị! Th ị thì áng t ị hào quá!”. Ng ị ình ình m m nh Tr n T m m t cái, c ị r t duyên dáng.

“Ch ị sao n a? Không có c u b n t ị c ng không ị n m c ra nông n ị này!”. Tr n T m xoa vai nói.

“C u ị chút ấ, th ị có ngh a là sao? R t cu c hai ng ị i x y ra chuy n gì v y?”. Ng ị ình ình kéo Tr n T m l ị, n c ị trên môi t t ng m.

“Lát n a nói sau! ị t t p trung ch ị h t bài này ấ! T ị còn ph i t p l ị m t l n n a”.

Tr n T m ng ị xu ng, c m mi ng g y k p trên dây ần và b t ị u g y. C u v n dùng mi ng d y màu ị mà Ph ị ng H ị t ng c u l n ó, ch ị có ị u mi ng sticker hình trái tim màu b c dán trên ó ấ b c màu ị chút ít.

15

Sau ngày cu ị tu n, quán bar Ong B n R n có v ị v ng khách h n, bàn c a ám Ng ị ình ình có th ị coi là bàn ông ng ị nh t, ị u này c ng khi n Tr n T m ị c ng th ng h n. C u n m c r t ị n gi n, sau khi c ị áo khoác ng ph c ra, bên trên là chi c áo phông tr ng in ch ị, qu n c u c ng không thay, m c qu n ị ng ph c c a tr ị ng và c m cây ần guitar h n 300 t r ị lên sân kh u.

“Nhìn v ị l ịng t ị c a h n kia!”. ị ng H ị B ng v a n l ị n c ị nói.

“Su t! Nói nh ị thôi!”. Ng ị ình ình l y khu u tay huých c u ta m t cái.

“Gì mà say s a th ị?”. Tôn ào c ị r t ranh mãnh h ị.

“Thôi ị ng h ị n a, ị úng là nhìn Tr n T m r t có dáng ngh s! ị n t còn b h ịt h n n a là!”. D ị ng Tình hai tay ch ng c m, nhìn Tr n T m v ị v r t sùng bái.

“Thôi ị! Em ị ng có nhìn!”. Tôn ào l y tay che ngay m t cô và n cô vào lòng mình.

Tr n T m nhìn b n h ị, m m c ị t x a r ị kh g y ần.

“Bóng cây d ị ánh tàng th p thoáng ấ lâu r ị

Cô gái trong chiếc váy trắng tinh khôi đã đi qua con đường này bao nhiêu lần
 Dưới ánh tà dương đã bao lần tôi nhìn vào mặt em
 Em có bao nhiêu yêu thương mà luôn yêu thương
 Bên sông bao óa sen hàng năm
 Giã vòng tay chúng mình đã đi l ết qua nhau mấy trăm năm,
 Em trong kiếp trước đã hát bao nhiêu bản tình ca mà em
 Anh kiếp này đã bao nhiêu lần mà vượt thời gian thiêu
 Sau trăm năm ngàn năm, bao nhiêu năm tháng vui vẻ đã trôi qua
 Giã tháng ngày lặng lẽ, chúng ta đã gặp nhau bao nhiêu yêu
 Bao nhiêu sau, liệu chúng ta vẫn sẽ bên nhau mà không hề yêu thương
 Chỉ vì mặt trời chiếu vào em mà làm lạnh năm tháng vui vẻ đó của anh”.

Sau khi hát xong, âm thanh H ị B ị ng v ị tay, la ó nh ị phát i ịn, Tr n T m ị
 li n l y h t can ị m, l i v a ị ánh àn v a hát m y bài ị ang hot hi n nay, l i
 càng tuy t h n.

V a xu ị ng đ ị i, Tr n T m li n b b n h ị v ị y x ị m l ị i, T ị n ào b ị m l y c
 c u, c ị i m t h ị p l ị i thành đ ị ng k ị và n ị i r t h ị h ị i: “Ông anh, v a n ị y ông
 ch ị có xin t ị i s ị i n tho ị c a c u, n ị i là ông là nh ị n tài có th ị ào t o! Hay
 th t ị y! Th ị i ông phát t ị n theo h ị ng làng gi ị i t ị i! Có ông thì T ị ình
 Phong, Tr n Hi u ị ông ị u ph ị kh n g ị i v ị qu ị h t!”

“ ị ị ng ó, ị ị ng ó! Bao gi ị n i t ị i ng r ị i thì ông cho t ị i làm ông b u c a
 ông nh ị, ai mu n xin ch ị k ị c a ông ị u ph ị qua c a t ị i t ị c! Ch c! Ngh
 n ị ã th y thú r ị i!”. Đ ị ng T ị nh t ị p l ị i, hai m t sáng r c.

“Nhìn b ị m t h ị h ị ng c a hai ng ị i k ị i! Th t ch ị ng còn gi ị n ị i! Làng gi ị i
 t ị i thì có gi ị là hay? T ị i t ị n s ị anh, anh t ị n s ị t ị i, nhìn ng ị i nào c ị ng nh
 anh ch ị em! B ị m t ngón tay t ị n, c ị hai ba ng ị i l ị i có quan h ị trai gái b t
 chính! T ị i không thích m y trò m ị o ó c a b n h ị . Tr n T m c a b n mình
 ch ị i cái này c ị ng ch ị là ch ị i cho vui. ị y gi ị là làm phong phú cu c s ị ng
 ngoài gi ị h c! ị ị ng không?”.

ị ng H ị B ị ng n ị i v ị v r t không th ị m ch p.

“Xí! L ị i còn ‘Tr n T m c a b n mình’ n a, Tr n T m là c a ông t ị bao gi
 v y? Ph ị i là c a Ph ị ng H ị m i ị ị ng? Ông là cái quái gi ị!”. Đ ị ng T ị nh l ị m
 ị ng H ị B ị ng n ị i.

Câu nói vô tình này c a cô l i khi n t t c m i ng i u im b t, ị ng H ị B ị ng b ị cánh tay ị ang khoác trên vai Tr n T m xu ng, Tr n T m quay u l i không nói gì mà ị ph ch xu ng. Tôn ào c u D ị ng Tình m t cái, khi n cô v a au v a b c, v n không ch u thôi: “Ch ị còn sao n a! Anh véo em làm gì! Véo gì mà au th ị ! Tím h t c tay r i!”.

Ngô ình ình ra s c b m D ị ng Tình, r i cô ghé sát vào Tr n T m h ị : “Bài ó c u sáng tác à? Hay ó nh ị ! Tên là gì v y?”.

“N m tháng v i vĩa”. Tr n T m tr l i.

“Ch c ch c, úng là h c sinh tài n ị ng v n khác, ngay c t tên c ị ng r t l ị ng m n, d ch u...”

“Thôi i!” . Không ị cô nói h t, Tr n T m li n ng t l i ngay: “ ị ng nói v i tôi b ị ng gì ng i u ó!”

“Ng ị ta khen mà còn không thích nghe à! Ch thích c h th p thôi úng không! Nói cho c u bi t nh ị , ị ng có mà l ị b c âu v trút lên u ây!”. Ngô ình ình c ị ng có v b c mình.

“Không ph i, t i t c ị ng ang g p m t s chuy n!” . Tr n T m li n h ị gi ng.

“Bài hát ó... v i t t ị ng cho Ph ị ng H ị úng không?”. Qua ánh ìn m o, ánh m t Ngô ình ình nhìn xu ng ị Tr n T m.

“C ị ng không h n...” . Tr n T m cúi u xu ng v i v ị ng i ñùng và nói: “Tóm l i là t mu n c u y ị n nghe, nh ị ng bây gi thành ra th này...”

“C u y c ị ng quá, c ị ng không th trách c u y c, t ị ng là do c u y quá quan tâm n c u. C u ã th t lòng quý m n c u y thì li u mà b qua i! Ai b o h i u b n t khuyên c u nh v y mà c u âu có ch u nghe!”. Ngô ình ình th dài nói.

Tr n T m li n c i, a tay ch lên trán cô: “C u nói thì nghe hay l m, nh ị ng làm thì ch ị ng ra âu vào âu c ! Nhi u lúc t ị ng , c u và Ph ị ng H ị b ị c cho nhau thì hay bi t bao!”.

“ ị ng có m h ị n a! Cái gì c ị ng òi là c a c u h ị !”. Ngô ình ình li n h t tay c u ra, h m t ti ng r i nói: “ ị ng n núi này còn trông sang núi n , không s b i th c à?”.

“C u ị ng oan cho t ! T nói nh v y thì c u c ị ng nghe nh v y mà thôi. Nh ị ng cái c u ang nói m o quá, k c t có nh y xu ng sông Hoàng Hà c ị ng không r a s ch c! T ã phát h ị n ra r i, t ang b các c u a vào trông y mà!”. Tr n T m v i vàng thanh minh.

“Thôi ị! Ng có t v ta ây oan u ng n a! Nói th t nhé, n u không t ị nói v ị Ph ng H ị, sau này c u ph ị lo l ng, có khi còn phát hi n ra c ị u gì ó n a y ch ”.

Tr n T m ch p ch p m t, nói r t vui v : “C ng c! ình ình, không ng m ị khi c u t ra nghiêm túc nhìn c ng áng tin c y ph t!”.

“Thôi thôi! Ng làm t b c mình n a, t có lúc nào không tin c y âu! V v n th t!”. Ng ò ình ình khua tay r ị b t u l ng nghe bài hát.

Th y b n h nói chuy n r t vui v , ng H ị B ng c ng b c n, c u ta châm m t ị u thu c nói: “Th nào? Lát n a b n mình ị âu ho t ng tí nh? Lâu l m không c ông th này r ị”.

“Ho t ng? Ch c ch n c u y không ị c!”. Ng ò ình ình ch vào Tr n T m nói: “Ch c c u ph ị ngoan ngoãn quay v làm bài t p ch ?”.

“Ai b o th !”. Tr n T m tr n m t lên nói: “Lâu l m r ị n m a b n mình không ch ị v ị nhau! ị thôi! n Tháng Sáu nhé!”.

“Tháng Sáu” là tên m t quán bi-a, tr c khi quen v ị Ph ng H ị, Tr n T m th ng n ó ch ị cùng v ị ám ng H ị B ng.

“OK!” ng H ị B ng hào h ng h n lên: “Tôi c ng ph ị ki m tra xem tay ngh c a ông có lên c chút nào không, l n tr c ông b o ch m ng nh t gi y, cu ị cùng dày b ng c quy n sách, ch c th ng qu bi en s tám xu ng l , tôi còn nh r t rõ!”.

“Thôi! L n ó là sai sót, tôi bây gi không còn ph ị là tôi c a ngày x a n a, không bi t hi n t ị tôi c gi là nh t c th bi-a à! Hôm nay tôi s cho ông m mang u óc!”. Tr n T m c ng ã tho ị mái h n, khoác tay ng H ị B ng thân m t ị ra.

Hôm ó Tr n T m và ám ng H ị B ng ch ị r t vui v , lúc u Ph ng H ị t ngr ng t ị n c u s gi ị n tho ị, nh ng h ị lâu mà không th y ng t nh gì, th là ành ph ị ìng trong tâm tr ng v a nu ị ti c v a chua xót.

Ngày hôm sau Tr n T m khá vui v , nh ng Ph ng H ị v n t ra t l . Nh ng vì tu n t ị có cô giáo th c t p n gi ng bài giáo viên đ gi , th nên bu ị tr a các t tr ng ph trách các môn ph ị h p, s p x p ai gi tay, ai phát bi u gì ó. Tr c m t m ị ng ị, hai a c ng ng ị gi n đ ị nhau nên v n nói v ị nhau m y câu trao ị công vi c chung, chuy n không vui ó đ n đ n c ng ành cho qua.

Cô giáo th c t p c a nhóm Ph ng H ị h Mã, là nghiên c u sinh d y ng v n v a m ị t t nghi p, bài gi ng đ gi c a cô là bài Lâm ị Ng c vào Gi ph , tr c ó cô ã chu n b khá k . H ị ó r t nhi u tr ng c p ba B c Kinh u b trí các thi t b khá hi n ị nh ti vi và máy chi u, nhìn r t ra dáng

nh ng các thi t b này th ng không hay c dùng n, ch khi d gi ho c các lãnh o n th m m i m ra mang tính t ng tr ng, c ng may máy móc v n v n hành c, không ph i là bày cho có hình th c.

Trong bu i d gi kéo dài b n m i phút c a bài ngày hôm ó, cô Mã ã s d ng h t các thi t b này.

u tiên là m s quan h gi a các nhân v t trên máy chi u, m m t trích o n c a b phim H ng Lâu M ng qua ti vi, sau ó l i phát cho m i t m t b tú l kh có hình c a m i hai kim thoa - m i hai cô gái h ng nhan b c m nh, chép lên b ng th t H ng Lâu, h c thu c lâu nh ng n i dung vi t trong giáo án. Ti t h c hôm ó úng là r t hay, ch có i u không ph i ti t h c nào c ng c h c nh v y. Tóm l i là r t sinh ng, nh l i nh n xét c a t ng v n sau bu i d gi “n m c tr ng tâm gi ng d y, gi h c sôi n i”.

Sau khi ti n t t c các giáo viên trong t ng v n ra v , cu i cùng cô Mã c ng ã th phào, ó là bu i h c có hai ti t li n, n ti t th hai, cô Mã nh ng i trút c gánh n ng, c t h t các máy móc ó i, thay b ng gi gi ng v n bình th ng. Trung bình m i tu n l p Ph ng H i vi t m t bài nh t kí tu n, có hôm b sung thêm m t hai bài v n tr n thu t ho c ngh lu n theo ti n c a bài h c. L n ó úng lúc l p h c n ph n ti u thuy t, yêu c u c a bài là vi t ti u thuy t ng n. Cô Mã ã gi ng s qua tr ng tâm c a ti u thuy t, r i ch n m y bài vi t hay c a các b n trong l p, b o các b n l n l t lên b c gi ng c.

Trong ó có m t bài vi t c a Ki u Nhiên, nh ng n l t c u, c u nh t quy t không ch u lên. Cô Mã ang vui, li n c i t m t m nói: “Ki u Nhiên, cô th y bài vi t c a em hay ó ch . Trong lòng có tâm s gì, c lên có khi l i có b n gái nào ó r t thích bài vi t c a em!”. Nghe cô nói nh v y, m i ng i l i càng hào h ng h n, ám con trai hòa vào b t c u lên, Ki u Nhiên không thoái thác c, ành i lên mà m t b ng.

“M t óa inh h ng, l p 11(1), Ki u Nhiên”. Ki u Nhiên c tên l p, tên mình ra mà u óc c âu âu, b n bè phía d i li n c i r lên, c u ng ng ngùng d ng l i m t lát, mãi cho n khi cô Mã n nh l i c tr t t , c u m i ti p t c c nh c bài vi t.

“M i khi xuân v , n mùa inh h ng n r , tôi u nh n m t ng i. Ng ị y là ng i u tiên khi n tôi c m nh n c r ng inh h ng c ng là loài hoa r t p.

Tôi không nh mình b t u ý n ng i y t bao gi , n u th i gian c ng có th chia thành nh ng b c tranh nh nh ng c nh quay trong phim thì hi n t i hình nh u tiên v ng i y hi n ra trong u tôi chính là ng c nh m t b i inh h ng.

ó là m t ngày xuân v i ánh n ng chan hòa, lúc ng ị y b c n c nh b i hoa inh h ng, t nhiên m t c n gió nh th i t i, nh ng cánh hoa tr ng nh nhàn r i xu ng tóc, vai ng ị y, ó chính là m t c n m a hoa dành riêng cho ng ị y. Tôi ng sau ng ị y và c m nh n c mùi h ng r t d ch u, có l là do hình nh ó quá p, trong lúc m màng, tôi không bi t mùi h ng ó là h ng hoa hay h ng th m n t ng ị y.

Sau này, tôi th ng xuyên i ngang qua b i hoa ó, vì ng ị y mà tôi r t hay d ng l i ó m t lát. Th nh tho ng c ng g p c ng ị y, nh ng ng ị y ch a bao gi nhìn b i inh h ng ó.

Mùa xuân n m ó, tôi v n nh , còn ng ị y thì ã quên.

M i n m ch có m t mùa xuân, tôi không bi t chúng tôi s i l t qua nhau bao nhiêu mùa xuân n a. Có ng ị nói v i tôi r ng, hoa inh h ng n m cánh s em l i h nh phúc cho con ng ị và th là tôi ã tìm c r t nhi u hoa inh h ng n m cánh, nhi u n n i tôi có c m giác r ng truy n thuy t ó không áng tin n a, nh ng tôi v n không dám t ng cho ng ị y óa nào.

Cu i cùng n m t ngày n , trong nh ng ngày inh h ng t a ra h ng th m ngào ng t, tôi và ng ị y ã i qua b i hoa ó. Hôm ó ng ị y m t chi c áo khoác tr ng và ôi giày th thao màu th m, nh ng chi ti t khác tôi không còn nh n a, vì tôi không ng ng u lên phút nào. Tôi th y ng ị y có v không c vui, ng ị y h i tôi có ng ị nào mà tôi không quên c không. Tôi li n tr l i là có. Ng ị y nói n u ã không quên c ng ị c a quá kh thì ng ị hi n t i mình ang thích s th nào. Tôi li n tr l i ng ị hi n t i tôi ang thích chính là ng ị tôi không th quên c ó. Ng ị y h i th còn ng ị mình thích sau này thì sao. Tôi li n tr l i u không quên c. Ng ị y b o tôi nói d i. Tôi li n h i l i, th c u có bao gi quên c t không? Ng ị y li n l c u. Tôi l i h i t i p, th c u có thích t không? Ng ị y không tr l i, nh ng tôi ã bi t c áp án. Chính vì th tôi ã nói v i ng ị y, ng th i c ng là nói v i chính mình r ng, c u xem, không quên c c ng không ph i là chuy n gì ghê g m.

Hôm ó tôi ã ng t m t óa inh h ng n m cánh trong b i hoa và t ng cho ng ị y, ng ị y c ng ã t ng l i cho tôi m t óa inh h ng. N u óa inh h ng này úng nh nh ng gì ng ị ta v n nói thì tôi nguy n t ng h nh phúc c a tôi cho ng ị y.

Th c ra, tôi u mu n thêm m t câu vào sau các câu tr l i tong o n h i tho i trên.

Ng ị mình không th quên, là b n.

Ng ị hi n t i mình thích, là b n.

B t lu n quá kh , hi n t i hay ng ị sau này mình không mu n quên, v n chính là b n.

D n d n tôi ã hi u ra m t i u r ng, tôi thích hoa ỉnh h ị ng, màu tr ng, màu h ị ng ph n, hoa ị ng n r , hoa ị ng tàn, tôi u thích c . Gi ị ng nh v i c thích ng ị y v y, cho dù ng ị y th nào, tóc dài hay tóc ng n, là c a tôi hay không ph i c a tôi, tôi u thích.

Mùa xuân này, tôi v n nh , li u ng ị y có quên hay không?

Lúc Ki u Nhiên c bài vi t này, b n bè trong l p không còn nô ùa n a, h ch m chú l ị ng nghe l i tâm s c a chàng trai này nh ị ng nghe m t câu chuy n. Có l ị ng ị duy nh t không chú tâm l m là Ph ị ng H ị, ch có cô là ng ị hi u th c s bài vi t hay này, chính vì quá hi u nên n c m t ã suýt trào ra”.

16

Sau khi c xong bài vi t c a mình, Ki u Nhiên l ị ng l i xu ng, d ị ng nh m i tình c m tr n tr u c g ị g m trong nh ị ng câu ch ó, c u không nhìn Ph ị ng H ị mà i th ng v bàn mình, Tri u Di p a tay ra, Ki u Nhiên hi u ý l i n v m t tay vào tay c u. Tr n T m nhìn Ki u Nhiên b ị ng ánh m t suy t , Ki u Nhiên li n áp l i b ị ng m t n c i b n l n, cau mày nói: “Ng ị quá!”.

“Không! Không ng ị ị u, r t ngh s !”.

Cô Mã v n nh n xét nh m i b n, cô c i và h i: “Các em th y bài v n này th nào? R t hay úng không? úng là m t bài vi t r t khá, bi u l nh ị ng tình c m chân th t, khi n ta r t c m ị ng. Tuy nhiên cô cho r ng ị u là m t bài v n hay, nh ị ng không th c coi là m t ti u thuy t hay. B t lu n là ti u thuy t ng n n ị u, u v n ph i có b c c rõ ràng, m u câu chuy n, s phát tri n c a tình ti t, cu i cùng là k t qu , ngoài ra ph i có cao trào n a. Bài vi t này gi ị ng v i bài t n v n h n, k t c u khá r i r c, câu chuy n c ng t ng ị n gi n. Ki u Nhiên có th ch nh s a l i m t chút, t t nh t là b sung n i dung phong phú h n, d nhiên r i, cô c ng r t mu n c nhìn th y bài vi t này ti p t c phát tri n sâu h n!”.

Cô Mã ch p ch p m t v i v tình ngh ch, c l p l i c i liên. Ki u Nhiên l ị ng l i xu ng, câu nói c a cô Mã ã khi n c u c m ị ng, không ph i vì nh ị ng l i nh n xét ó ã khích l c u, mà do t nhiên c u phát hi n ra r ng, hóa ra gi a c u và Ph ị ng H ị không có s m u, s phát tri n c a tình ti t và k t qu , càng không th có cao trào, ngay c m t ti u thuy t ng n c ng không th xây d ị ng nên, cùng l m ch là m t bài t n v n có k t c u r i r c, h n n a, bài t n v n này c ng không th phát tri n sâu h n.

Tôi ã t ng h i Ph ng H i r ng, sau khi nghe xong bài v n c a Ki u Nhiên, cô có c m giác gì.

Ph ng H i cúi u xu ng, mái tóc en dài che khu t khuôn m t nh t nh t, nhìn r t l loi, sau ó cô kh th t ra hai ch : s hã.

Hôm ó Ph ng H i không ng c m t lên nhìn Ki u Nhiên, im l ng ch a ng nhi u ý ngh a h n l i nói. Không ph i cô không c m ng, chính vì c m ng nên m i c m th y s hã.

Còn Ki u Nhiên thì d ng nh không c ra c suy ngh c a Ph ng H i, c ng nh m i b n, c u m m c i b c n ch cô, th m chí khi n cô n y sinh o giác r ng, tác gi c a bài vi t ó không ph i là Ki u Nhiên.

“Này, cho t m n c c t y v i!”. Ki u Nhiên ng tr c m t cô nói.

Ph ng H i v i l y c c t y trong túi ng bút ra và a cho Ki u Nhiên, c c t y ó có hình d ng nh chi c bút chì to, nhìn bên ngoài th y hình d ng c a nó r t không phù h p v i ch c n ng.

“Ê? Sao to thế!”. Ki u Nhiên s ng s t nói: “Có c c nào nh h n không?”.

“Không... không có”. Ph ng H i ra s c l c u, tóc mai ph t lên, khi n ng i i đi n ng n ng i ra m t lát.

“Cái này dùng c c i úng không...”. Ki u Nhiên nhìn c c t y trong tay nói: “Thôi th t ng cho t nhé! T th thí nghi m xem có dùng h t c nó không”.

Ph ng H i g t u không nói gì, mãi cho n khi Ki u Nhiên i r i, cô m i ng ng u lên nhìn th gi i.

N ng ngoài c a s khá chói m t, không bi t trong sân tr ng yên t nh ang n gi u bao nhiêu tình c m yêu m n chân th t, gi n d , ch ti c r ng h không hi u c r ng h i ó m i cái còn quá s m, n m tháng trôi qua, nh ng tình c m dù g n bó n âu c ng s trôi m t, yêu n ph ng có th nâng m i c m c a tu i thanh xuân, nh ng l i không th ng n ch n hi n th c mong manh khi ã tr thành ng i l n.

Tr n T m c ng r t day d t v i bài v n c a Ki u Nhiên, gi th d c ch i bóng c ng không chu n, ng i cùng v i Tri u Di p - ng i ch a lành v t th ng ngoài sân. Ng i t xa, lúc c u nhìn Ph ng H i, lúc l i nhìn Ki u Nhiên, trong lòng v n th y h i bu n.

“Không ng Ki u Nhiên l i gi i nh !”. Tr n T m v bóng nói.

“Gì v y?.” Tri u Di p ng ngác ngo nh sang nói.

“Bàì v n y!”. Tr n T m tung bóng lên r i ón: “Bàì M t óa ình h ng ó”.

“À, cái ó h , c u ta t k th t tình bi n thành ngh s lâu r i”.

“C u b o, ng ị mà c u y vi t là ai v y?”. Tr n T m h i dò.

“Ng ị c u y thích thôi”. Tri u Di p áp r t th : “Không ph i tr c ây c u y ã t ng k v i b n mình là yêu th m m t a b n h c cùng l p c p hai ó sao”.

“V y h ?”.

“ !”. Tri u Di p li c Tr n T m m t cái r i nói: “Thôi, có nói ông c ng không hi u, ông không trong hoàn c nh c a ng ị ta thì làm sao bi t c tâm tr ng c a ng ị ta, ông và Ph ng H i ngày nào c ng qu n quýt bên nhau, làm sau hi u c n i au c a b n tôi!”.

“ ... tôi nói là gi d ... ông có ngh là Ki u Nhiên thích Ph ng H i không?”. Tr n T m ng ị ngừng nói ra i u mình ang nghi ng .

“Haizz! Ch c là ông mu n th m dò chuy n này úng không! Ông bi n thành k dài dòng v n t t bao gi v y? Tôi phát hi n ra r ng b n h nói không sai, ông r t a nghi, tôi không bi t Ki u Nhiên có thích Ph ng H i hay không, nh ng tôi ngh r ng dù thích hay không c ng ch ng có v n gì. C u y gây phi n hà gì cho hai ng ị sao? Làm nh h ng n hai ng ị sao? Không ph i úng không, th nên ông c vi c yên tâm mà bên Ph ng H i, Ki u Nhiên làm c gì ch ? B t lu n ai thích ai, u ph i là chuy n t nguy n”. Tri u Di p ng d y nói.

Tr n T m c m th y h i m t m t tr c Tri u Di p, bèn tiu ngh u nói nh : “Thôi i, hi n t i ông nói thì nghe ngon l m, h i u a nào gây s v i Tô Kh i nh ? n bây gi a nào v n ch a dám nói chuy n v i Lâm Gia M t .

“L m b m gì v y! Không ph c à?”. Tri u Di p v u Tr n T m m t cái nói.

“Ph c r i! Ph c r i”. Tr n T m xoa u nói: “Nói th t nhé, r t cu c ông và Lâm Gia M t nh th nào?”.

“Ch ng nh th nào c ”. Tri u Di p a tay ph i ra, ánh l ng l t qua k tay chi u vào m t c u, khi n c u ph i nheo m t l i: “Hê! Ông coi này, tay tôi s p ch i bóng c r i!”.

“V y à?”. Tr n T m không h n nang mà v m nh m t cái, Tri u Di p li n kêu oai oái, hai c u b n khác li n ch y n, v bu n bã ban nãy ã tiêu tan, i v i nh ng ng ị tr tu i nh h , trút b gánh n ng trong lòng c ng không có gì là khó.

Hôm ó sau khi tan h c, Tr n T m li n a Ph ng H i v nhà. Tr n T m r t hào h ng, lúc thì nói n âm nh c, lúc l i h i v kì thi, còn Ph ng H i l i khá u o i, không hào h ng áp l i. D i n ng chi u, h i qua ng ng a v n, i qua c u v t dành cho ng i i b , que kem socola mà Tr n T m mua ã tan d n, c u v a cào áo mình v a h i v i v vô tình: “Ph ng H i, t nay tr i t s không nói chuy n c a Ki u Nhiên n a”.

“H ?”. Ph ng H i s ng ng i l i, tay chân c ng b t u lu ng cu ng.

“ , tr c ây t nói c u y nh v y là không úng, hôm nay Tri u Di p k cho t nghe v ng i mà Ki u Nhiên thích, là b n h c c p hai v i c u y”. Tr n T m cau mày, nhìn v t b n trên áo v a nói: “C u còn n c không? vào ây cho t m t ít”.

“ ”. Ph ng H i v n n p chai n c ra và vào m t ít xu ng áo Tr n T m, tay cô run run khi n n c b n ra phía ngoài m t ít.

“V ng quá!”. Tr n T m c i và ón l y chai n c, xu ng áo nói: “T th y ng i quá, thái c a mình v i anh em không c hay cho l m, nói th t là ng i ta c ng không làm nh h ng gì n b n mình... Tóm l i là chuy n này r t áng x u h , g p Ki u Nhiên t không dám ng ng m t lên nhìn c u y n a. Hê, c u v n ang nghe ó ch ? Sao u óc i âu v y? Nói th ng ra là vì c u, n u không có c u thì hai a b n t ã không nh th ! Haizz, con gái tai h i th t!”

Tr n T m th i Ph ng H i m t cái, cô nghiêng ng i suýt n a thì ngã. Nh ng i u Tr n T m nói nh âm th ng vào trái tim cô, c u càng th ng th n thì Ph ng H i l i càng c m th y th p th m, x u h . Cô không bi t ph i tr l i Tr n T m th nào, c ng không bi t n u nói ra s th t thì s ph i gi i thích nh th nào v chuy n c a cô v i Ki u Nhiên. Nhìn Tr n T m c i, cô ch bi t c i mi n c ng, gi v m i th u nh nh ng gì c u ang ngh .

“T b o này...”. Tr n T m t nhiên h th p gi ng.

“Gì v y?”. Ph ng H i li n gi t n y mình.

“ ... ình ình mu n h n c u ra nói chuy n!”. Tr n T m c g ng nhìn th ng vào m t cô nói.

“Chuy n gì v y?”. V a m i c th phào, Ph ng H i l i c ng th ng tr l i. “C u g p c u y à?”.

“T ch a nói v i c u sao? Hôm t n quán Ong B n R n, ình ình c ng n”. Tr n T m s c nh ra r ng, Ph ng H i ch a nghe bài hát N m tháng v i vĩa ó, c u c ng ch a k p nói v i cô.

“V y à”. Ph ng H i th h i: “Có hát bài Dòng sông không?”.

“Không!”. Nghe th y tên bài hát mà mình thích nh t, t nhiên Tr n T m l i th y h i b c b i.

“ hôm nào có th i gian ã...”. Ph ị ng H i quay i ti p t c b c i, cô không bi t có chuy n gì mà bu c ph i g p Ngô ình ình nói chuy n, ngh i ngh l i u c m th y không bi t rõ, “Có th i gian s ... nói chuy n v i ình ình sau, V t lí còn h n m t n a s bài ch a làm xong, môn Sinh c ng ch a h c”.

“Tùy c u v y”. Tr n T m eo ba lô r i b c theo.

Hai a u có chuy n r t ng i nói ra, c ng không ph i là mu n c tình gi u nhau, ch có i u không mu n l i i u bí m t mà mình ã gi u k trong lòng ra i ph ị ng tra kh o. Th i tr không hi u th nào là lòng tin, ch c m th y c m giác gi u gi m này không đ ch u cho l m.

17

Tri u Di p và Lâm Gia M t ã nói chuy n v i nhau.

Bu i u tiên c u ch i bóng tr l i, sau khi luy n t p xong và i lên c u thang, Tri u Di p ã g p Lâm Gia M t v a n tr ị ng. T a nh b u tr i v a m i m a xong, ánh m t Tri u Di p trong ng n, c u nâng qu bóng c a NBA l y c t hôm i mi u h i b ng tay ph i, v a c i v a nói v i Lâm Gia M t: “Mang qu bóng v l p h t c không?”.

Lâu l m r i không c nhìn th y n c i c a Tri u Di p, Lâm Gia M t c m ng n phát khóc, cô không h ng n ng mà a ngay tay ra. Kho nh kh c h trao bóng cho nhau nh cách m t th k , c hai u không còn nh l n tr c nói chuy n v i nhau t nhiên nh th này là t bao gi .

Lúc ô m qu bóng lên t ng, Lâm Gia M t không nén c lòng lên thêm m t t ng n a. b o m cho h c sinh l p 12 có không gian yên t nh, nhà tr ị ng ã s p x p cho l p h c c a h n m trên t ng cao nh t c a khu gi ng ị ng. L p Tô Kh i n m i đi n v i c u thang, Lâm Gia M t th ị ng lên nhìn tr m anh qua c a s ị ng sau. Cho dù là ch i bóng hay h c bài, v ch m chú c a chàng trai ó u khi n cô ng ị ng t. Th c ra Lâm Gia M t r t hi u, bu i ch p cho ng t i hôm ó, Tô Kh i ã nói rõ v i cô r ng, anh s không thích cô. Nh ng i u này không nh h ng n v i c Lâm Gia M t ti p t c bày t tình c m, nói th ng ra là b t lu n thích ai c ng u là chuy n c a riêng mình, th m chí có th nói không liên quan gì n ng i c thích. N u Tô Kh i có th l a ch n v i c ch i Tr nh Tuy t thì Lâm Gia M t c ng có th l a ch n ch i Tô Kh i.

Lâm Gia Kh i b n th n nhìn Tô Kh i m t lát r i i xu ng v i v h ng h t. N c i c a Tri u Di p ch s i m c m t góc cho trái tim cô, còn l i là vùng t hoang vu r ng l n không ai có th c u vãn. Sau khi làm nh ng vi c lén lút này, cô ch c m th y mình th t áng th ng. May mà cô ã quy t nh buông tay m t cách tri t , gi ng nh nh ng gì ã nói v i Ph ng H i ngày tr c, hôm Tô Kh i t t nghi p s g p l i. Ngo nh u l i nhìn t m bi n m ng c n ngày thi i h c r t n i b t, s ngày còn l i không nhi u ng ngh a v i vi c s ngày Lâm Gia M t c g n Tô Kh i không còn nhi u n a. Tr c khi k t thúc, Lâm Gia M t ã hoàn toàn th m c cho mình m m ng.

Nh ng ngày tháng b y, th i ti t B c Kinh r t nóng n c, m i ng i c m th y vô cùng ng t ng t. Nhóm Ph ng H i ng đ i ánh n ng gay g t cùng Lâm Gia M t ch i Tô Kh i s p c gi i phóng. Xung quanh tr ng, ph huynh h c sinh ng dày c, n u nói bên trong ang thi ki n th c, thì bên ngoài ang thi s c ch u ng. Hai bên u nh dây àn c ng c ng, không ch u c m t chút cây lay gió th i.

úng lúc này m t chi c ta xi ch y vào, lái xe không bi t nên bóp còi inh i, ám ông li n xông t i nh ong v t . V ph huynh i u ra s c v mui xe, quát v i v ph n n : “Píp píp cái gì! H c sinh ang thi ó!”.

“ ng ng vào xe! ng ng vào xe!”. Lái xe ra kh i xe nói.

“Th thì ông ph i i ngay i, ng làm n, nh h ng n h c sinh, không thi i h c thì làm th nào?”. Ph huynh ai c ng h m h m.

“Các anh ng ch n ây thì tôi i th nào c? H n n a b m chút còi thì nh h ng gì n vi c thi i h c ch ?”. Lái xe nói v i gi ng r t b c b i.

“V v n th t! Làm th là gây n ào!”.

“Không th y ngay c công tr ng c ng b yêu c u ph i đ ng thi công à?”.

“ úng v y! nh h ng n tinh th n, m t t p trung!”.

Ph huynh ch trích r t hùng h n, ông lái xe b m i ng i vây quanh.

Tr n T m nhìn h và nói v i v chán n n: “Ti ng n này l n h n nhi u so v i ti ng còi! Thi i h c thôi mà, c n gì ph i làm m v y”.

“Ông s ngh là không c n thi t! Ông c vào l p A c a ngành t nhiên v i Ph ng H i, Ki u Nhiên, âu có nh b n tôi, tr c khi thi không bi t gì h t, trong lúc thi s ph i dò la, sau khi thi l i càng không bi t gì, qu th c r t lo là không i h c?!”. Tri u Di p tr u môi nói.

“Thôi i, tôi c ng ng bét l p, nghe nói lên l p 12 m i tháng ph i thi m t l n, ai i m cao thì c l i, ai i m th p thì b lo i, l n nào c ng có n m ng i ng cu i cùng l p A b lo i, n m ng i thu c top u l p khác c

chuyển sang lớp A, toán chắc chắn bao lâu thì sẽ có g p l i c u và Lâm Gia M t!”. Ki u Nhiên thì dài nói.

“Thôi ng nói n a, tìm t ang p thành th ch ây này! Tóm l i là b u không khí này làm mình nh t h t chí, úng không Gia M t”. Ph ng H i t tay lên ng c, quay l i h i Lâm Gia M t, nh ng Lâm Gia M t không ý n nh ng i u cô nói mà nhìn ch m chú vào cánh c a l n tr c c ng tr ng, tay n m ch t thành n m m.

Nhìn th y dáng v ó c a cô, ám Ph ng H i c ng im l ng tr l i. L n này Lâm Gia M t r t ngang ng nh, b t h cùng ng i Tô Kh i thi xong cho b ng c, nói là mu n m i m i ng i n c m chúc m ng. Tri u Di p c ng không mu n l m, nh ng vì hai a v a làm lành v i nhau không, c ng ng i không mu n gây chuy n v i cô. Th y cô c ng th ng nh v y, Tri u Di p ành ph i cú u cho qua chuy n. Tr i qua nh ng chuy n v a r i, c u và Lâm Gia M t ã chín ch n h n, cái g i là chín ch n, c ng ch là bi t ch u ng n i kh h n.

D ng nh ti ng chuông báo hi u bài thi k t thúc ã kêu g i h n c a t t c m i ng i, ám ông ùa ra tr c c ng, ai c ng ngh n c ch i. Lâm Gia M t ng u tiên, m t m th t to tìm ki m bóng Tô Kh i.

M t lát sau, Tô Kh i b c ra và nhìn th y Lâm Gia M t ang ng tr c ám ông ra s c v y tay g i c u, b c chân c u ch t kh ng l i. Cho dù th nào, sau khi hi u c suy ngh c a nhau, s không th bình th n nh tr c c n a.

“Gia M t, sao em l i n ây?”. Tô Kh i b c n tr c m t Lâm Gia M t h i: “Hôm qua ti vì nói là không c n ph i n ch u tr c mà?”.

Ánh m t Lâm Gia M t thoáng qua v th t v ng, cô ng ng u lên c i g ng nói: “Không ph i ã nói t tr c là thi xong s n m ng cho anh ó sao?”.

“ úng ó!”. Tr n T m v i ch y t i xoa d u: “B n em c ng ch tìm cái c t t p cho vui thôi. Anh thi th nào?”.

“C ng t m, thì ch có nh v y, bi t làm th nào?”. Tô Kh i c i c i nói: “Tôi oán là m i ng i không ch u yên c mà, nói là chúc m ng tôi, th c ra là nh n tr c úng không!”.

“Không! B a ngày hôm nay em m i!”. Lâm Gia M t ng t l i Tô Kh i, nói v i gi ng r t qu quy t.

M i ng i u s ng l i, Tô Kh i li n v vai cô nói: “Không c n, không c n âu, ch l anh không m i anh em n m t b a c à?”.

“ úng v y! Ch l m i anh n m t b a mà em không m i c à? L n này em, tóm l i là sau này không bi t bao gi m i có th ng i n c cùng v i nhau”. Lâm Gia M t né vai, tránh tay Tô Kh i ra r i m t mình i tr c. Ph ng H i v i u i theo, nh ng ng ị khác u có ph n ng i ngừng t t l i ng sau.

Lâm Gia M t tìm c m t quán l u cay ng Qu , m y a xúm quanh m t chi c bàn, Tr n T m và Tri u Di p g i tr c m t n i l u, c m th c n lên tán chuy n v i nhân viên ph c v .

Tr n T m nói: “Oa, ây mua m t t ng m t y! Anh i, mua m t a th t dê t ng m t a th t bò hay mua m t a th t dê t ng m t a th t dê?”.

“Mua dê t ng bò”. Nhân viên ph c v không bu n ng c m t lên.

“C u t ng ông ch ng c à! R t cu c là giá th t dê t hay giá th t bò t, ng i ta ã tính h tr i, ây g i là t Nam Kinh n B c Kinh, ng i mua có bao gi ranh b ng ng ị bán âu! C u nh ki m h i à? C i y!”. Tri u Di p ng i bên c nh ti p l i: “Em ã tr l i anh anh r i! Có úng nh v y không?”.

“Th t bò t h n th t dê!”. Nhân viên ph c v không nh n c n a bèn thanh minh.

“Nghe th y ch a? Ng i ta r t có thi n chí chiêu ãi th c khách các n i, không c u l i ch c u danh! Lát n a ch c ch n s không bê ra b n mình lo i th t bò b n n m ngày trong t l nh âu, ch c ch n có l n m và n c! Nhi u m n s ng y, nhi u n c n s bã, ch c ch n anh y ã ngh mang lo i nào ra cho b n mình r i! Có úng không anh?”. Tr n T m và Tri u Di p hòa vào nói.

Nhân viên ph c v b b n h nói khóc d m u d , Lâm Gia M t li n c i và kéo Ph ng H i: “C u ch ng qu n lí ông Tr n T m nhà c u gì c , ai l i làm nh v y?”.

Ph ng H i b ng m t, l c u, Tô Kh i li n nói ti p: “ úng v y! Anh ã g p nhi u ng ị b m mép, nh ng không g p ai b m mép ki u này! B n em g i món i! B n bè l p anh g i anh m y l n r i, t i n anh còn m t b a n a!”.

“ ã n ây r i thì v i gì n a”. Lâm Gia M t th áp. Cô g i nhân viên ph c v mang m y chai bia ra, Tô Kh i nhìn cô m y l n, nh ng cô coi nh không nhìn th y.

Bia v a c mang n, Lâm Gia M t li n b o nhân viên ph c v m n p, cô rót y bia cho t ng ng ị m t, Ph ng H i ra s c che c c, nh ng c ng b cô g t ra.

“Gia M t, ng rót n a, t không u ng c th t mà. Ph ng H i nhìn c c bia m i lúc m t y v i v kh s .

“Thôi ị! ịng l ịng nh ịng n a! Hôm nay không ai ị c t ị ch ị!” . Lâm Gia M t l ị m c ị m t c ị, ị ịng ngón tay lên và ch ị vào t ịng ị m t.

Nhìn ngón tay ị a ị a l ị c a c ị, b t ị giác Tô Kh ị l ị n c ị ị u xu ịng, anh không b ị t Lâm Gia M t mu n làm ị, n u là tr ị c ị ị thì anh ị ịng d ị y ịng n c ị t l ị u r ị, anh s ị nói: “Con ị ịng c ị tham ị gia!”, ho c ị giành ngay l ị y c c ị bia. Còn h ị n t ị, Tô Kh ị không b ị t ph ị làm th ị nào.

Trong lúc Tô Kh ị ịng ị m l ịng thì Tri u Di p l ị n ịng lên, c u n ịng c c ị bia lên và nói: “Thôi thôi, con ị ịng n m m ị ph n tr m, con tr ị u ịng h t. Th ị nào, b n m ịnh không phát b ị u ị ị?”.

“Chúc m ịng anh Tô Kh ị hoàn thành bài thi thu n l ị, c ị tên trong b ịng vàng nh ị!” . K ị u Nhiên l ị n t ị p l ị.

“B ịng vàng ị ị? ịng ịng c u ị b ịng là t t r ị!” . Tô Kh ị ch m c c v ị K ị u Nhiên, c ị ị nói.

“T ịng lai sáng ịng ị nh ị!” Ph ịng H ị ịng d ị y, Tô Kh ị g t ị u c m n và ch m c c v ị c ị. Tr n T m mu n u ịng h c ị, nh ịng c ị khua tay và t ị u ịng.

“Hê! T ị v a nói t ịng lai sáng ịng ị r ị mà! C u c p l ị c a t !” . Tri u Di p c ịng n ịng c c ị lên: “ ị tr ịng, em b ị t r ị, em ch a ph c ị ai bao ị, nh ịng em c m th y anh là ị ị àn ông r t g u, chúc anh t ị p t c g u nh ị!”.

Nói xong Tri u Di p l ị n u ịng c n c c r ị u, Tô Kh ị nhìn c u b ịng ánh m t sáng ịng ị và ra s c v ị vai c u và u ịng v ị c u m t c c.

“Em c ịng không b ị t nói nh ịng thành ịng b n ch ị ó, em là ịng ị r t th c d ịng, chúc anh ị n ịng u n v ịng m t là ị ị thì ịng u n v ịng ó!” . Tr n T m c ịng u ịng h t m t c c, c u lau m ịng r ị k ịéo Lâm Gia M t nói: “ n l ị t c u t ịng k t r ị ó”.

“Em không nói ịng n a, tóm l ị là cho dù ị ị ị, anh ịng quên b n em là c” . Nói xong, không ị Tô Kh ị ph n ịng ị, Lâm Gia M t l ị n ịng a c u ịng h t c c ị bia, trong t ịch t c ó, d ịng nh ị nhìn th y ôi m t p c a c ị nh t nh ị h ị n c. C c ị bia trên tay Tô Kh ị ịng ịng ịng d ịng ị a l ịng ch ịng không k ị, bàn n tr ịn v n không th ị làm cho b a t ị c này tr ị n ịn tr n v n.

18

“T ịhôi thôi, n th c n ị! u ịng bia không sao c!” . Tr n T m hô hào nói: “Tô Kh ị, anh ịng k ị tr ịng nào?”.

“Haizz! Ngay c vì c anh ng kí tr ng nào chú còn không bi t thì v a nãy chú nói th làm gì!”. Tô Kh i ném m t chi c a sang, Tr n T m v a c i v a tránh.

“Khoa h c k thu t B c Kinh”. Lâm Gia M t tr l i thay cho Tô Kh i.

“Không ph i”. Tô Kh i bình th n nói: “Anh thay i r i, cu i cùng ng kí tr ng i h c công nghi p H”.

Ánh m t Lâm Gia M t l rõ v s ng s t, cô nhìn Tô Kh i m t h i lâu, nh ng Tô Kh i l i không nhìn cô và th là ánh m t cô l i bình th n tr l i, th m chí còn sâu th m h n c ban nãy.

“H ? Sao anh l i i xa nh v y? Không ph i h i u anh nói là nh t nh ph i l i B c Kinh ó sao?”. Ki u Nhiên s ng s t h i.

Tô Kh i l i r t bình th n, anh g p m t mi ng th t d r i ch m rãi tr l i: “Trình c a anh có h n, k c tr ng ng i ta chi u c cho nh ng h c sinh có n ng khi u nh b n mình thì anh ngh c ng không i m c, th nên không c bon chen n a, ng kí tr ng t nh khác cho nh gánh. Tr ng t nh ngoài l y i m th p thi d , h n n a c ra ngoài cho bi t ây bi t ó c ng là i u hay”.

Lâm Gia M t nhìn mi ng th t d i a Tô Kh i t s ng chuy n sang chín, bèn kh c i th m, nào là t nh ngoài hay, i m th p u là nói linh tinh! Tr nh Tuy t i n c ngoài r i, d nhiên là anh không còn ng l c l i B c Kinh n a.

“Th anh l i càng không c v s m! Sau này g p anh khó l m! Hôm nay em ph i hình nh huy hoàng c a anh kh c sâu trong tâm trí em!”. Tr n T m l i rót y bia vào c c c a Tô Kh i.

“Kh c cái quái gì! Tôi âu ph i là Ph ng H i, vì c gì c u ph i kh c! H n n a ẽ có i m âu, không bi t tôi s phiêu d t v ph ng nào n a. Nh tr t v chu i thì sao! Thôi u ng n t s bia trong c c thôi, ng rót n a!”. Tô Kh i giành l i c c c a mình.

“Anh i! Cho em thêm sáu chai bia Yên Kinh n a v i!”. t nhiên Lâm Gia M t ng b t d y: “Hôm nay b n mình ph i u ng cho th t ẽ! U ng luôn b ng chai nhé!”.

Tô Kh i cúi u xu ng, Tri u Di p quay m t i, Ph ng H i l a l i khuyên c ng không n thua, cu i cùng Lâm Gia M t ẽ bày tr c m t m i ng i m t chai bia. Cô nói là làm, u ng luôn b ng chai.

C m giác nh nh om sau khi thi xong, v l u luy n tr c lúc chia tay và v iên cu ng b m c, bao tình c m yêu th ng oán h n s u li bi t an xen vào nhau, t o thành m t m tình c m h n n. D n d n t t c u ẽ ngà ngà say,

Tri u Di p và Lâm Gia M t thi xem ai m t h n ai, Ph ị ng H i d a vào ng ị Tr n T m, v a n v a c ị v a gõ thìa vào thành bát, Tô Kh i m t mình u ng r ị s u, Ki u Nhiên l c l ị cái u ng t ngậy, ra s c kéo m ị ng ị ra v .

“Xong r ị thì thanh toán v ị thôi! Ng ị thêm lúc n a s say m t!”. Ki u Nhiên cau mày nói.

“ ”. Tô Kh i li n l c tìm ví ti n c a mình, nh ị ng l ị b Lâm Gia M t n tay xu ng.

“ ị ng tranh c a em, ã nói r ị, hôm nay em tr ị ti n”. Lâm Gia M t nh ị nhàng nói, n c ị p c a cô mang theo m t v ị bí n, khi n Tô Kh i và Tri u Di p u ng t ngậy.

Lâm Gia M t li n l y ra m t chi c ví xinh x n, bên trong ị ng toàn ti n gi y l t , cô t t m ra, tài t ng t ti n lên bàn nói: “Không bí t có ị hay không... ch c là ị, m y n m qua ị dành. Tóm l ị là em không mu n gi l ị t nào, tiêu h t càng thích!”.

ịm con trai nhìn s ị ti n trên bàn v ị ánh m t th c m c, ôi m t Ph ị ng H i b t u n t khi Lâm Gia M t vung tay, cô c m l y m t t ti n và nhét vào tay Tô Kh i, gi ị ng run r y: “Tô Kh i, em không quan tâm n v ị c sau này anh th ị nào, nh ị ng anh ph ị nhìn k cái này! ị y là s ị ti n mà Gia M t ị dành t n m l p m ị, anh hãy nhìn ch ị cái trên ó, ó là... ó là...”.

Cu ị cùng Ph ị ng H i ã b t khóc, cô th ị ng Lâm Gia M t, bu n cho Lâm Gia M t. Còn Tô Kh i thì vô cùng s ị ng s t b ị hai ch ị v ị t t c a tên mình, s ị ti n trên bàn không d ị hai tr m t , có t m ị, có t c , mép r t ph ị ng phiu, t ị nào c ị ng có ch “SK” n ị b t. Anh s ị ng s ị nhìn, nh ị nhàng vu t lên t ng t ti n, nh ị ng t b c không s ch s l m ó mang theo mùi ch có ị ti n, nh ị ng anh không quan tâm. ị ánh nhau v ị ng ị khác không khóc, g p khó k n không khóc, thi ị u th ị ng không khóc, ti n Tr nh Tuy t không khóc, g n nh Tô Kh i ã quên c m giác khóc, n khi ng ng ị lên, n c m t ã nh t nhòa.

Trong b u không khí c bi t ó, Tr n T m đ ị Ph ị ng H i ang khóc n c n ra ngoài, Tri u Di p c ị ng m t u ng h t ng m bia cu ị cùng trong chai, r ị c ị ng ị ng b t d y ra v , Ki u Nhiên ị theo và kh ị v tay lên vai c u.

Cu ị cùng ch ị còn l ị Lâm Gia M t và Tô Kh i ng ị tr c bàn n ng n ngang, gi ị a hai ng ị là bàn ị ng ti n, nh ị ng màu s c xanh c tr ị ra, r t bu n b ị.

“Em thích anh, thích vô cùng”. Sau m t h ị lâu Lâm Gia M t m ị t t lên ti ng, ôi môi cô h ị run r y, th t ra nh ị ng ti ng xé lòng: “Tuy nhiên... t nay tr ị s ị không thích n a. Em s ị không bám r ị t l y anh n a, anh c ị ng không ph ị tránh m t em n a. Hai ị a mình c s ị ng v ị cu c s ị ng riêng c a mình, không ai ghét ai c , không ai quên ai c , có c ị không anh?”.

“ , c ch !”. Tô Kh i ng i xu ng c nh cô, r t r è lau n c m t cho cô: “Em ị ng khóc n a, ngoan nào”.

“ ấ nói n n c này r i, Tô Kh i, em h i anh, anh có thích em chút xíu nào không! M t chút xíu thôi”. Lâm Gia M t b h i men và n i bu n v ị k ín, nét m t l r ị v m c nh a tr con.

“Có”. Tô Kh i nh nh ị ng ch nh l i t ị c cho cô.

“Th ... có lúc nào c m th y h i h n không?”. Lâm Gia M t nhìn th ị ng vào m t anh h i.

“Hi n gi h i h i h n”. Tô Kh i s t s t, m t l i ị l ị n.

“Hê hê, ị ng ị i...”. Lâm Gia M t ị ng khóc l i b t c ị, má cô b ị ng, không ai th b i t cô ấ g t b bao nhiêu, ghi nh bao nhiêu m i n c n c ị nh th .

Lúc Lâm Gia M t ra kh i quán n, Tr n T m ị ng ng i bên v ị ng, Ph ị ng H i n m c o ro trong lòng c u và ng thi p ị. Lâm Gia M t b c n, ng i xu ng c nh Tr n T m, Tr n T m l i n nhìn ch m chú vào khuôn m t v n ch a kh ị n c m t c a cô h i: “Tô Kh i ị u?”.

“ ị l i kia r i, à, anh y b o t c m n m i ng ị”. Lâm Gia M t chu môi sang phía khác h i: “Tri u Di p, Ki u Nhiên ị u?”.

“ ị mua thu c l ị r i”.

“Thu c l ị? C u y hút thu c l ị t bao gi v y”. Lâm Gia M t cau mày nói.

“M t th i gian r i, t c ng không nh là t t c u t ch i c u y hay t t c u y b g ị tay n a”. Tr n T m th ị dài nói.

Lâm Gia M t l ị ng l c ị u xu ng, cô c ị ng i xu ng u g i, nói: “Tr n T m, có lúc t th c s m u n c làm l i t u, quay v quá kh ị nói v i mình r ng ng có ng ng n nh v y. C u b o n u h i u t không thích Tô Kh i mà thích Tri u Di p, thích c u, thích Ki u Nhiên thì s không bu n nh th này không?”.

“Không có cái g i là n u h i u ị u”. Tr n T m nhìn ị ng ph ị n ào, n ị ng nhi t nói: “B t lu n làm l i bao nhiêu l n, ch c ch n cu c ị v n có nh ng i u khi n ng ị ta c m th y nu i t i c”.

“Th c u và Ph ị ng H i có không?”. Lâm Gia M t quay m t i h i.

“Ch c là... c ng có”. Tr n T m nhìn ng ị ị ng ng say trong lòng mình nói.

“Có? Có mà ngày nào c ng b ị m ri t l y nhau nh v y à?”.

“Không mu n vì i u nu i ti c ó mà b cu c”.

“H h , l i m t ng i n a không mu n b cu c! T c ng th y l , con trai các c u suy ngh ki u gì y nh ? n v i con gái là vì thích hay vì trách nhi m! T h i c u nhé, kho ng cách gi a c u và Ph ng H i l n nh v y, hi n t i c u v n thích c u y úng không? Có ph i vì th i gian dài nên c m th y mình ph i có trách nhi m, th nên m i không mu n chia tay úng không?”.

“Không thích s không c m nh n c trách nhi m c a mình, không c m nh n c trách nhi m thì cái thích ó c ng không lâu dài c. T không bi t sau này cu i cùng b n t có n c v i nhau không, chuy n này không ai nói tr c c i u gì c , tuy nhiên hi n t i, t thích c u y và c m th y mình c n ph i có trách nhi m v i c u y, c u có hi u không?”. Tr n T m ôm ch t Ph ng H i, kh nhích ng i cô c ng tho i mái h n.

“Không hi u l m”. Lâm Gia M t tr u môi r i b t c i: “Nh ng c u có bi t không, v a nãy c u nói nh ng i u ó trông c u r t p trai, ngay c t c ng ph i ng lòng”.

“ úng v y, có lúc nào t không p trai âu? H i h n r i h ? Ai b o c u thích Tô Kh i v i nh v y, mi ng ngon l i nh ng ng i khác, th c ra b n t không thua kém anh y i m gì!”. Tr n T m nhìn cô c i, trong lòng c ng ã tho i mái h n.

“ úng v y! T ng ng m Ph ng H i ch t i c! âu có gi ng t ch ng ai th ng, ch ng ai yêu!”. Lâm Gia M t ch p ch p m t: “Nh ng n u sau này có cô nào h n Ph ng H i thích c u thì c u làm th nào?”.

“Hi n t i có âu, n lúc có h ng hay”. Tr n T m th nói.

“Thôi i, v a khen c u xong, nói chung là v n không tin c, c u ph i ti p t c th hi n s quy t tâm ch ! C u xem Tô Kh i dành tình c m cho Tr nh Tuy t th nào...”. ang nói thì Lâm Gia M t im b t, cô che m t hít m t h i th t sâu và nói: “Tr n T m, t có th đ a vào c u m t lát không?”.

“Đ a i, m m tr a r i ng ngh gì n a”.

“ ”. Lâm Gia M t đ a u vào vai Tr n T m, n c m t b t giác l n xu ng áo c u.

Sau ó úng là Lâm Gia M t ã c t t c tình c m th t, cô l i quay tr l i nh th i m i quen h h i u, ch i v i Tô Kh i, Tri u Di p r t vui v , t nhiên. Nh l i Lâm Gia M t là, t nay tr i b n h nh anh em ru t c a cô, ai b o không ph i ru t th t cô s tính s ng i ó.

ó là mùa hè mà b n h s ng nông cu ng nh t, g n nh ngày nào c ng t t p v i nhau. i b i h Thanh Niên, ném t ng ng i xu ng h , tr t ng

tr t v i m i t th qu qu i. n siêu th Kì Lân ch i bowling n m hào m t ván, nhìn Ph ị ng H i v ng v ném bóng i, vô s l n b i m 0. n sân v n ng công nhân xem i Qu c An á bóng, ng lên ng i xu ng t o sóng dân iên cu ng khán ài s 7 màu xanh, cùng các fan hâm m c a B c Kinh v y c hò hét, hát “ i Qu c An mãi mãi là s m t”. n B c H i chèo thuy n, ngh ch n c, ng i t nh chu t l t, trên ng v nhà, n c trên qu n áo ch y tong tong xu ng ng, khi n m i ng i i ng u ph i d ị theo b n h . n công viên ông n ch i bài, ng i nào thua s ph i ng im nh t ng ng i khác dán gi y lên m t. n tr ng ch i bóng, thi ghi ba i m, ai thua s ph i m i m i ng i n kem, kem Thiên B ng, i H ng Qu u c, nh ng ph i lo i ngon h n kem Bách L c B o. n c a hàng n ch i m y trò m o hi m, gi m i m i trò, b t ng i m o hi m ô m câ y c t i n dán y các t qu ng cáo “chuyên tr b nh X X, m b o kh i ngay” và hét l n “cu i cùng b nh c a tôi ã có ch ch a...”.

Ph ị ng H i nói, ni m vui c a m t ng i, có th ni m vui ó là gi , ni m vui c a m t nhóm, ni m vui ó ã không còn phân bi t c là th t hay gi . B n h ra s c vùng v y tu i tr c a mình, ch mu n c thiêu r i ngay l p t c, c nh t ng ó gi ng nh v cu ng hoan tr c ngày t n th .

Ghi chú:

1. Trong ti ng Trung, t “gà” có ngh a bóng là gái bán hoa.